

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja VII

Sprawozdanie Stenograficzne

z 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 24 lipca 2015 r.
(czwarty dzień obrad)

Warszawa
2015

SPIS TREŚCI

97. posiedzenie Sejmu

(Obrady w dniu 24 lipca 2015 r.)

Wznowienie posiedzenia

Komunikaty

Sekretarz Poseł Piotr Łukasz Babiarczy 447

Zmiana porządku dziennego

Marszałek 447

Punkt 1. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o świadczeniach rodzinnych (cd.)

Poseł Sprawozdawca

Domicela Kopaczewska 447

Głosowanie

Marszałek 447

Punkt 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (cd.)

Poseł Sprawozdawca Krzysztof Gadowski. 448

Głosowanie

Marszałek 448

Punkt 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r. wraz z przedstawioną przez Najwyższą Izbę Kontroli analizą wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej w 2014 r. oraz komisijnym projektem uchwały w przedmiocie absolutorium (cd.)

Poseł Andrzej Romanek 448

Poseł Piotr Paweł Bauć 449

Głosowanie

Marszałek 449

Punkt 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (cd.)

Poseł Sprawozdawca

Izabela Katarzyna Mrzygłocka 449

Głosowanie

Marszałek 449

Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (cd.)

Poseł Sprawozdawca Michał Jaros 450

Głosowanie

Marszałek 451

Punkt 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy Prawo o zgromadzeniach (cd.)

Poseł Sprawozdawca Marek Wójcik 451

Poseł Jacek Sasin 451

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji

i Cyfryzacji Stanisław Huskowski. 452

Poseł Jacek Sasin 452

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji

i Cyfryzacji Stanisław Huskowski. 452

Głosowanie

Marszałek 453

Poseł Jacek Sasin 453

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji

i Cyfryzacji Stanisław Huskowski. 453

Poseł Jacek Sasin 454

Minister Administracji i Cyfryzacji

Andrzej Halicki 454

Poseł Jacek Sasin 455

Punkt 34. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia lotników polskich walczących w czasie II wojny światowej (cd.)

Głosowanie

Marszałek 456

Punkt 35. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (cd.)

Poseł Sprawozdawca Robert Maciaszek 456

Głosowanie

Marszałek 456

Punkt 36. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o komisyj-

nym projekcie ustawy o zmianie Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz Kodeksu postępowania cywilnego (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	457
Punkt 37. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	457
Punkt 42. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	457
Punkt 43. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	458
Posel Anna Paluch	458
Punkt 44. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo własności przemysłowej oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	459
Punkt 45. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego, ustawy Prawo o notariacie oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Posel Łukasz Zbonikowski	461
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń	461
Głosowanie	
Marszałek	461
Punkt 46. porządku dziennego: Głosowania nad poprawkami Senatu w sprawie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego	
Posel Janusz Śniadek	461

Głosowanie	
Marszałek	462
Punkt 53. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o kontroli niektórych inwestycji (cd.)	
Posel Andrzej Jaworski	462
Głosowanie	
Marszałek	462
<i>(Przerwa w posiedzeniu)</i>	
Wznowienie posiedzenia	
Punkt 54. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	464
Punkt 55. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	465
Punkt 56. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	465
Punkt 57. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	466
Punkt 58. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	467
Punkt 59. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Posel Sprawozdawca Elżbieta Gelert	467

Głosowanie	
Marszałek	467

Punkt 61. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskich projektach ustaw:

- o zmianie ustaw o straży gminnej, ustawy prawo o ruchu drogowym oraz ustawy kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia,
- o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (cd.)

Głosowanie	
Marszałek	467

Punkt 47. porządku dziennego: Powołanie rzecznika praw obywatelskich

Posel Robert Maciaszek	468
Posel Dariusz Joński	468
Posel Jaroslaw Kaczyński	470
Posel Malgorzata Gosiewska	470
Posel Michal Szczerba	471
Posel Tadeusz Iwiński	471
Posel Piotr Pawel Bauć	472
Posel Zbigniew Girzyński	472
Posel Andrzej Rozenek	473
Posel Beata Kempa	473
Posel Wanda Nowicka	474
Posel Józef Zych	474
Posel Armand Kamil Ryfiński	475
Posel Leszek Miller	475
Posel Malgorzata Gosiewska	475

Głosowanie	
Marszałek	476

Sprawy formalne	
Posel Jakub Rutnicki	476

Punkt 48. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych

Głosowanie	
Marszałek	476

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie posiedzenia

Punkt 49. porządku dziennego: Informacja dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń–czerwiec 2015 r. (przewodnictwo Łotwy w Radzie Unii Europejskiej) wraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Unii Europejskiej	
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far . . .	477
Posel Agnieszka Pomaska	480
Posel Andrzej Gałazewski	481

Posel Jaroslaw Sellin	483
Posel Andrzej Sztorc	485
Posel Bogdan Rzońca	485
Posel Jan Kulas	486
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far	486

Punkt 50. porządku dziennego: Przedstawiony przez prezesa Rady Ministrów dokument „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.” wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie posiedzenia

Punkt 50. porządku dziennego

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Jerzy Witold Pietrewicz	487
Posel Katarzyna Stachowicz	488
Posel Alicja Olechowska	489
Posel Wojciech Zubowski	490
Posel Andrzej Sztorc	490
Posel Jerzy Borkowski	491
Posel Maria Nowak	492
Posel Kazimierz Gołojuch	492
Posel Bogdan Rzońca	493
Posel Piotr Pyzik	493
Posel Jan Kulas	493
Posel Alicja Olechowska	493
Posel Wojciech Zubowski	494
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Jerzy Witold Pietrewicz	494
Posel Maria Nowak	496

Oświadczenia

Posel Roman Jacek Kosecki	497
Posel Maria Nowak	498
Posel Bogdan Rzońca	498

Zamknięcie posiedzenia

Załącznik – Teksty wystąpień niewyłoszonych

Posel Witold Klepacz	501
Posel Maciej Wydrzyński	502
Posel Marek Niedbała	503
Posel Andrzej Szlachta	504
Posel Jan Warzecha	504
Posel Piotr Chmielowski	504
Posel Artur Gierada	505
Posel Robert Maciaszek	505
Posel Wanda Nowicka	505
Posel Agnieszka Pomaska	505
Posel Józef Rojek	505
Posel Henryk Siedlaczek	506
Posel Andrzej Szlachta	506
Posel Beata Szydło	507
Posel Jan Warzecha	507

Porządek dzienny

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 03)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu
Małgorzata Kidawa-Błońska oraz wicemarszałek
Elżbieta Radziszewska)

Marszałek:

Wznawiam posiedzenie Sejmu.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów
Agnieszkę Hanajczyk oraz Piotra Łukasza Babiara.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie poseł
Agnieszka Hanajczyk.

Proszę posła sekretarza o odczytanie komunikatów.

Sekretarz Poseł Piotr Łukasz Babiara:

Uprzejmie informuję, że w dniu dzisiejszym odbędą się posiedzenia Komisji:

— Zdrowia – bezpośrednio po zakończeniu głosowań, ok. godz. 12,

— Finansów Publicznych – 30 minut po zakończeniu głosowań na posiedzeniu plenarnym Sejmu, ok. godz. 12.30.

Komunikaty.

W dniu dzisiejszym odbędą się posiedzenia następujących zespołów parlamentarnych:

— Ukraińskiego Zespołu Parlamentarnego – bezpośrednio po głosowaniach,

— Zespołu Parlamentarnego do spraw budowy Muzeum Lotnictwa w Poznaniu – bezpośrednio po głosowaniach,

— Parlamentarnego Zespołu Surowców i Energii – godz. 12.30. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Prezydium Sejmu przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Wniosek – druk nr 3739.

W związku z tym podjęłam decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku. (*Gwar na sali*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 1. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o świadczeniach rodzinnych.

(Poseł Jerzy Fedorowicz: Bardzo proszę o ciszę.)

Dodatkowe sprawozdanie komisji – druk nr 3618-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę panią poseł Domicelę Kopaczewską o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Domicela Kopaczewska:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoki Sejmie! Komisja Polityki Społecznej i Rodziny rozpatrzyła zgłoszone w drugim czytaniu poprawki do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Komisja wnosi o przyjęcie zgłoszonych dwóch poprawek i o głosowanie łączne. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 3618.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W poprawkach 1. i 2. wnioskodawcy proponują zmianę przepisów przejściowego i o wejściu ustawy w życie.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1. i 2.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 385 posłów. Za było 382, przeciw głosował 1 poseł, wstrzymało się 2 posłów.

Sejm poprawki przyjął.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3618, wraz z przyjętymi poprawkami?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 398 posłów. Za było 398, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji – druk nr 3624-A. Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę pana posła Krzysztofa Gadowskiego o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

**Poseł Sprawozdawca
Krzysztof Gadowski:**

Szanowna Pani Marszałek! Szanowna Pani Premier! Wysoka Izbo! Podczas drugiego czytania zostało zgłoszonych 5 poprawek.

Komisja Nadzwyczajna do spraw energetyki i surowców energetycznych rozpatrzyła wszystkie 5 poprawek i proponuje Wysokiej Izbie przyjęcie wszystkich 5 poprawek. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3624.

Komisja przedstawia poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce do art. 2 ust. 1 pkt 14 wnioskodawcy proponują doprecyzowanie definicji „wprowadzenia do obrotu”.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 2. do 4.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 1. do 4.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Za było 424, nikt nie głosował przeciw, 2 posłów się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

W 5. poprawce do art. 3 projektu ustawy wnioskodawcy proponują zmianę o charakterze legislacyjno-redakcyjnym.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Za było 427, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3624, wraz z przyjętymi poprawkami?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Za było 427, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r. wraz z przedstawioną przez Najwyższą Izbę Kontroli analizą wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej w 2014 r. oraz komisyjnym projektem uchwały w przedmiocie absolutorium.

Komisja wnosi o przyjęcie projektu uchwały z druku nr 3649.

Do zadania pytań zgłosili się pan poseł Andrzej Romanek i pan poseł Paweł Bauć.

Bardzo proszę.

1 minuta, panie pośle.

Poseł Andrzej Romanek:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoki Sejmie! Panie ministrze, w Polsce mamy w ciągu ostatnich lat do czynienia z permanentnym deficytem budżetowym. Skala tego deficytu wynosi średnio 33 mld, podczas gdy skala wyłudzeń z tytułu podatku VAT w 2014 r. wyniosła 34 mld zł, a luka podatkowa to średnio 70 mld zł. 70 mld zł, pani premier. To kwota, która mogła wpłynąć do budżetu, ale nie wpłynęła z powodu słabości polskiego państwa. Polacy są okradani, a zyski są transferowane za granicę, pani premier, niestety.

(Głos z sali: Pytanie.)

Posel Andrzej Romanek

Pani premier, to są koszty funkcjonowania tzw. państwa teoretycznego, państwa, które istnieje teoretycznie w Polsce od lat siedmiu, państwa rządzonego przez kogo? Przez Platformę Obywatelską. Co więcej, pani premier, te 70 mld zł luki podatkowej, w tym 34 mld wyłudzonego zwrotu podatku VAT, to wotum nieufności wobec pani i pani rządów, niestety. Dziękuję uprzejmie. *(Oklaski)*

Marszałek:

Panie pośle, szkoda, że nie było pytania. Bardzo bym prosiła, by stosować się do regulaminu.

Bardzo proszę, panie pośle.

1 minuta.

I proszę o pytanie.

Posel Piotr Paweł Bauć:

Pani Premier! Wysoka Izbo! Od kiedy jestem tu, widzę, że cały czas budżet jest konstruowany tak samo. Mianowicie chodzi o to, ile trzeba od podatnika wziąć, a następnie rozdać. A po co rozdawać? Po to, żeby był spokój społeczny. Ale to jest filozofia dobra, kiedy ludzie wymagają edukacji. Większość ludzi jednak wie, że chce intensywnie pracować, chce, żeby się kraj rozwijał, a nie dowiaduje się z analizy wydatków budżetowych tak naprawdę, co ruszyło w naszym kraju. Takim przykładem są wydatki na naukę, na szkolnictwo wyższe. Cały czas mówimy, że Polska ma być oparta na wiedzy, na nauce, a widzimy, że to nie rusza. Czy w następnym budżecie jednak położymy na to nacisk? Bo NCBiR, owszem, ma wiele pieniędzy europejskich, ale musimy pokazać, że nasz budżet, a nie pieniądze z Europy, pozwoli rozwinąć Polskę. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Znowu nie było pytania.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 3649? Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za było 257, przeciw głosowało 180, 1 poseł się wstrzymał. *(Oklaski)*

Sejm podjął uchwałę w sprawie sprawozdania z wykonania budżetu państwa za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2014 r. oraz w sprawie absolutorium dla Rady Ministrów.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta

Rzeczypospolitej Polskiej projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 3632-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę panią poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Izabela Katarzyna Mrzygłocka:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Premier! Podczas drugiego czytania zgłoszono 15 poprawek. Komisja rekomenduje ich przyjęcie. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3632.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki.

Poprawki od 1. do 11. zgłoszone zostały do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks pracy.

W 1. poprawce do art. 175¹ pkt 3 i 4 wnioskodawcy proponują, aby zmienić odesłania.

Z poprawką tą łączą się poprawki 3., 14. i 15.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1., 3., 14. i 15.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za było 432, nikt nie głosował przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W poprawce 2. do art. 179¹ § 1 i 5 wnioskodawcy proponują, aby zmienić przepisy dotyczące wniosków o udzielenie urlopu rodzicielskiego.

Z poprawką tą łączą się poprawki 4., 6. i 10.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2., 4., 6. i 10.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za było 435, przeciw głosowało 2 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W poprawce 5. do art. 182^{1e} § 7 wnioskodawcy proponują, aby zmienić sposób obliczania wymiaru części urlopu rodzicielskiego w przypadku łączenia go z wykonywaniem pracy w niepełnym wymiarze.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Marszałek

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za było 429, przeciw głosowało 8 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 7. poprawce do art. 182⁴ wnioskodawcy proponują zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Za było 431, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 8. poprawce do art. 183 wnioskodawcy proponują, aby w § 5 zmienić odesłanie oraz dodać § 6 dotyczący składania wniosku o udzielenie urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za było 438, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 9. poprawce do art. 186 wnioskodawcy proponują między innymi, aby w § 6 rozszerzyć zakres podmiotowy przepisu.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 9. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za było 436 posłów, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W poprawce 11. do art. 186^{8a} wnioskodawcy proponują, aby w pkt 7 zmienić odesłanie oraz skreślić pkt 8.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 11. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za było 439 posłów, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 12. poprawce do art. 10 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o świadcze-

niach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa wnioskodawcy proponują, aby zmienić art. 29 ust. 9 wskazujący przypadki użyskania przez inne osoby niż matka dziecka prawa do zasiłku macierzyńskiego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 12. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za było 437, przeciw nikt nie głosował, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 13. poprawce do art. 13 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników wnioskodawcy proponują, aby w art. 7 skreślić odesłanie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 13. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za było 439, nikt nie głosował przeciw, 1 poseł się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3632, wraz z przyjętymi poprawkami?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za było 430, przeciw głosował 1 poseł, wstrzymał się 1 poseł.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji – druk nr 3687-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę pana posła Michała Jarosa o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Michał Jaros:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! Komisja Finansów Publicznych rekomenduje przyjęcie poprawek, które zostały zgłoszone w trakcie drugiego czytania rządowego projektu ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, druki nr 3522 i 3687.

Poseł Sprawozdawca Michał Jaros

Komisja Finansów Publicznych rekomenduje przyjęcie poprawek 4. oraz 6., a odrzucenie poprawek 1., 2. i 3. oraz 5. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3687.

Komisja przedstawia w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi Sejm głosować będzie w pierwszej kolejności.

Poprawki od 1. do 5. zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o podatku akcyzowym.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują inne brzmienie art. 9b ust. 1 pkt 6.

Z poprawką tą łączy się poprawki 2., 3. oraz 5.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 1. do 3. i 5.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za było 162, przeciw – 275, wstrzymał się 1 poseł.

Sejm poprawki odrzucił.

W 4. poprawce wnioskodawcy proponują dodać do art. 89 ust. 3a i 3b.

Z poprawką tą łączy się poprawka 6.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 4. i 6.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za było 424, przeciw głosowało 7 posłów, wstrzymał się 1 poseł.

Sejm poprawki przyjął.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3687, wraz z przyjętymi poprawkami?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za było 437, przeciw głosował 1 poseł, 1 poseł się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy Prawo o zgromadzeniach.

Dodatkowe sprawozdanie komisji – druk nr 3693-A. Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę pana posła Marka Wójcika o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Marek Wójcik:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! W drugim czytaniu wniesiono 10 poprawek. Komisja wnosi o odrzucenie wszystkich poprawek. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 3693.

Komisja przedstawia również poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce do art. 3 ust. 1 wnioskodawcy proponują skreślić wyrazy „w sprawach publicznych”.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Do pytania zgłosił się pan poseł Jacek Sasin.

Panie pośle, bardzo proszę.

1 minuta.

Poseł Jacek Sasin:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chciałbym skierować pytanie do pana ministra administracji i cyfryzacji. Otóż ta ustawa dotyczy jednego z podstawowych praw obywatelskich, zagwarantowanego konstytucją prawa do swobody wyrażania opinii, swobody zgromadzeń. Proponujemy, abyście państwo nie ograniczali możliwości gromadzenia się, nie zawężali tej możliwości tylko i wyłącznie do wyrażania zdania w sprawach publicznych. To jest niezgodne z orzeczeniami Trybunału Konstytucyjnego. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 2014 r. powiedział, iż przyjmuje szerokie rozumienie zgromadzeń, odnosząc je zarówno do wspólnego rozważania spraw publicznych, jak i niepublicznych, również prywatnych. Trybunał wypowiadał się w tej sprawie wielokrotnie, również w 2006 r. i w 2008 r. Ten zapis, który państwo zaproponowaliście w art. 1 ustawy i którego dotyczy nasza poprawka, poprawka klubu Prawa i Sprawiedliwości, jest w oczywisty sposób niekonstytucyjny. Nie możemy godzić się na to, aby Sejm przyjmował w tak wrażliwej *(Dzwonek)*, w tak ważnej sprawie, jak podstawowe wolności obywatelskie, przepisy, które są niezgodne z konstytucją.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Na pytanie odpowie sekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji pan Stanisław Huskowski.

Bardzo proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Stanisław Huskowski:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! Moim zdaniem pan poseł Sasin mylnie interpretuje wyroki Trybunału Konstytucyjnego. Ochronie ustawowej, według ustawy o zgromadzeniach, naszym zdaniem powinny podlegać wyłącznie te zgromadzenia, które są zwoływane w sprawach publicznych. Jeżeli ktoś prywatnie chce świętować swoje urodziny czy grillować, czy zwoływać inne zgromadzenia w sprawach prywatnych, może korzystać z wolności obywatelskich. Ta ustawa mówi o ochronie zgromadzeń, które są zgromadzeniami organizowanymi w celu wyrażenia wspólnej opinii w sprawach publicznych. W żaden sposób nie ograniczamy możliwości organizowania się obywateli w sprawach prywatnych, ale zgromadzenia prywatne nie będą objęte ochroną policji i odpowiednich służb, tak jak te, które są organizowane w sprawach publicznych. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

W jakim trybie, panie pośle?

(Poseł Jacek Sasin: Sprostowania. Pan minister mnie nie zrozumiał.)

(Poseł Krystyna Skowrońska: Co tu prostować?)
Bardzo proszę.

Poseł Jacek Sasin:

Panie Ministrze! Chciałbym sprostować, bo pan chyba źle zrozumiał moją wypowiedź. Otóż mamy liczne wyroki, które mówią o tym, że również zgromadzenia w sprawach niepublicznych są chronione przez państwo i przez konstytucyjne prawa zagwarantowane obywatelom.

(Poseł Krystyna Pawłowicz: Konstytucja.)

Wyłączanie tego typu zgromadzeń spod działania tej ustawy, która przecież nie tylko reguluje, ale też daje ochronę tym zgromadzeniom, jest niezgodne z zapisami konstytucji. Przytoczyłem tylko jeden fragment, mogę przytoczyć jeszcze inny: Zgromadzenie jako forma szczególnego sposobu wyrażania poglądów, przekazywania informacji, oddziaływania na postawy innych osób jest niezwykle ważnym środkiem komunikacji międzyludzkiej, zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej, oraz formą uczestnictwa w debacie publicznej, a w konsekwencji również sprawowania władzy w demokratycznym państwie.

(Poseł Krystyna Pawłowicz: Artykuł 57 konstytucji.)

Nie ma żadnych podstaw do tego, żeby tego typu zgromadzenia w sferze niepublicznej wyłączać spod działania tej ustawy, która przecież nie tylko reguluje, ale również daje ochronę ludziom, którzy chcą na podstawie przepisów tej ustawy wyrażać swój pogląd.

Wreszcie przytoczę rzeczywiście art. 57 konstytucji, dziękuję pani prof. Pawłowicz: Każdemu zapewnia się wolność organizowania pokojowych zgromadzeń i uczestniczenia w nich. Ograniczenie tej wolności może określać ustawa. Uważamy, że to ograniczenie jest ograniczeniem zbyt daleko idącym i daje możliwość przedstawicielom władzy publicznej, aby, korzystając z tego zapisu, odmawiali zgody na zgromadzenia według własnego widzimisię.

(Poseł Krystyna Pawłowicz: I publiczne, i prywatne.)

Urzędnik może orzec, że zgromadzenie nie dotyczy spraw publicznych i na tej podstawie po prostu odmówić wydawania zgody na takie zgromadzenie. To stwarza wielkie niebezpieczeństwo, że podstawowe prawo obywatelskie, zawarte w art. 57 konstytucji *(Dzwonek)*, nie będzie przestrzegane. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Głosujemy.

(Głos z sali: Jeszcze minister.)

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki?

Przepraszam, panie ministrze. *(Poruszenie na sali)*

(Głos z sali: To nie debata.)

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Stanisław Huskowski:

Panie pośle, o tym bardzo długo dyskutowaliśmy w podkomisji, w komisji. Naszym zdaniem korzystanie, jeżeli rzeczywiście obywatel zgłosi zgromadzenie w sprawie prywatnej, np. grillowania albo świętowania swoich urodzin na placu Zwycięstwa lub na środku ronda Waszyngtona, urzędnik może odmówić wydania zgody na takie zgromadzenie w świetle ustawy o zgromadzeniach.

(Poseł Krystyna Pawłowicz: Nie może, ograniczyćliście to.)

Obywatel nie będzie korzystał z ochrony policji w czasie takiego zgromadzenia. Natomiast prywatnie obywatele mogą się gromadzić, wprost korzystając z konstytucji. Ta ustawa mówi o zgromadzeniach publicznych, czyli organizowanych w sprawach publicznych...

(Poseł Krystyna Pawłowicz: Nie.)

Pani profesor...

...i one korzystają z ochrony tej ustawy.

Natomiast zgromadzenia typu imieniny, które każdy z nas świętuje, urodziny czy śluby i inne nie podlegają pod tę ustawę. Nie musimy ich zgłaszać do urzędu, nie korzystają one z ochrony policji i ochrony prawnej, tylko wprost z wolności obywatelskich.

(Poseł Krystyna Pawłowicz: Konstytucja nie dzieli zgromadzeń na prywatne i państwowe.)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za było 152, przeciw – 283, 4 posłów się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce do art. 7 ust. 1 wnioskodawcy proponują, aby wiadomość o zamiarze zorganizowania zgromadzenia dotarła do organu gminy nie później niż na 5 dni przed planowaną datą zgromadzenia.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Za było 155, przeciw głosowało 284 posłów, 2 posłów się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 3. poprawce wnioskodawcy proponują skreślić art. 12 i art. 13 projektu ustawy.

Z tą poprawką łączy się poprawka 4.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 3. i 4.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za było 155, przeciw – 282, 2 posłów się wstrzymało.

Sejm poprawki odrzucił.

W 5. poprawce do art. 19 ust. 6 wnioskodawcy m.in. proponują, aby przewodniczący zgromadzenia rozwiązywał zgromadzenie również w przypadku, gdy przebieg zgromadzenia zagraża życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 6. do 9.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Do zadania pytania zgłosił się pan poseł Jacek Sasin.

Panie pośle – 1 minuta.

Poseł Jacek Sasin:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To jest drugi moment, kiedy będziemy decydować, czy ta ustawa będzie ustawą zgodną z konstytucją, czy zgodność z konstytucją nie będzie zachowana. Otóż mówimy o bardzo wrażliwym momencie, kiedy przedstawiciel władzy publicznej może rozwiązać trwające zgromadzenie. Z jakiego powodu może on to zgromadzenie rozwiązać? Zaproponowane przez państwa, przez rząd

rozwiązania, które pozwalają przedstawicielowi władzy wkroczyć w zgromadzenie i rozwiązać je w każdym momencie, kiedy naruszane są przepisy karne – tak szeroko rozumiane przepisy karne dotyczące zarówno Kodeksu wykroczeń, jak i Kodeksu karnego – to zbyt daleko idąca ingerencja w prawa obywatelskie. Może się tak zdarzyć, proponowany przez rząd przepis daje takie możliwości, że będzie można rozwiązywać zgromadzenia chociażby z tego powodu, że wznoszone są okrzyki przeciwko władzy, że wyrażane jest głośno niezadowolenie czy to w postaci okrzyków, czy transparentów. Przecież w dalszym ciągu (*Dzwonek*) w polskim prawie są przepisy, które mówią, że łżenie władzy jest przestępstwem.

Szanowni Państwo! Nie idźmy drogą, którą mamy za sobą, mam nadzieję, minionej epoki komunistycznej. (*Poruszenie na sali*)

Marszałek:

Panie pośle, czas minął.

Poseł Jacek Sasin:

To jest niezgodne z konstytucją. Chciałbym prosić pana ministra o odpowiedź: Dlaczego państwo tak upieracie się, żeby ten przepis był wprowadzony? Czego się boicie? Jakich okrzyków się boicie? Jakich opinii się boicie...

Marszałek:

Panie pośle, pana czas się skończył. Dziękuję bardzo.

Poseł Jacek Sasin:

...w trakcie tych zgromadzeń? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Odpowiada pan minister Stanisław Huskowski. Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie
Administracji i Cyfryzacji
Stanisław Huskowski:**

W obecnej ustawie, w której Trybunał Konstytucyjny nie zakwestionował tego przepisu, podobnego przepisu, jest przepis mówiący, że jeżeli zgromadzenie łamie przepisy karne, to organizator lub urzędnik, który ma taką władzę, może je rozwiązać – może to zrobić, ale nie musi – jeżeli są łamane przepisy

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Stanisław Huskowski

karne. To funkcjonuje, zawsze było zawarte w ustawie. Trybunał Konstytucyjny, który niecały rok temu przeświecił tę ustawę, przejrzał wszystkie jej artykuły i nie zakwestionował tego zapisu. Chodzi o to, żeby zgromadzenie w formie demonstracji idącej przez centrum miasta nie krzychało haseł – nie pojedynczych haseł przez pojedynczych uczestników – które np. są sprzeczne z prawem, są antysemickie, faszystowskie itp., żeby cała demonstracja nie łamała prawa, deptając samochody po drodze itd.

Naszym zdaniem właśnie te wartości powinny być chronione. Dlatego że trybunał ich nie zakwestionował, uważamy pozostawienie ich w ustawie za rzecz zupełnie oczywistą i naturalną. Zresztą na ten temat też się spieraliśmy i w czasie drugiego czytania, i podczas prac komisji i podkomisji, ale widzę, że ta różnica poglądów pozostaje.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do głosowania.

(*Posel Jacek Sasin: Muszę sprostować.*)

Ale nie był pan przywoływany.

(*Posel Jacek Sasin: Ale muszę sprostować.*)

Panie pośle, głosujemy.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 5. do 9.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Za było 157, przeciw – 280, wstrzymało się 4 posłów.

Sejm poprawki odrzucił.

W 10. poprawce wnioskodawcy proponują nowe brzmienie § 1 w art. 52 ustawy Kodeks wykroczeń.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 10. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za było 153, przeciw – 282, wstrzymało się 3 posłów.

Sejm poprawkę odrzucił.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Do pytania zgłosił się pan poseł Jacek Sasin.

Posel Jacek Sasin:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zanim zadam pytanie, muszę jednak krótko odnieść się do wypowiedzi...

(*Posel Ryszard Zbrzyzny: Pytanie.*)

...pana ministra Huskowskiego, który mówił, że trybunał nie zakwestionował tych przepisów. Otóż trybunał wyraźnie powiedział, że rozwiązywanie de-

monstracji jest środkiem ostatecznym i dotyczyć może tylko i wyłącznie sytuacji, gdy zastosowanie innych, łagodniejszych środków jest niewystarczające. Ten komentarz wystarcza za całość.

Szanowni Państwo! Chciałbym zadać pytanie rządowi: Dlaczego nie skorzystał z szansy, przedstawiając tę ustawę, żeby uchwalić naprawdę dobre Prawo o zgromadzeniach? Dostrzegamy, że są tutaj pewne elementy, które są pozytywne, które są wyjściem na przeciw pewnym oczekiwaniom, ale nie możemy, Wysoka Izbo, przyjmować w polskim Sejmie rozwiązań w tak bardzo wrażliwej sprawie, jak realizacja podstawowych praw obywatelskich, które są w dalszym ciągu niezgodne z konstytucją i które mogą godzić w możliwość korzystania z tych praw przez wszystkich obywateli. Dlaczego państwo nie chcecie dzisiaj skorzystać (*Dzwonek*) z tej szansy, żeby przyjąć dobre prawo?

I na koniec – będziecie państwo dzisiaj zgłaszać kandydaturę pana prof. Bodnara na rzecznika praw obywatelskich, a jednocześnie tenże profesor...

Marszałek:

Panie pośle, czas...

(*Głos z sali: Na temat.*)

Posel Jacek Sasin:

...Bodnar podpisał opinię, która jest zgodna z tym, co mówiłem...

(*Głos z sali: Skończ już.*)

...że ta ustawa jest w tych punktach niekonstytucyjna. Dlaczego nie chcecie słuchać...

Marszałek:

Panie pośle...

Posel Jacek Sasin:

...człowieka, którego za chwilę chcecie uczynić rzecznikiem praw obywatelskich? Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle. (*Oklaski*)

Głos zabierze minister administracji i cyfryzacji pan Andrzej Halicki.

Minister Administracji i Cyfryzacji Andrzej Halicki:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! Ustawa o zgromadzeniach rzeczywiście jest bardzo waż-

**Minister Administracji i Cyfryzacji
Andrzej Halicki**

na. To jest bardzo ważne głosowanie. Jest to nowy akt. Podobnie jak pan przewodniczący Sasin podzielał zdanie, że jest to fundament państwa demokratycznego, państwa obywatelskiego, państwa prawa.

(*Posel Antoni Macierewicz: Brawo!*)

Chciałbym bardzo wyraźnie powiedzieć, że ta ustawa jest najbardziej wolnościowa, najbardziej proobywatelska i najlepsza, jaka obowiązywała od 1989 r. Mówią to wszyscy.

(*Posel Krystyna Pawłowicz: Nie, my tak nie mówimy.*)

Chciałbym z tego miejsca, pomimo że jest to projekt rządowy, podziękować tym, którzy pracowali nad kształtem tej ustawy. Chciałbym podziękować organizacjom pozarządowym, których członkowie także są obecni na sali. Nieprawdą jest to, co pan przewodniczący powiedział przed chwilą. Proszę przeczytać choćby ostatnie wpisy na jednym z portali społecznościowych.

(*Posel Jacek Sasin: Mam tu opinię Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka.*)

Jeżeli mówimy o tej projektowanej ustawie, to pan przewodniczący nie dalej jak wczoraj chwalił ją, mówił, że jest to pójście o dwa kroki do przodu. (*Oklaski*) A więc zrezygnujmy z kampanii parlamentarnej, z niedobrych emocji.

Chciałbym z tego miejsca podziękować także za konstruktywną współpracę w podkomisji. Dzisiejsze, jak uważam, niepotrzebne emocje nie powinny przesłonić faktu, że mamy do czynienia z głosowaniem nad najlepiej przygotowanym projektem ustawy o zgromadzeniach od 1989 r., najbardziej demokratycznym, najbardziej proobywatelskim, pozytywnym. Miejmy z tego satysfakcję, a jeżeli chodzi o szczegóły, to będziemy jeszcze rozmawiać na temat wykorzystywania tego w praktyce. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Posel Krystyna Pawłowicz: Nie, nie!*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Głosujemy.

(*Posel Jacek Sasin: Sprostowanie.*)

Panie pośle, naprawdę, prowadzicie debatę. (*Poruszenie na sali*)

Zamykamy sprawę.

Głosujemy, panie pośle.

(*Głos z sali: Posel był przywoływany.*)

Nie był przywoływany.

(*Głos z sali: Był przywoływany przez ministra.*)

Nie był pan przywoływany, panie pośle.

Pan minister dziękował panu za współpracę i nie wiem, czy pan chce się do tego odnieść. (*Oklaski*)

(*Posel Jacek Sasin: Ja naprawdę bardzo krótko, bardzo proszę.*)

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Jacek Sasin:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Chciałbym, żeby była uczciwość w tej dyskusji. Powiedziałem, że dostrzegam również pozytywne sprawy, ale te pozytywne sprawy, niestety, nie mogą przesłonić wad, o których przed chwilą mówiłem, tego, co jest jawnie sprzeczne z konstytucją. Powtórzę to po raz trzeci, nie możemy przyjmować w Sejmie prawa, które jest jawnie niezgodne z konstytucją. Przed chwilą pan minister powiedział, że nie mówiłem prawdy, mówiąc o stanowisku instytucji...

Marszałek:

Pan minister nie powiedział, że pan nie mówił prawdy.

(*Posel Krystyna Pawłowicz: Powiedział.*)

Posel Jacek Sasin:

Pan minister powiedział, słyszałem to na własne uszy, że nie mówiłem prawdy, jeśli chodzi o stanowisko organizacji pozarządowych. Mam przed sobą kopię uwag Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka. To jest podpisane przez pana prof. Bodnara, to jest sześć stron, na których wytknięto...

(*Głos z sali: To nie jest sprostowanie.*)

Marszałek:

Panie pośle, wykracza pan poza formułę sprostowania.

Posel Jacek Sasin:

...niekonstytucyjność w sprawach, o których przed chwilą mówiłem. A więc nie jest tak, że mamy konsensus co do zapisów tej ustawy. Szkoda, że przy tej okazji nie mogliśmy stworzyć dobrego prawa, które by dobrze realizowało prawa obywatelskie w tym zakresie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3693?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za było 285, przeciw – 146, wstrzymało się 11 posłów.

Sejm uchwalił ustawę Prawo o zgromadzeniach. (*Oklaski*)

Marszałek

Powracamy do rozpatrzenia punktu 34. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia lotników polskich walczących w czasie II wojny światowej.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu uchwały z druku nr 3617.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 3617?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za było 440, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm podjął uchwałę w sprawie upamiętnienia polskich lotników walczących w czasie II wojny światowej. *(Oklaski)*

Powracamy do rozpatrzenia punktu 35. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów.

Dodatkowe sprawozdanie komisji – druk nr 3630-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę pana posła Roberta Maciaszka o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Robert Maciaszek:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! W dniu wczorajszym odbyło się drugie czytanie, podczas którego zostało zgłoszonych pięć poprawek. Komisja Nadzwyczajna do spraw zmian w kodyfikacjach rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie wszystkich pięciu poprawek. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3630.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia również poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce do art. 1 projektu ustawy wnioskodawcy proponują zmiany redakcyjno-legislacyjne.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za było 438, nikt nie głosował przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 5 projektu ustawy zawierającego zmiany do ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych wnioskodawcy w art. 157a w dodatkowym punkcie proponują rozszerzenie katalogu wy magań wobec stałego mediatora.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za głosowało 433, nikt nie głosował przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 3. poprawce do art. 23 pkt 3 i art. 23 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wnioskodawcy proponują zmiany redakcyjne.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za głosowało 433, przeciw nikt nie głosował, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 4. poprawce do art. 10 projektu ustawy wnioskodawcy proponują nowe brzmienie przepisu dostosowującego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 408 posłów. Za było 317, przeciw – 4, wstrzymało się 87 posłów.

Sejm poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 13 projektu ustawy wnioskodawcy proponują nowe brzmienie przepisu o wejściu w życie ustawy.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Za było 302, przeciw – 2, wstrzymało się 131.

Sejm poprawkę przyjął.

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3630, wraz z przyjętymi poprawkami?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 431 posłów. Za było 300, przeciw – 2, wstrzymało się 129.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 36. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz Kodeksu postępowania cywilnego.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3631.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3631?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za było 296, przeciw – 1, wstrzymało się 136.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy, ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 37. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3633.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3633?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za było 406, nikt nie głosował przeciw, wstrzymało się 28.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks karny, ustawy Prawo budowlane oraz ustawy Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 42. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu bezwzględną większością głosów, uważa się ją za przyjętą.

Głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

Poprawki od 1. do 4. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o bezpieczeństwie morskim.

W 1. poprawce do art. 22a ust. 1 Senat proponuje, aby weryfikacji prawidłowości opracowania instrukcji bezpieczeństwa jachtu morskiego dokonywać w ramach inspekcji państwa bandery.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. Za było 15 posłów, przeciw – 421, wstrzymało się 2.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 2. poprawce Senat proponuje skreślić ust. 5 w art. 22a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Do pytania zgłosił się pan poseł Kazimierz Smoliński.

1 minuta, panie pośle.

Posel Kazimierz Smoliński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam pytanie do klubu Platformy Obywatelskiej. Dlaczego zmieniliście państwo zdanie w kwestii zwolnienia jachtów o długości do 15 m z dodatkowych inspekcji, które są wymagane w celach bezpieczeństwa? W Europie w większości krajów morskich małe jachty morskie są zwolnione z dodatkowych wymogów związanych z bezpieczeństwem. W pierwszym czytaniu uznaliście państwo, że należy te jachty zwolnić z takiego obowiązku, czyli bardziej zliberalizować kwestię eksploatacji małych jachtów. W tej chwili Senat zmienił to i państwo chcecie za tym głosować. Pytam, co się stało, że zmieniacie zdanie i bardziej zaostrzacie przepisy, zamiast je zliberalizować i spowodować, żeby małe jachty były rejestrowane w Polsce, a nie uciekały za granicę. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Nie ma takiego trybu, żeby zadać pytanie klubowi parlamentarnemu.

Przechodzimy do głosowania.

W 2. poprawce Senat proponuje skreślić ust. 5 w art. 22a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Większość bezwzględna – 220. Za było 160, przeciw – 276, wstrzymało się 3.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Marszałek

W 3. poprawce do art. 75 ust. 8a Senat proponuje zmianę odesłania.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za było 265, przeciw – 164, wstrzymało się 3.

Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

W 4. poprawce do art. 77 ust. 4c zdanie drugie Senat proponuje, aby pytania, o których mowa w tym przepisie, pochodziły z banku pytań egzaminacyjnych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. Za było 2, przeciw – 434, wstrzymało się 2.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 5. poprawce do art. 6 ustawy nowelizującej Senat poprzez dodanie ust. 2 proponuje przepis przejściowy.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nikt nie był za, przeciw – 435, wstrzymał się 1.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 43. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki 1. i 2. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W 1. poprawce do art. 72 ust. 2 pkt 1a Senat proponuje, by we wprowadzeniu do wyliczenia skreślić wyrazy „w szczególności”.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za było 5 posłów, przeciw – 428, 1 poseł się wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

2. poprawka Senatu do art. 72 ust. 3 zdanie drugie ma charakter legislacyjny.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za głosowało 2 posłów, przeciw – 428, 1 poseł się wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 3 ust. 1 ustawy nowelizującej Senat proponuje m.in., aby przepis ten dotyczył także linii kolejowych.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Do pytania zgłosiła się pani poseł Anna Paluch.

Poseł Anna Paluch:

Dziękuję bardzo.

Chciałabym skierować pytanie do pani premier. Niestety, pani premier na chwilę się oddaliła, ale mam nadzieję, że usłyszy to pytanie i otrzymam na nie odpowiedź.

Szanowna pani premier, czy zamiast poruszać się pociągami po Polsce i zaglądać w tychże pociągach ludziom do talerza... (*Poruszenie na sali*)

Marszałek:

Pani poseł, proszę zadawać pytanie.

Bardzo proszę o spokój na sali.

Poseł Anna Paluch:

...mogłaby się pani łaskawie zająć koordynacją pracy swojego rządu?

Zadanie tego pytania jest jak najbardziej zasadne w świetle tej poprawki, nad którą za chwilę będziemy głosować. Otóż, proszę państwa, pierwsza z serii pię-

Posel Anna Paluch

ciu zmian w ustawie o ocenach oddziaływania na środowisko, zawarta w druku nr 3388, do której Senat złożył poprawkę, sprowadza się do tego, żeby rozszerzyć, jak pani marszałek przeczytała, działanie tej ustawy dotyczące przedłużenia działania ocen oddziaływania na środowisko do 6, a w niektórych przypadkach nawet do 10 lat, na kolejne. *(Dzwonek)*

(Na salę wchodzi prezes Rady Ministrów Ewa Kopacz, oklaski)

(Głosy z sali: Bravo!)

Dziękuję bardzo. Dziękuję, że pani premier przysłała, ponawiam zatem pytanie. *(Gwar na sali)*

Marszałek:

Proszę o spokój. Bardzo proszę o spokój na sali.

Posel Anna Paluch:

Czy zechciałaby pani koordynować działanie swojego rządu, ponieważ dwa departamenty... *(Gwar na sali)*

(Głosy z sali: Czas!)

Mam nadzieję, że pani marszałek pozwoli mi dokończyć.

Dwa departamenty, z których jeden zajmuje się drogami, a drugi kolejami, przy czym obydwie mieszczą się w Warszawie przy ul. Chałubińskiego w tym samym ministerstwie, nie potrafiły skoordynować projektu ustawy tak, żeby nie trzeba było wykraczać poprawką senacką poza sejmowe przedłożenie.

Senat rozciąga zmiany ustawowe z dróg na koleję, a projektów, które odnoszą się do ustawy o ujawnianiu informacji o środowisku i o ocenach oddziaływania na środowisko, jest pięć – druki nr 3388, 3475, 3523, 3575 i 3677. Nie jesteśmy w stanie, ani posłowie, ani Biuro Legislacyjne, ogarnąć tej zawieruchy legislacyjnej.

Marszałek:

Pani poseł, chciałam, żeby pani zadała pytanie, i czas się skończył.

Posel Anna Paluch:

Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za głosował 1 poseł, przeciw – 296, wstrzymało się 137 posłów.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 4. poprawce do art. 3 ust. 1 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby przepis ten dotyczył także zgłoszenia, o którym mowa w określonym przepisie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za było 2 posłów, przeciw – 423, wstrzymało się 11.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 44. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo własności przemysłowej oraz niektórych innych ustaw.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W poprawce 1. do art. 25 ust. 4 Senat proponuje, aby przepis ten dotyczył patentu na wynalazek dotyczący mieszanin, a nie, jak uchwalił Sejm, kompozycji.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 2. do 5., od 7. do 10., od 13. do 16., 18. i od 22. do 24. Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu od 1. do 5., od 7. do 10., od 13. do 16., 18. i od 22. do 24.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za nikt nie głosował, przeciw – 436, nikt się nie wstrzymał.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawki Senatu przyjął.

W poprawce 6. Senat proponuje nie dodawać ust. 1¹ w art. 41.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nikt nie głosował za, przeciw głosowało 432 posłów, wstrzymał się 1 poseł.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 11. do art. 93² ust. 3 Senat proponuje, aby informacje, o których mowa w tym przepisie, zawarte były w opisie wynalazku.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 11. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za głosował 1 poseł, przeciw było 295, wstrzymało się 140 posłów.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 12. Senat proponuje nowe brzmienie art. 108¹.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za nikt nie głosował, przeciw – 289, wstrzymało się 147 posłów.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 17. do art. 231¹ Senat proponuje, aby prezes Rady Ministrów określał w drodze rozporządzenia także wzór dowodu pierwszeństwa.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za nikt nie głosował, przeciw głosowało 433 posłów, wstrzymało się 2 posłów.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 19. do art. 243 ust. 2 pkt 2 Senat proponuje, aby termin dwóch miesięcy, o którym mowa w tym przepisie, dotyczył również dodatkowych praw ochronnych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 19. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za nikt nie głosował, przeciw głosowało 432 posłów, wstrzymało się 2 posłów.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 20. Senat przez dodanie art. 253¹ proponuje, aby w określonych w tym przepisie sytuacjach nie stosować dowodu z opinii biegłego, chyba że Urząd Patentowy uzna taki dowód za niezbędny.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 20. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za głosował 1 poseł, przeciw – 287, wstrzymało się 143 posłów.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 21. do art. 264 ust. 5 Senat proponuje, aby skład zespołu orzekającego, o którym mowa w tym przepisie, ustalał także prezes Urzędu Patentowego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 21. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za nikt nie głosował, przeciw – 431 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo własności przemysłowej oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 45. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego, ustawy Prawo o notariacie oraz niektórych innych ustaw.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W jedynej poprawce do art. 4 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o podatku od spadków i darowizn Senat proponuje zmiany dotyczące zwolnienia od podatku.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Do zadania pytania zgłosił się pan poseł Łukasz Zbonikowski.

Bardzo proszę.

1 minuta, panie pośle.

Posel Łukasz Zbonikowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mamy przed sobą legislacyjną poprawkę do bardzo technicznej ustawy, ale wprowadza ona dalekosiężną w skutkach nową instytucję prawną, jaką jest europejskie poświadczenie spadkowe. Jest to ostatnia szansa zapytać przed głosowaniem: Panie ministrze, jak to się stało, że polski parlament nie miał szansy merytorycznie dyskutować i analizować skutków nowej instytucji, która ma obowiązywać, europejskiego poświadczenia spadkowego, i od sierpnia będzie ona obowiązywała w Polsce bez implementacji, bez dyskusji?

Ale ważniejsze pytanie: Panie ministrze, jaki interes ma państwo polskie we wchodzeniu w tę instytucję, skoro 1/3 obszaru państwa polskiego to tzw. Ziemie Odzyskane, o bardzo nieuregulowanych stanach własnościowych, a w wielu księgach wieczystych wciąż widnieją ostatnie wpisy przedwojennych, wojennych i powojennych właścicieli (*Dzwonek*) niemieckich? Czy nie ma pan minister obawy, że wprowadzając tak daleko idące ułatwienia i uproszczenia w poświadczeniach spadkowych, narazimy państwo polskie na nieodwracalne skutki, skoro nawet dzisiaj, kiedy odbywa się procedura...

Marszałek:

Panie pośle, czas się kończy.

Posel Łukasz Zbonikowski:

...migracji z papierowych ksiąg wieczystych do elektronicznych, polskie sądy wpisują właścicieli niemieckich? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Na pytanie odpowie sekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan minister Jerzy Kozdroń. Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Jerzy Kozdroń:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pani Premier! Mam wrażenie, że pan poseł nie przeczytał treści rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, tam bowiem w rozdziale I art. 1 pkt 1 mowa jest, że z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia wyłączone są wszelkie wpisy do rejestru praw do nieruchomości. Nie dość tego, w preambule do tego rozporządzenia jest mowa o tym, że wymogi dotyczące

wpisu do rejestru wyłączone są z zakresu stosowania rozporządzenia. W szczególności organy mogą sprawdzić, czy prawo zmarłego do majątku spadkowego wymienionego w dokumencie przedstawionym do rejestracji jest prawem wpisanym jako takie w rejestrze lub w inny sposób.

Na koniec chciałbym przypomnieć państwu o jeszcze jednej sprawie. To ta Izba 7 września 2007 r. uchwaliła ustawę o ujawnieniu w księgach wieczystych prawa własności Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, w której zobowiązano wszystkich starostów do ujawnienia własności Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego, a w przypadku gdy są pewne wątpliwości, gdy własność nie jest ujawniona, do wystąpienia do sądu o wydanie orzeczenia w przedmiocie zasiedzenia przez Skarb Państwa. Dotyczy to głównie mienia tych obywateli polskich, którzy w ramach łączenia rodzin wyjechali do Niemiec, a nieuregulowana została przez ówczesne władze PRL sytuacja prawna zrzeczenia się przez nich własności nieruchomości. Tak więc tu problemu nie ma. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Za głosowało 2 posłów, przeciw – 291, wstrzymało się – 136.

Sejm wobec niez uzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego, ustawy Prawo o notariacie oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 46. porządku dziennego: Głosowania nad poprawkami Senatu w sprawie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (druk nr 3656).

Przypominam, że Sejm wyraził zgodę na zastosowanie w tym przypadku procedury określonej w art. 54 ust. 8 regulaminu Sejmu.

Czy ktoś z pań i panów posłów chciałby zabrać głos?

(*Posel Janusz Śniadek: Pytanie.*)

Bardzo proszę, pan poseł Janusz Śniadek.

1 minuta.

Posel Janusz Śniadek:

Przepraszam, troszkę nadużywam, pani marszałek, Wysoka Izbo, formy pytania, bo bardziej chodzi

Posel Janusz Śniadek

o wyjaśnienie. Co prawda autorzy ustawy o Radzie Dialogu Społecznego apelowali do Sejmu i Senatu, żeby nie wprowadzać żadnych zmian, jednak poprawki wprowadzone przez Senat są w sposób naturalny oczywiste i dlatego będziemy głosowali za przyjęciem zmian proponowanych przez Senat.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

W 1. poprawce do art. 32 ust. 3 Senat proponuje, aby Rada Dialogu Społecznego przedstawiała również Senatowi coroczne sprawozdanie z działalności.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za było 37, przeciw – 392, wstrzymało się 3 posłów.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 2. poprawce do art. 85 ust. 1 oraz w dodawanym ust. 1a Senat proponuje, aby do trybu opiniowania projektu ustawy budżetowej na rok 2016 miały zastosowanie terminy określone w ustawie o Trójstronnej Komisji.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za było 4 posłów, przeciw – 433, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy głosowania nad poprawkami Senatowi w sprawie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 53. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa o uchwale Senatowi w sprawie ustawy o kontroli niektórych inwestycji.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce do art. 1 pkt 1 Senat proponuje zmianę części wspólnej wyliczenia.

Z poprawką tą łączą się poprawki 4., 7. i 13.

Na tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Do zadania pytania zgłosił się pan poseł Andrzej Jaworski.

1 minuta, panie pośle.

Posel Andrzej Jaworski:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Rząd, a właściwie minister skarbu państwa, dostał dobre narzędzie do tego, aby kontrolować niektóre inwestycje...

(*Głos z sali: Pytanie.*)

...zwłaszcza te, które są związane z porządkiem publicznym i z naszym bezpieczeństwem. Otóż od kilku dni, a szczególnie od wczoraj, jesteśmy zbulwersowani sytuacją dotyczącą PKP Energetyka. Wiemy doskonale, że ta spółka jest wpisana na listę spółek ważnych dla obronności państwa. Z informacji medialnych, nie z informacji od rządu, dowiedzieliśmy się, że kwota, za którą miała być ta spółka sprzedana, została obniżona w czasie negocjacji o prawie pół miliarda złotych, czyli kwota ostateczna dzisiaj będzie kwotą niższą od tej, która została przedstawiona przez spółki Skarbu Państwa, które chciały tę spółkę nabyć. (*Dzwonek*) W związku z powyższym mam pytanie do ministra skarbu państwa: Czy minister skarbu państwa skorzysta z tej ustawy i, po pierwsze, doprowadzi do kontroli, po drugie, wstrzyma prywatyzację PKP Energetyka? Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem... (*Poruszenie na sali*)

(*Głos z sali: Było pytanie do ministra.*)

Ale to nie było pytanie do tego punktu, tylko dotyczyło tego, czy ustawa będzie stosowana, panie pośle.

(*Głos z sali: Czy będzie stosowana?*)

Skoro ją tworzymy, to będzie stosowana. (*Poruszenie na sali*)

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest odrzuceniem poprawek Senatowi 1., 4., 7. i 13.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za głosował 1 poseł, przeciw – 429, nikt się nie wstrzymał.

Wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów Sejm poprawki Senatowi przyjął.

W poprawce 2. do art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz pkt 4 lit. a Senat proponuje zmiany redakcyjno-legislacyjne.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 420 posłów. Większość bezwzględna wynosi 211. Za głosowało 2 posłów, przeciw – 418, nikt się nie wstrzymał.

Marszałek

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 3 ust. 5 pkt 3 Senat proponuje, aby wyrazy „czynności polegających na zarządzaniu portfelami cudzych instrumentów finansów” zastąpić wyrazami „umowy o zarządzanie portfelem”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna wynosi 217. Za głosował 1 poseł, przeciw – 432, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 5. poprawce do art. 5 ust. 1 Senat proponuje, aby przepis ten dotyczył podmiotów zamierzających nabyć lub osiągnąć istotne uczestnictwo albo dominację.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 9. do 11. i 15.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 5., od 9. do 11. i 15.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna wynosi 214. Za głosował 1 poseł, przeciw – 425.

Wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu Sejm przyjął.

W poprawce 6. do art. 5 ust. 2 Senat proponuje skreślić zdanie drugie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna wynosi 217. Za nikt nie głosował, przeciw – 432 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 8. poprawce do art. 5 ust. 6 pkt 2 Senat proponuje zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna wynosi 216. Za nikt nie głosował, przeciw – 430, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 12. poprawce do art. 9 ust. 3 Senat proponuje m.in., aby w przypadku wszczęcia postępowania z urzędu organ kontroli wzywał podmiot do złożenia informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 6.

Z poprawką tą łączy się poprawka 14.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 12. i 14.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Większość bezwzględna wynosi 213. Za nikt nie głosował, przeciw głosowało 424 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 16. poprawce do art. 12 ust. 1 pkt 1 Senat proponuje zmianę odesłania.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 419 posłów. Większość bezwzględna wynosi 210. Nikt nie głosował za, przeciw – 419 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 17. poprawce do art. 12 ust. 5 Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 17. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Większość bezwzględna wynosi 213. Za nikt nie głosował, przeciw – 424, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 18. poprawce do art. 13 ust. 5 i art. 14 ust. 3 Senat proponuje, aby wyrazy „minister właściwy do spraw Skarbu Państwa” zastąpić wyrazami „organ kontroli”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 18. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna wynosi 219. Za głosował 1 poseł, przeciw – 435, 1 poseł się wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Marszałek

W 19. poprawce do art. 15 ust. 1 Senat proponuje rozszerzenie zakresu przedmiotowego przepisu karnego.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 19. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna wynosi 218. Za głosowało, przeciw – 435 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o kontroli niektórych inwestycji.

Ogłaszam 10-minutową przerwę.

(Przerwa w posiedzeniu od godz. 10 min 18 do godz. 10 min 33)

Marszałek:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 54. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 10. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej dotyczącej ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W 1. poprawce do art. 38 pkt 3a i 4 Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 396 posłów. Większość bezwzględna wynosi 199. Za głosowało 203 posłów, przeciw – 88, wstrzymało się 105.

Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

W 2. poprawce do art. 75a Senat proponuje nowe brzmienie ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 421 posłów. Większość bezwzględna wynosi 211. Za głosowało 29 posłów, przeciw – 390, wstrzymało się 2 posłów.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 3. poprawce do 80b ust. 1 pkt 8 i 9 Senat proponuje, aby w ewidencji gromadzić również dane o wtórnikach dokumentów pojazdów.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna wynosi 216. Za głosowało 32 posłów, przeciw – 399, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawkach 4. i 5., od 7. do 9. oraz 11. i 12. Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4. i 5., od 7. do 9. oraz 11. i 12.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna wynosi 219. Za głosowało 31 posłów, przeciw – 406, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 6. poprawce do art. 80cd ust. 1 oraz art. 100a ust. 1 Senat proponuje, aby wyrazy „uzasadniony interes” zastąpić wyrazami „interes prawny”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna wynosi 216. Za głosowało 40 posłów, przeciw – 390, wstrzymał się 1 poseł.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 10. poprawce do art. 100ah ust. 1 pkt 21 Senat proponuje, aby dane zgromadzone w ewidencji udostępniać zakładom ubezpieczeń w zakresie określonym w tym przepisie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna wynosi 218. Za głosowało 38 posłów, przeciw – 396, wstrzymał się 1 poseł.

Marszałek

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 55. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz niektórych innych ustaw.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce Senat proponuje uporządkowanie numeracji ustępów w art. 24 ustawy o świadczeniach rodzinnych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna wynosi 217. Za głosowało 8 posłów, przeciw – 425, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 2. poprawce do art. 80 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników Senat proponuje, aby wysokość funduszu, o którym mowa w tym przepisie, wynosiła do 6,5%.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 417 posłów. Większość bezwzględna wynosi 209. Za głosowało 2 posłów, przeciw – 415, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 56. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce do art. 4 ust. 1 pkt 4 lit. c Senat proponuje skreślić wyrazy „oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. Większość bezwzględna wynosi 216. Za głosował 1 poseł, przeciw – 428, wstrzymało się 2 posłów.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 2. poprawce do art. 4 Senat proponuje skreślić ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna wynosi 217. Za głosował 1 poseł, przeciw – 431, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 3. poprawce do art. 19 ust. 6 Senat proponuje wskazać termin rozpoczęcia robót budowlanych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna wynosi 217. Za głosował 1 poseł, przeciw – 432, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 4. poprawce do art. 21 w dodawanych ust. 12 i 13 Senat proponuje zasady wypłacania i zwrotu zaliczki odszkodowania za nieruchomości, użytkowanie wieczyste oraz ograniczone prawa rzeczowe do nieruchomości, o których mowa w przepisie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna wynosi 220. Nikt nie głosował za, przeciw było 438 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec niezyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 5. poprawce do art. 72 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami Senat proponuje nie dodawać punktu 1a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatowi?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna wynosi 216. Nikt nie głosował za, przeciw głosowało 429 posłów, wstrzymał się 1 poseł.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 57. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych oraz niektórych innych ustaw.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 3. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych.

W 1. poprawce w nowym brzmieniu art. 7a Senat proponuje poprawkę dotyczącą warunków emisji listów zastawnych.

Z poprawką tą łączy się poprawka 12.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 1. i 12.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna wynosi 219. Za głosował 1 poseł, przeciw – 435, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 2. poprawce do art. 25 ust. 7 Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Z poprawką tą łączą się poprawki 7., 8. i 11.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 2., 7., 8. i 11.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna wynosi 219. Nikt nie głosował za, przeciw głosowało 436 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawkach 3. i 9. Senat proponuje zmiany legislacyjne.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 3. i 9.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna wynosi 217. Nikt nie głosował za, przeciw głosowało 432 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 4. poprawce do art. 21 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych Senat proponuje dodać pkt 130b.

Z poprawką tą łączy się poprawka 6.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 4. i 6.?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna wynosi 218. Nikt nie głosował za, przeciw głosowało 435 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 5. poprawce do art. 16 ust. 1 pkt 26 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych Senat proponuje nowe brzmienie lit. aa.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna wynosi 219. Za głosował 1 poseł, przeciw – 435, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 10. poprawce do art. 446c ust. 3 ustawy Prawo upadłościowe Senat proponuje skreślić wyrazy „postępowania, o którym mowa w”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 10. poprawki Senatu?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna wynosi 218. Nikt nie był za, przeciw – 433 posłów, wstrzymał się 1 poseł.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 58. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Marszałek

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3720.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3720?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Za było 406, przeciw – 25, 1 poseł się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 59. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zawarte jest w druku nr 3721-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę panią poseł Elżbietę Gelert o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Posel Sprawozdawca Elżbieta Gelert:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania wniesiono dwie poprawki. Komisja Zdrowia po rozpatrzeniu tych poprawek proponuje poprawkę 1. przyjmując, a poprawkę 2. odrzucić. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3721.

Komisja przedstawia poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W poprawce 1. do art. 15a ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej wnioskodawcy proponują inne brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w ust. 1 oraz nowe brzmienie ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za było 422, przeciw głosowało 14 posłów, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 11 ustawy o samorządzie pielęgniarstwa i położnych wnioskodawcy proponują dodanie ust. 3.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za było 207, przeciw – 227, 4 posłów się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił

Głosujemy nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3721, wraz z przyjętą poprawką?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za było 426, przeciw – 6, wstrzymał się 1 poseł.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 61. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskich projektach ustaw:

— o zmianie ustaw o straży gminnej, ustawy prawo o ruchu drogowym oraz ustawy kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia,

— o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 3705.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 3705?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Głosowało 423 posłów. Za było 404, przeciw – 18, 1 poseł się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o strażach gminnych.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 47. porządku dziennego: Powołanie rzecznika praw obywatelskich (druki nr 3535 i 3583).

Wysoka Izbo! Zgodnie z art. 209 ust. 1 konstytucji oraz art. 3 ust. 1 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich Sejm powołuje rzecznika praw obywatelskich za zgodą Senatu.

Na stanowisko rzecznika praw obywatelskich zgłoszone zostały kandydatury pana Adama Bodnara oraz pani Zofii Romaszewskiej.

Proszę o zabranie głosu pana posła Roberta Maciaszka w celu przedstawienia kandydatury pana Adama Bodnara zgłoszonej przez posłów Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Posel Robert Maciaszek:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! Mam przyjemność w imieniu posłów wnioskodawców przedstawić kandydaturę dr. Adama Bodnara na rzecznika praw obywatelskich.

Adam Bodnar jest doktorem nauk prawnych, wiceprezesem Zarządu Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, adiunktem w Zakładzie Praw Człowieka na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz członkiem rady dyrektorów Funduszu Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz Ofiar Tortur.

Ma 38 lat. Ukończył Wydział Prawa i Administracji na Uniwersytecie Warszawskim, a następnie studia porównawcze z zakresu prawa konstytucyjnego na Central European University w Budapeszcie. W latach 2004–2008 koordynował „Program spraw precedensowych” Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka, a od 2008 r. jest w zarządzie tej fundacji. Prowadził m.in. sprawy przed sądami krajowymi w charakterze przedstawiciela organizacji społecznej oraz był pełnomocnikiem skarżących w postępowaniu przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka. Nadzorował także działalność badawczą i monitoringową fundacji, w tym dotyczącą przygotowania opinii w procesie legislacyjnym, a także raportów na temat przestrzegania praw człowieka w Polsce dla Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, której jest jednym z ekspertów.

Dr Adam Bodnar prowadzi także szeroką działalność publicystyczną w zakresie ochrony praw człowieka. W Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka odpowiadał także za kontakty z organizacjami międzynarodowymi, szczególnie Radą Europy oraz Unią Europejską, i innymi organizacjami pozarządowymi i prawnikami pro bono pomagającymi fundacji w prowadzonych przez nią sprawach.

Szanowni Państwo! Nasze prawa i wolności nie są nam dane raz na zawsze. Jestem w stanie wyobrazić sobie polityków, którzy chcą nam te prawa ograniczyć lub nawet odebrać. Dr Adam Bodnar już dzisiaj jest rzecznikiem praw i wolności jednostki, niezależnie od decyzji Wysokiej Izby. Nie jest rzecznikiem rządu, nie jest rzecznikiem opozycji parlamentarnej ani episkopatu. Jest rzecznikiem praw i wolności jednostki. Jego kandydatura została poparta przez 65 organizacji pozarządowych zajmujących się prawami człowieka. W ocenie tych organizacji, jak i wnioskodawców, jego wizja zmiany funkcjonowania urzędu rzecznika praw obywatelskich wzmocni ochronę praw obywatelskich i sprawi, że urząd ten będzie reagował szybciej i skuteczniej.

Adam Bodnar jest osobą dobrze przygotowaną do pełnienia funkcji rzecznika praw obywatelskich. W toku swojej działalności zawodowej i społecznej udowodnił wysoki poziom wiedzy merytorycznej oraz nieskazitelność swego charakteru, które to przymioty dają gwarancję należytego wypełniania obowiązków.

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! Mając na uwadze powyższe i działając w oparciu o przepis art. 3 ust. 1 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich w związku z art. 30 ust. 1, 2 i ust. 3 pkt 1 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej, w imieniu wnioskodawców zgłaszam kandydaturę pana Adama Bodnara na stanowisko rzecznika praw obywatelskich. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Proszę o zabranie głosu pana posła Dariusza Jońskiego w celu przedstawienia kandydatury pana Adama Bodnara zgłoszonej przez posłów Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej, posłów niezrzeszonych oraz posła Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Dariusz Joński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt reprezentować grupę posłanek i posłów rekomendujących kandydata na jeden z najważniejszych urzędów w Polsce.

Rzecznik praw obywatelskich to konstytucyjny organ państwa, którego misją jest stać na straży przestrzegania praw, praw wszystkich. Dzisiaj Sejm zdecyduje, czy wybierzemy rzecznika praw obywatelskich, który będzie reprezentował wszystkich obywateli, czy też wybierzemy rzecznika praw obywatelskich, który będzie reprezentował tylko i wyłącznie jedną formację, który będzie tak na dobrą sprawę bronił wyłącznie praw obywateli i obywaterek wyznaczających wyłącznie poglądy bliskie tej osobie. Otóż to byłby zły rzecznik. Dlatego tak wielka jest, panie posłanki i panowie posłowie, nasza odpowiedzialność. Dokonując właściwego wyboru spośród zgłoszonych kandydatur, możemy albo dać ludziom szansę na obronę, wsparcie i pomoc, gdy zawodzą inne instytucje wtedy, gdy bezradni nie potrafią wyegzekwować należnych im praw, albo te szanse osłabić czy nawet zniweczyć. Możemy, jeśli dokonamy dobrego wyboru, wzmocnić z trudem budowane nasze państwo prawa albo cofnąć państwo do średniowiecza.

Dwoje kandydatów, spośród których dokonamy dzisiaj wyboru, jest jak dwie strony medalu, jak teza i antyteza. Dwie osoby odpowiadają dwóm podejściom do rozumienia praw obywatelskich, tj. podejściu otwartemu, rozumiejącemu, że współczesność to nie tylko konieczność dbania o podstawę prawa i wolności każdego człowieka w państwie, ale nieustające staranie, by każdy, bez względu na to, kim i jakim jest, mógł w Polsce czuć się bezpiecznie i dobrze, to budowanie współpracy i wspieranie godności każdego człowieka, i, z drugiej strony, zgoła innemu myśleniu o państwie i o żyjących w nim obywatelach

Posel Dariusz Joński

i obywatelkach, które jest ksenofobiczne, zamknięte, ograniczające ludzkie prawa do tych i tylko tych, które zdecyduje się im przyznać władza, i to pod warunkiem, że władza będzie słuszna.

Wysoka Izbo! W imieniu wnioskodawców mam zaszczyt rekomendować na urząd rzecznika praw obywatelskich pana dr. Adama Bodnara. Pozwolę sobie nie przytaczać już życiorysu pana Bodnara, bo zrobił to przed momentem mój przedmówca. Ten życiorys to najlepsze potwierdzenie kompetencji, umiejętności wystarczających w zupełności do tego, by wskazać pana dr. Adama Bodnara jako ze wszelkich miar godnego objęcia funkcji rzecznika praw obywatelskich. Jego dokonania są rękojmią tego, że będzie on godnym kontynuatorem wizji rzecznika praw obywatelskich, którą kiedyś tak wspaniale tworzyła, uznawana nie tylko przez Sojusz Lewicy Demokratycznej, ale przez wielu obywateli naszego kraju za wzór do naśladowania, pierwsza polska rzeczniczka praw obywatelskich pani prof. Ewa Łętowska.

Ale prezentując tę kandydaturę Sejmowi, chciałbym poprosić o chwilę refleksji i zwrócić Wysokiej Izbie uwagę na to, czym rekomendowany przez nas dr Adam Bodnar różni się od kandydatki rekomendowanej przez klub Prawa i Sprawiedliwości. Ta refleksja jest, jak sądzę, kluczowa dla dokonania rzetelnego i odpowiedniego wyboru. Otóż pana dr. Adama Bodnara rekomenduje dziś Wysokiej Izbie nie tylko grono posłów i posłanek, którego jestem reprezentantem, ale przede wszystkim kilkadziesiąt organizacji pozarządowych zasłużonych dla obrony praw człowieka w Polsce. To one stworzyły koalicję na rzecz wyboru dr. Bodnara, bo dobrze wiedzą, że przez lata pracy zasłużył na ich i nasze zaufanie, bo wspólnie z nim działają na rzecz potrzebujących rzetelnej obrony. Pani Zofia Romaszewska jest wybranką tylko jednej partii, PiS, i jej prezesa. Dr Adam Bodnar stworzył i opublikował swój program, własną przemyślaną koncepcję działania, z którą mógł się zapoznać każdy zainteresowany.

O jej poparcie zabiegał, spotykając się w różnych klubach parlamentarnych i środowiskach. Pani Zofia Romaszewska uznała, że wystarczy jej bycie wybranką Prawa i Sprawiedliwości. Nie przygotowała żadnego programu, nie wyraziła chęci przedstawienia się komukolwiek poza partyjnym gronem i, z obowiązku, sejmową Komisją Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Pani Zofia Romaszewska, która w latach 70. i 80. rzeczywiście pomogła...

(Posel Małgorzata Gosiewska: Dosyć tego.)

...wielu skrzywdzonym, za co należy jej się wdzięczność, pamięć i dobre miejsce w historii, obecnie głównie wspomagała kampanię prezydencką kandydata Prawa i Sprawiedliwości.

W swoim programie dr Adam Bodnar m.in. zapisał: po pierwsze, obywatel, co rozumie jako konieczność przeznaczenia znacznej części czasu na działalność w całej Polsce. Każdego roku w 16 wojewódz-

twach powinny się odbywać dwu-, trzydniowe spotkania konsultacyjne w postaci okrągłego stołu z organizacjami pozarządowymi zajmującymi się wykluczeniem społecznym, bezdomnością, pomocą społeczną i prawną, przeciwdziałaniem dyskryminacji, przemocą domową, walką o przejrzystość działania organów władzy czy dostępem do opieki zdrowotnej i edukacji. Spotkania te miałyby pomóc rzecznikowi praw obywatelskich w identyfikacji najważniejszych zagrożeń i problemów, które pozwolą stworzyć mapę naruszeń praw obywatelskich w całej Polsce, ale także zainicjować konkretne interwencje. Z tych działań rzecznik praw obywatelskich powinien być co roku rozliczany. Proponuje także częstsze włączanie się rzecznika w postępowania sądowe i chce podnieść skuteczność rzecznika praw obywatelskich poprzez opracowanie kompleksowej strategii działania, która opierałaby się na identyfikacji głównych zagrożeń z punktu widzenia praw człowieka, a następnie na odpowiednim korzystaniu z uprawnień sądowo-trybunalskich rzecznika praw obywatelskich. Musi, jak przedstawia w programie dr Adam Bodnar, precyzyjnie wyjaśnić, jakimi przesłankami kieruje się, przystępując do danego procesu. Istotne jest także poszukiwanie nowych ścieżek sądowych. Rzecznik praw obywatelskich powinien być szczególnie aktywny w nadzorowaniu zmian legislacyjnych będących konsekwencją spraw wygranych przed Trybunałem Konstytucyjnym przez rzecznika praw obywatelskich. Równie ważny wydaje się udział rzecznika praw obywatelskich w rozpatrywaniu sprawozdań rządowych przez organy międzynarodowe.

Co proponuje pani Zofia Romaszewska? Pani Zofia Romaszewska proponuje działalność dudabiura jako odpowiedź na potrzeby obywateli i obywateli. Dr Adam Bodnar proponuje w ramach swojej wizji szybkie i skuteczne reagowanie na projekty ustaw sprzeczne ze standardami odnoszącymi się do praw człowieka i stwierdza stanie na straży praw i wolności. To nie tylko reagowanie na naruszenie, ale też zapobieganie, m.in. poprzez sygnalizowanie poważnych zagrożeń legislacyjnych. Krytykowanie propozycji ustawowych godzących w prawa jednostki jest możliwe bez jednoczesnego zaangażowania się w politykę, bez popierania tej czy innej partii politycznej. To podkreślamy bardzo wyraźnie. Pan dr Adam Bodnar nigdy nie należał do żadnej formacji i nie wspierał żadnej formacji politycznej. Pani Zofii Romaszewskiej wystarczy poparcie jednej formacji, zresztą również udzieliła tego poparcia.

Doktor Adam Bodnar zapowiada też zintensyfikowanie współpracy, także międzynarodowej, co jest szalenie istotne, ważne. Pani Zofia Romaszewska była tak bardzo przekonana, że do wyboru jej na stanowisko rzecznika praw obywatelskich wystarczy rekomendacja jednej formacji, a jej niegdyśjsze dokonania, przed którymi chyłę czoło, stawiają ją ponad prawem, że do ostatniej chwili zwlekała z poddaniem się procedurze sprawdzenia opisanej w stosownej ustawie i obowiązującej każdego kandydata na sta-

Posel Dariusz Joński

nowisko rzecznika praw obywatelskich. A stosunek pani Zofii Romaszewskiej do polskiego systemu sprawiedliwości można odczytać z wypowiedzi dla radiowej Jedynki. Już nie będę tutaj w tej chwili tego cytował.

Szanowni Państwo! Wysoka Izbo! Otóż rzecznik, który będzie bronił tylko praw obywateli i obywaterek wyznających wyłącznie poglądy bliskie rzecznikowi, prowadzących życie zgodnie z jednym słusznym modelem, to zły rzecznik, nie takiego potrzebujemy. W czasie gdy coraz głośniejsze i silniejsze w przestrzeni publicznej panoszą się nienawistnicy, dla których nawet samobójcza śmierć dziecka zaszczutego przez szkolnych kolegów, którym wydawało się, że tropiąc i bijąc geja, nie tylko pozostaną bezkarni, ale że dobrze czynią w Polsce, której zagraża autorytaryzm i coraz większe podporządkowanie prawu i moralności Kościoła katolickiego, do czego dąży, nie kryjąc swoich zamiarów, Zjednoczona Prawica... Taki rzecznik byłby nie obrońcą, ale pogromcą praw obywatelskich. Do tego nie wolno nam dopuścić.

(*Posel Rafał Grupański: Starczy.*)

Na zakończenie chciałbym zaapelować do pani premier. Słyszymy, że w klubie Platformy Obywatelskiej jest dyscyplina. To nas cieszy. Mamy do wyboru rzecznika obywatelskiego XXI w., mamy do wyboru nowoczesnego, otwartego rzecznika, który faktycznie może zająć się tematami, którymi do tej pory poprzedni rzecznicy się nie zajmowali. Ale mamy do wyboru też rzecznika praw obywatelskich, który będzie reprezentował tylko jedną grupę i będzie bronił praw tylko jednej grupy wyborców. Na to nie możemy pozwolić.

Apeluję dzisiaj do pani premier Ewy Kopacz, bo ta procedura nie kończy się w Sejmie, ona się rozpoczyna. Wiemy doskonale, że musi to przyjąć również Senat, a w Senacie jest podział. Jeśli chcemy państwa nowoczesnego, a nie państwa zaściankowego, to wszystko jest w rękach pani premier Ewy Kopacz i nie tylko Sejmu, ale również Senatu. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Z wnioskiem formalnym zgłosił się pan premier Jarosław Kaczyński.

Bardzo proszę.

(*Głos z sali: Brawo!*)

(*Głosy z sali: Ooo...*)

Posel Jarosław Kaczyński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ja chciałbym prosić o zwołanie Konwentu Seniorów po to, żeby Konwent upomniał...

(*Głos z sali: Kogo?*)

...pana posła Jońskiego, a być może także jego klub, w sprawie, która jest – jak sądzę – ważna dla dobrych obyczajów. Mianowicie tutaj obrażano osobę, która jest szczególnie zasłużona w walce o prawa obywatelskie w Polsce (*Oklaski*), także w czasach, kiedy te prawa były w warunkach takiej quasi-okupacji Polski (*Poruszenie na sali*) łamane w sposób niezwykle wręcz brutalny, a panowie z tej strony byli funkcjonariuszami (*Poruszenie na sali, oklaski*) właśnie tej okupacji. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Nie widzę powodu do zwoływania Konwentu Seniorów.

Przechodzimy do dalszego rozpatrywania tego punktu porządku dziennego. (*Gwar na sali*)

Prosiłabym o zachowanie spokoju.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią posel Małgorzatę Gosiewską w celu przedstawienia kandydatury pani Zofii Romaszewskiej zgłoszonej przez posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Małgorzata Gosiewska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przypadł mi ogromny zaszczyt przedstawienia Wysokiej Izbie kandydatury pani Zofii Romaszewskiej na stanowisko rzecznika praw obywatelskich.

Pani Zofia Romaszewska jest osobą posiadającą niekwestionowany autorytet moralny, który zawdzięcza swojemu 40-letniemu zaangażowaniu w obronę praw człowieka i budowę społeczeństwa obywatelskiego – to fragment listu, który do parlamentarzystów skierowało wiele organizacji pozarządowych oraz tysiące polskich obywateli.

Pani Zofia Romaszewska rzecznikiem praw obywatelskich jest od 40 lat. (*Oklaski*) I nie zmieni tego żadne, choćby najbardziej obraźliwe, wystąpienie pana, którego jeszcze w czasie, kiedy pani Zofia Romaszewska walczyła o prawa człowieka, nie było na świecie. Koledzy tegoż pana walczyli właśnie z ludźmi, których broniła pani Zofia Romaszewska. (*Oklaski*)

Pozwolę sobie krótko przedstawić Wysokiej Izbie kilka faktów z bogatego życiorysu kandydatki, co będzie stanowiło najlepsze potwierdzenie tej opinii.

Panie Joński, proszę słuchać. Może pan się czegoś nauczyć. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Tu już nic nie pomoże.*)

W 1976 r. organizowała pomoc prawną i socjalną dla represjonowanych robotników Radomia i Ursusa. Od tego roku również współpracowała z Komitetem Obrony Robotników. W 1977 r. założyła Biuro Interwencji KOR i kierowała nim, dokumentując przypadki łamania praw człowieka. Pełniła też funkcję redaktora działu: Praworządność w Biuletynie Informacyjnym Komitetu Obrony Robotników. W 1980 r.

Posel Małgorzata Gosiewska

została współautorką dokumentu „Raport o przestrzeganiu praw człowieka i obywatela w PRL”, tzw. raportu madryckiego. W latach 1980–1981 kierowała Biurem Interwencji Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”. Po 13 grudnia 1981 r. działała w strukturach podziemnej „Solidarności”. W 1982 r. współorganizowała pierwsze podziemne radio, Radio Solidarność. 5 lipca 1982 r. została aresztowana, a w lutym 1983 r. – skazana w procesie Radia Solidarność na trzy lata więzienia.

Jest autorką listu otwartego o sytuacji aresztowanych w Areszcie Śledczym Warszawa-Mokotów, który skierowała do Sejmu PRL, do pańskich kolegów, w maju 1983 r.

W lipcu 1983 r. została zwolniona na mocy amnestii. W 1985 r. wyjechała do Stanów Zjednoczonych, gdzie stworzyła Polski Fundusz Obrony Prawnej, który stanowił podstawę materialną powołanej w 1986 r. Komisji Interwencji i Praworządności „Solidarności”, którą kierowała wraz z mężem. W 1987 r. została laureatką nagrody Praw Człowieka Fundacji Aurora przy Uniwersytecie Stanforda w Kalifornii. W sierpniu 1988 r. współorganizowała I Międzynarodową Konferencję Praw Człowieka w Krakowie-Mistrzejowicach.

W latach 1989–1994 kierowała z wielkim sukcesem Biurem Interwencji Kancelarii Senatu. Była na tyle skuteczna, iż stała się niewygodna dla ówczesnej władzy, co skutkowało w styczniu 1995 r. zwolnieniem z pracy w wyniku tzw. reorganizacji Kancelarii Senatu. W 1990 r. w ramach fundacji obrony praw człowieka z mężem i współpracownikami, przy współudziale litewskiego Sajūdisu, zorganizowała II Międzynarodową Konferencję Praw Człowieka w Leningradzie, a w 1998 r. współorganizowała III Międzynarodową Konferencję Praw Człowieka w Warszawie.

17 lutego 1995 r. otrzymała nagrodę tygodnika „Prawo i życie” za wybitne zasługi w służbie praw Rzeczypospolitej i sprawiedliwego traktowania jej obywateli. W latach 1991–1993 pani Zofia Romaszewska była sędzią Trybunału Stanu. 2 czerwca 2006 r. wraz z mężem otrzymała tytuł Kustosza Pamięci Narodowej i od tego czasu jest członkiem kapituły ten tytuł przyznającej. 21 września 2006 r. została odznaczona Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski. W latach 2007–2010 pełniła funkcję kanclerza Kapituły Orderu Odrodzenia Polski.

Wysoka Izbo! Pani Zofia Romaszewska to działaczka „Solidarności”, osoba wrażliwa na krzywdę ludzką. I tak jak skutecznie pomagała represjonowanym w czasach PRL, tak i obecnie pomaga ludziom skrzywdzonym przez polski wymiar sprawiedliwości czy niekompetencję urzędników. To człowiek, który całe swoje życie zajmował się trudnymi sprawami wszystkich obywateli, zawsze z ogromnym wyczuciem obywatelskim, nie tylko prawniczym.

Pani Zofia Romaszewska powtarza, że ludziom pomaga się nie dlatego, że są fajni, dobrzy, że się ich lubi. Pomaga się im, ponieważ zostali skrzywdzeni. Ogromne merytoryczne przygotowanie pani Zofii Romaszewskiej, jej doświadczenie i wrażliwość społeczna dają gwarancję, iż rzecznik praw obywatelskich będzie pełnić rolę służebną wobec obywateli naszego kraju. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Michała Szczerbę w celu przedstawienia opinii komisji.

Posel Michał Szczerba:

Szanowna Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić Wysokiej Izbie opinię Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka dotyczącą wniosku w sprawie powołania na stanowisko rzecznika praw obywatelskich.

Marszałek Sejmu skierował do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka wnioski w sprawie powołania na stanowisko rzecznika praw obywatelskich w celu zaopiniowania. Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka, po rozpatrzeniu tychże wniosków, prezentacji kandydatów oraz przeprowadzeniu dyskusji na posiedzeniu w dniu 7 lipca postanowiła kandydatury pana doktora Adama Bodnara i pani Ireny Zofii Romaszewskiej zaopiniować pozytywnie.

Chciałbym przypomnieć, że zgodnie z art. 2 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich rzecznikiem może być obywatel polski wyróżniający się wiedzą prawniczą, doświadczeniem zawodowym oraz wysokim autorytetem ze względu na swe walory moralne i wrażliwość społeczną. Bardzo dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Proponuję, aby Sejm wysłuchał w dyskusji 3-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i kół.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Otwieram dyskusję.

Pierwszy zabiera głos pan poseł Tadeusz Iwiński. Bardzo proszę.

Posel Tadeusz Iwiński:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Chciałbym zadać pytanie obojgu kandydatom, ponieważ jest to bardzo ważny moment...

Marszałek:

Nie ma takiej formuły, panie pośle.

(Głos z sali: Ale tutaj nie ma pytań.)

Jest mi bardzo przykro, ale takiej formuły nie ma. Może pan tylko zadać pytanie wnioskodawcom. Bardzo przepraszam, innej formuły nie ma.

Posel Tadeusz Iwiński:

Dobrze, w tej formule mieści się wszystko.

Polska w listopadzie 1991 r. przystąpiła do Rady Europy, najstarszej organizacji zajmującej się ochroną praw człowieka i rozwojem demokracji. Dwa lata później uznaliśmy nadrzędność orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z siedzibą w Strasburgu, który jest organem Rady Europy. W związku z tym ubolewam, że taka jest procedura, bo rzeczą kluczową, wydaje się, jest to, by usłyszeć, jak dwoje kandydatów na to ważne stanowisko ocenia z jednej strony kwestię wykonywania przez Polskę wyroków Trybunału Praw Człowieka, a z drugiej strony to, w jakim stopniu władze i wymiar sprawiedliwości wyciągnęły właściwe lekcje z tych orzeczeń. Przed laty polscy obywatele składali mniej więcej 10 tys. skarg, teraz jest ich mniej, ale wciąż każda skarga stanowi swoisty problem.

Mamy tutaj dwoje kandydatów, którzy są kandydatami bardzo dobrze przygotowanymi. Wydaje mi się, że niektóre uwagi, wypowiadam własny pogląd, na temat pani Zofii Romaszewskiej, która rzeczywiście zapisała piękne karty, jeżeli chodzi o obronę praw człowieka, nie zawsze były fortunne. Ale dr Adam Bodnar jest niewątpliwie bardzo dobrze przygotowany i ma także, potwierdzam to jako polski parlamentarzysta, który najdłużej jest związany z działalnością Rady Europy, duże doświadczenie w tej mierze.

Korzystam więc z takiej możliwości, jaka jest dopuszczalna, prosząc, żeby wnioskodawcy wypowiedzieli się na temat doświadczeń obojga kandydatów, jeżeli chodzi o kontakty z Radą Europy i z Europejskim Trybunałem Praw Człowieka, a także tego, czy mają jednolity pogląd na to, co jest kluczowe – wcielanie w życie na naszym gruncie orzeczeń Trybunału. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Następny do głosu zapisał się pan Piotr Paweł Bauć.

Bardzo proszę.

3 minuty.

Posel Piotr Paweł Bauć:

Pani Marszałkini! Pani Premier! Wysoka Izbo! W imieniu Ruchu Palikota chciałbym podzielić się pewną refleksją. Na pewno kandydatura pani Romaszewskiej jest bardzo ważną kandydaturą. Jej osiągnięcia, jej doświadczenie i oczywiście jej zasługi dla wolności Polski są niewątpliwe. Przepraszam za mojego kolegę Jońskiego, jest jeszcze młody. *(Wesołość na sali)*

(Głos z sali: Niech się uczy.)

Natomiast jest kwestia rozważenia innej ważnej sytuacji, o której mówił też pan prof. Iwiński, mianowicie tego, na ile ci kandydaci będą silni, sprawni, na ile wdrożą postanowienia europejskie i w pewnym sensie zmienią funkcjonowanie tego urzędu, przystosują do nowych warunków, do nowej sytuacji społecznej.

Niestety nie mieliśmy szansy spotkać się z panią Zofią Romaszewską, a więc jakby wyobrażamy sobie w pewien sposób jej działanie, natomiast spotkał się z nami pan Adam Bodnar, który między innymi właśnie nakreślił tę interesującą nas sprawę, wskazał wiele rozwiązań, które będzie chciał wprowadzić, wskazał też jedną bardzo ważną rzecz, mianowicie że chce zmienić niestety trochę niekorzystny obraz rzecznika praw obywatelskich, jaki jest w społeczeństwie, a więc urzędnika gdzieś tam daleko w Warszawie mieszkającego, pracującego, do którego trzeba pisać listy, na rzecznika, który będzie na dole. Zadeklarował, że będzie każdego roku w każdym województwie przynajmniej raz spotykał się z organizacjami pozarządowymi, organizacjami, które właśnie na dole zajmują się sprawami ludzi, zwykłych ludzi, którzy często nie mogą sobie poradzić z machiną państwową, z administracją itd. Sądzimy, że to jest deklaracja ważna, to jest deklaracja, która, jeżeli będzie zrealizowana, odmieni przede wszystkim u normalnych, zwykłych Polaków obraz rzecznika praw obywatelskich. Dlatego będziemy głosować za tą kandydaturą. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Bardzo proszę pana posła Zbigniewa Girzyńskiego o zabranie głosu.

Posel Zbigniew Girzyński:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ludzie są jak kwiaty – stworzeni do tego, aby się rozwijać. Gdy patrzy się na życiorys i na działania pani Zofii Romaszewskiej, to widzi się, że ona nie rozwinęła się w jeden kwiat – ona się rozwinęła we wspólny bukiet praw człowieka. *(Oklaski)*

Mam ogromną satysfakcję i zaszczyt – być może po raz ostatni występując na forum Sejmu – kilka

Posel Zbigniew Girzyński

słów na temat tej wybitnej postaci polskiej historii powiedzieć.

O pani Zofii Romaszewskiej, zanim miałem ją zaszczyt poznać osobiście w połowie lat 90., dowiedziałem się wcześniej jako student z książek – o kontrkandydacie pani Zofii Romaszewskiej wówczas jeszcze nikt nie wiedział, jest dużo młodszym człowiekiem, także z tego powodu – i muszę powiedzieć, że gdy miałem możliwość poznania najpierw pana Zbigniewa Romaszewskiego, a potem pani Zofii Romaszewskiej, było to dla mnie naprawdę ogromnym wyróżnieniem, także i to, że mogłem z nimi przez lata współpracować. I nie zabierałbym państwu tych 3 minut, które mam, gdyby nie to, że współpracownik państwa Romaszewskich, a mój serdeczny kolega Paweł Piekarczyk na koncertach, które w całej Polsce odbywa, zawsze jedną piosenkę dedykuje państwu Romaszewskim.

(Posel Stefan Niesiołowski: Zaśpiewaj może.)

Pomyślałem sobie, że ja nie jestem osobą, która wykonuje taką profesję jak on, ale w tym zakresie, w którym potrafię, posługiwania się słowem, te kilka słów jestem im winien.

Chciałbym podziękować pani Zofii Romaszewskiej właśnie za to, co powiedziała pani Małgorzata Gosiewska, że ona jest rzecznikiem praw obywatelskich, społecznych od 40 lat. *(Oklaski)* Nikt z nas – a są na tej sali również wybitni przedstawiciele ruchu „Solidarności”, którzy wiele swojego życia także mu poświęcili – nie potrafiłby o sobie tego powiedzieć. Bardzo proszę tych z państwa, którzy nie są związani przymusem partyjnych decyzji, aby poparli panią Zofię Romaszewską.

(Posel Stefan Niesiołowski: Tak jak ty.)

Ja z panem nigdy nie byłem na ty.

(Posel Stefan Niesiołowski: Całe szczęście.)

Marszałek:

Bardzo proszę o spokój, panowie.

Posel Zbigniew Girzyński:

Chciałbym państwa prosić: Jeżeli mamy rzeczywiście w naszym systemie prawnym mieć taki urząd jak rzecznik praw obywatelskich, to tego typu osoba jak pani Zofia Romaszewska *(Dzwonek)* dodałaby nie tylko dynamizmu właściwego tej instytucji, ale przede wszystkim autorytetu i splendoru, który niesie ze sobą całym swoim życiem. Bardzo proszę o poparcie pani Zofii Romaszewskiej. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Następny do głosu zapisany jest pan Andrzej Rozenek.

Bardzo proszę.

Posel Andrzej Rozenek:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałkini! Pani Premier! Wysoka Izbo! Na temat dokonań prof. Adama Bodnara mógłbym mówić godzinami...

(Głos z sali: Lepiej nie.)

...ale to nie miejsce i nie pora na to, żeby go chwalać. Zresztą państwo znają jego dokonania. Chcę tylko powiedzieć, że gdyby nie Adam Bodnar, Helsińska Fundacja Praw Człowieka, wiele osób w Polsce nie miałoby się do kogo zwrócić, bo czasami jest tak, że państwo zawodzi, zawodzi wymiar sprawiedliwości. Są na szczęście tacy ludzie jak Adam Bodnar, którym zależy na tym, żeby tym najuboższym czy ludziom w trudnej sytuacji pomagać. Z tego ten człowiek jest znany. Dlatego uważam, że jest najlepszą osobą do tego, żeby zostać rzecznikiem praw obywatelskich.

Ale chcę podkreślić też jedną rzecz: Adam Bodnar jest kandydatem przede wszystkim organizacji pozarządowych. To nie jest kandydat polityczny. To nie jest kandydat, który się wywodzi z jakiegokolwiek partii politycznej. Jego zapleczem są liczni działacze, którzy nie są z polityki, a są z organizacji, które służą codziennie ludziom w ich codziennych kłopotach. Tym bardziej trzeba wesprzeć Adama Bodnara i zrobić to ponad polityką, dlatego że jesteśmy winni to tym organizacjom. Chcę oczywiście powiedzieć, że Białe-Czerwoni popierają tę kandydaturę i będą głosować za Adamem Bodnarem, ale chcę wyraźnie podkreślić: To nie jest kandydat polityczny. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Do głosu zapisała się pani poseł Beata Kempa.

Bardzo proszę, pani poseł.

(Głosy z sali: Ooo...)

Posel Beata Kempa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu klubu Zjednoczonej Prawicy mam wielki zaszczyt zakomunikować, że nasz klub poprze kandydaturę pani Zofii Romaszewskiej na rzecznika praw obywatelskich w naszym kraju.

Ten zaszczyt jest tym większy... Panie pośle Joński, powiem tak: nie chcę z panem walczyć, bo zawsze można edukować. Powinien pan przeprosić panią Zofię i po prostu wysłać jej kosz kwiatów, bo kiedy obrona praw człowieka wymagała niesamowitej odwagi, kiedy można było również stracić za to życie własne i własnych dzieci, ona broniła tych praw niezłomnie. Nie godzi się, aby osoba, która nawet nie wie, kiedy wybuchło powstanie warszawskie, czyniła uwagi pod adresem tak wspaniałej kobiety. *(Oklaski)*

(Posel Krystyna Pawłowicz: Tak jest!)

Posel Beata Kempa

Chcę z tego miejsca stanąć w obronie kobiety, która zapisała się złotymi zgłoskami na kartach naszej polskiej historii.

Pani Marszałek! Myślę, że zebranie Konwentu Seniorów w tej sprawie miałooby sens, dlatego że możemy się spierać i spierajmy się, ale nie przekraczajmy pewnych granic, których przekraczać nam nie wolno. Trzeba szanować naszych bohaterów. Zofia Romaszewska jest bohaterem polskiej wolności (*Oklaski*) i ona walczyła o tę wolność razem ze swoim mężem, dla wszystkich, niezależnie od poglądów politycznych, niezależnie od zapatrywań.

Wysoka Izbo! Mamy dzisiaj wybór, czy będziemy za rzecznikiem praw obywatelskich, który będzie bronił tych praw niezłomnie, niezależnie od tego, jak się nazywamy i jakie mamy poglądy, bo taka będzie pani Zofia Romaszewska. Dzisiaj w czasie, kiedy sądy odbierają dzieci rodzicom tylko dlatego, że są złe warunki ekonomiczne, trzeba tych dzieci bronić. Taka będzie pani Zofia Romaszewska i tego dowiodła. Mówienie o tym, że ta kandydatura to średniowiecze, panie pośle Joński, znowu dowodzi, że pan nie zna historii i nie wie, co to był okres średniowiecza, kiedy i jakie instytucje wtedy rozkwiwały. Wtedy rozkwiwały pierwsze polskie uniwersytety, pewnie pan tego nie wie. Dlatego dzisiaj warto o tym mówić.

Mamy prosty wybór. Nie chcę absolutnie czynić jakichś uwag pod adresem wykształcenia czy przygotowania pana Bodnara, ale jest to osoba młoda i na pewno nie ma takiego doświadczenia, jakie ma właśnie pani Zofia Romaszewska. Mamy dzisiaj prosty wybór. Czytałam to i znam poglądy pana Bodnara. Czyni się zarzuty, że kandydatura pani Zofii Romaszewskiej jest partyjna, co jest kompletną bzdurą. Ale czytając wypowiedzi pana Bodnara, mam wrażenie, że to będzie rzecznik praw, ale niestety mniejszości seksualnych. Uważam, że jest to duże zagrożenie. (*Oklaski*)

(*Głos z sali:* Nie wolno wyrażać swoich poglądów?)

Tak, oczywiście, wolno głosić swoje poglądy, o to walczyli właśnie (*Dzwonek*) nasi opozycjoniści przed 1989 r., ale to jest funkcja szczególna, to jest urząd szczególny i trzeba wiedzieć, kogo wybieramy.

(*Głos z sali:* Właśnie, tolerancja.)

Mamy więc wybór pomiędzy osobą związaną z piękną, wspinałą kartą historii, osobą ze wspinałym doświadczeniem w walce o prawa człowieka, w prawdziwej walce o prawa człowieka, a człowiekiem, który prawdopodobnie będzie walczył tylko o prawa mniejszości w naszym kraju. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Czas minął.

Dziękuję, pani poseł.

Pani marszałek Wanda Nowicka.

Posel Wanda Nowicka:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Pani Premier! Podpisałam się pod wnioskiem dotyczącym kandydatury pana doktora Bodnara na rzecznika praw obywatelskich, poparłam ten wniosek zgłoszony przez Sojusz Lewicy Demokratycznej. Podpisując się pod nim, nie podpisałam się jednak pod sposobem uzasadnienia tej kandydatury, oczywiście nie chodzi o część dotyczącą działalności i zasług pana Adama Bodnara, ale mówię o tej części, która dotyczyła pani Zofii Romaszewskiej. Mam nadzieję, że nieświadomie pan poseł Joński nie oddał panu Bodnarowi niedźwiedziej przysługi.

Ze swej strony chciałabym wyrazić wielkie uszanowanie dla dokonań i dorobku pani Zofii Romaszewskiej za to wszystko, co zrobiła w czasach opozycji demokratycznej na rzecz praw i wolności.

Mówiąc to, jednocześnie apeluję do państwa o poparcie kandydatury pana Adama Bodnara na rzecznika praw obywatelskich. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan marszałek Józef Zych.

Bardzo proszę.

Posel Józef Zych:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoki Sejmie! Byłem jednym z tych prawników, którzy walczyli o to, aby w Polsce mieć rzecznika praw obywatelskich. Wtedy wyobrażaliśmy sobie rzecznika jako człowieka o najwyższym autorytecie moralnym, przede wszystkim moralnym, i odpowiednich kompetencjach. (*Oklaski*) Chcę powiedzieć, że jak dotychczas nie zawiodłem się na żadnym, a znałem po kolei wszystkich rzeczników praw obywatelskich. Nieprawdą jest, że w ocenie polskiego społeczeństwa ranga rzecznika uległa jakimkolwiek obniżeniu.

(*Posel Beata Kempa:* Uległa.)

To jest tylko problem oczekiwań i ich realizacji. Chcę powiedzieć, że dzisiaj, kiedy Sejm po raz kolejny staje przed wyborem, trzeba mieć świadomość tego, jakie są uprawnienia rzecznika, co on może, i że rzecznik nie może pozostawać sam. W związku z tym chciałbym powiedzieć, że nigdy na tej sali podczas wyboru rzecznika nie było negatywnych ocen. Jeżeli było prawo do zadawania pytań, to one mogły dotyczyć tylko kwestii, do których jest rzecznik uprawniony.

Panie i Panowie! Osobiście, we własnym imieniu i na własny rachunek oświadczam, że pani Zofia Romaszewska jest osobą, z której powinniśmy brać przykład (*Oklaski*), jeżeli chodzi o jej życiorys, zaangażowanie i podejście do praw człowieka.

Posel Józef Zych

My możemy zgadzać się albo nie zgadzać z pewnymi poglądami, ale naszym obowiązkiem jest oceniać przede wszystkim postawę, zaangażowanie i poświęcenie własnego życia dla społeczeństwa. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Bardzo proszę o zabranie głosu pana Armanda Ryfińskiego. *(Poruszenie na sali)* Bardzo proszę.
(Głos z sali: Armando!)

Posel Armand Kamil Ryfiński:

Pani Marszałek! Pani Premier! Wysoka Izbo! Z ubolewaniem przysłuchiwałem się debacie i próbom obrzucania inwektywami z jednej i z drugiej strony kandydatów na stanowisko rzecznika praw obywatelskich. Myślę, że te nawet najdrobniejsze uszczypliwości są tu bardzo nie na miejscu, tym bardziej że mamy do czynienia naprawdę z dwiema wybitnymi kandydaturami na to stanowisko.

W związku z tym chciałbym poprosić panią marszałek o przerwę, abyśmy ostudzili emocje i podjęli tę decyzję jednak po przemyśleniach. A może warto by było nawet zwołać Konwent Seniorów. Chodzi o to, żeby jednomyślnie wybrać rzecznika.

Jeżeli chodzi o zasługi pani Zofii Romaszewskiej w czasach, kiedy broniła załączków praw człowieka i opozycji demokratycznej, to należy się jej za to ogromny szacunek, i chyłę czoła. Myślę, że gdyby nawet nie została rzecznikiem, to pan prezydent wyróżni i doceni jej dokonania w przyszłości, jeżeli jeszcze tego nie zrobił obecny prezydent.

Natomiast nie możemy też patrzeć na to stanowisko z punktu widzenia dotychczasowych, tylko dotychczasowych, dokonań. Jednak chodzi o potencjał, jaki niesie przyszłość, i o to, co dana osoba może zrobić, pełniąc tę funkcję w przyszłej kadencji. Nie możemy traktować urzędów w Polsce, mianowania na najwyższe urzędy w państwie, jako nagrody za dotychczasowe dokonania. To jest oczywiście jeden z ważnych elementów, można go wziąć pod uwagę, jednak patrzymy w przyszłość. Ja mimo wahań w tej chwili jednak w 51% skłaniam się ku kandydaturze pana Adama Bodnara. Dziękuję uprzejmie.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

To prawda, że mamy dwóch dobrych kandydatów, co potwierdziła komisja, rekomendując obie osoby ubiegające się o tę funkcję. A debata wbrew pozorom przebiega dość spokojnie, więc nie widzę powodu do zwoływania Konwentu Seniorów.

Z wnioskiem formalnym zgłosił się pan premier Miller.

Bardzo proszę.

Posel Leszek Miller:

Pani Marszałek! Pani Premier! Niewątpliwie mamy do czynienia z dwójgiem kandydatów o znakomitych kwalifikacjach i znakomitych przymiotach. Będziemy decydować zgodnie z indywidualnym przekonaniem o tym, kto może wypełniać funkcję rzecznika lepiej. Ja chciałbym potwierdzić, że wyborem mojego klubu jest pan dr Bodnar.

Ale żeby też rozładować niepotrzebne napięcie polityczne, bo niedobrze byłoby, gdyby ta kwestia była przedmiotem politycznych kontrowersji, chciałbym powiedzieć, że jednoznacznie podpisujemy się pod wszystkimi argumentami, które w imieniu naszego klubu przedstawił Dariusz Joński, ale dotyczącymi przymiotów naszego kandydata. Natomiast uwagi krytyczne pod adresem pani Romaszewskiej uważam za niestosowne. I wyrażam w związku z tym ubolewanie. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, panie premierze.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

W imieniu wnioskodawców tylko pani poseł Małgorzata Gosiewska chciałaby zabrać głos.

Bardzo proszę.

Posel Małgorzata Gosiewska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Tak jak już wspomniałam w swoim wystąpieniu, pani Zofia Romaszewska rzecznikiem praw obywatelskich jest od 40 lat. Do tej pory nie potrzebowała instytucji, robiła to zawsze samodzielnie, zawsze dla ludzi i zawsze z ludźmi. Walczyła o prawa człowieka, o ludzi skrzywdzonych w okresie komuny i walczy o to cały czas. Pomaga każdemu, kto się do niej zwraca o pomoc. Pomaga ludziom skrzywdzonym przez wymiar sprawiedliwości, przez błędy urzędnicze.

Pani Zofia Romaszewska to od lat człowiek instytucja. To człowiek, który dzisiaj powinien zostać rzecznikiem praw obywatelskich. I głęboko wierzę, że refleksja jeszcze przyjdzie, że państwo tak właśnie zdecyduje.

Ale chciałabym powiedzieć jeszcze coś, ponieważ padło z tej mównicy wiele słów nieprawdy. Otóż pani Zofia Romaszewska nie należy i nie należała do partii Prawo i Sprawiedliwość. Pani Zofia Romaszewska należy do olbrzymiej partii pod nazwą Polska, i dla Polski, dla jej obywateli całe życie pracowała. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję, pani pośle.

Zamykam dyskusję.

Przypominam, że Sejm zgodnie z art. 29 w związku z art. 31 regulaminu Sejmu powołuje rzecznika praw obywatelskich bezwzględną większością głosów.

Marszałek

Na stanowisko rzecznika praw obywatelskich zgłoszono dwie kandydatury.

W związku z tym Sejm przeprowadzi w tej sprawie głosowanie za pomocą urządzenia do liczenia głosów, wykorzystując funkcję tego urządzenia umożliwiającą dokonanie wyboru z listy.

Po rozpoczęciu głosowania lista w alfabetycznej kolejności zostanie umieszczona w czytniku urządzenia do liczenia głosów.

W myśl art. 31 ust. 2 regulaminu Sejmu w przypadku, gdy w głosowaniu żaden z kandydatów nie uzyska bezwzględnej większości głosów, przed kolejną turą głosowania z listy kandydatów usunięte zostanie nazwisko tego kandydata, który w poprzedniej turze uzyskał najmniejszą liczbę głosów.

Przypominam zasady głosowania z wykorzystaniem funkcji umożliwiającej dokonanie wyboru z listy.

Korzystając z kursorów umieszczonych na klawiaturze numerycznej czytnika, można przesuwac się pomiędzy pozycjami listy.

Przypominam, że lista kandydatów ułożona jest w porządku alfabetycznym. Aby oddać głos na kandydata, którego nazwisko wyświetlone jest aktualnie na wyświetlaczu, należy nacisnąć przycisk zielony („za”). Aby zmienić decyzję, należy nacisnąć przycisk czerwony („przeciw”). Znak „plus” obok nazwiska zniknie. Po oddaniu głosu na wybranego kandydata należy zatwierdzić swoją decyzję przez naciśnięcie białego przycisku. Jest to równoznaczne z ostatecznym oddaniem głosu, a zatem brakiem możliwości zmiany decyzji. Aby oddać głos przeciwko obu kandydatom, należy nacisnąć wyłącznie biały przycisk, co oznacza również zakończenie głosowania, a zatem brak możliwości zmiany decyzji.

Czy wszyscy posłowie są już gotowi do przeprowadzenia głosowania?

Głosujemy.

Jeszcze chwila, zaraz się ukaze wynik.

(*Głos z sali:* Coś nie działa.)

Czy już wszyscy posłowie podjęli decyzję w sprawie powołania rzecznika praw obywatelskich?

(*Głos z sali:* Tak.)

Czy ktoś ma jeszcze problem?

(*Posel Robert Maciaszek:* Tak, ja mam problem.)

Zamykam głosowanie.

(*Głos z sali:* Jeszcze nie.)

Dobrze, za chwilę, jeszcze dwie osoby.

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Pan Adam Bodnar – 239 głosów, pani Zofia Romaszewska – 155. (*Oklaski*)

Sejm bezwzględną większością głosów powołał na stanowisko rzecznika praw obywatelskich pana Adam Bodnara.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 konstytucji oraz art. 3 ust. 1 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich Sejm powołuje rzecznika za zgodą Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 48. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 3739).

Prezydium Sejmu, na podstawie art. 20 ust. 1 oraz art. 148a ust. 12 regulaminu Sejmu, po...

(*Posel Jakub Rutnicki:* W sprawie formalnej.)

Bardzo proszę.

Posel Jakub Rutnicki:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Pani Premier! W imieniu klubu Platformy Obywatelskiej chciałbym poprosić o przerwę i zwrócić się do posłów PiS-u o wyjaśnienie w sprawie tego, co się wydarzyło w ostatnią noc w czwartek. Mamy doniesienia w tej chwili szeroko komentowane, jeżeli chodzi o skandaliczne zachowanie i łamanie przepisów Prawa o ruchu drogowym. Warto by było, żeby pan przewodniczący klubu też zajął stanowisko albo Konwent Seniorów tę rzecz wyjaśnił. Jest to bulwersujące zachowanie i chcemy jako Platforma Obywatelska dowiedzieć się, co się w rzeczywistości tej nocy stało. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

(*Głos z sali:* Co się stało?)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

To nie był wniosek formalny.

Rzeczywiście sprawa jest bulwersująca i na pewno zostanie wyjaśniona.

Teraz, po głosowaniu, następny punkt.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 48. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 3739).

Prezydium Sejmu na podstawie art. 20 ust. 1 oraz art. 148a ust. 12 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Czy ktoś z pań i panów posłów zamierza zabrać głos w tej sprawie?

Nikt się nie zgłasza.

Głosujemy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w brzmieniu z druku nr 3739?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 415 posłów. Za – 406, przeciw głosował 1 poseł, 8 się wstrzymało.

Sejm podjął uchwałę w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Bardzo dziękuję.

Ogłaszam 10-minutową przerwę.

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 11 min 47 do godz. 12 min 05*)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 49. porządku dziennego: Informacja dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń–czerwiec 2015 r. (przewodnictwo Łotwy w Radzie Unii Europejskiej) (druk nr 3611) wraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Unii Europejskiej (druk nr 3669).

Proszę podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pana Artura Nowaka-Fara o przedstawienie informacji.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przejmując stery w Radzie Unii Europejskiej, Łotwa wybrała trzy bloki tematyczne, które ujęła w postaci hasłowej trzech priorytetów: Europy konkurencyjnej, Europy cyfrowej i Europy zaangażowanej. Europa konkurencyjna to jest hasło, które obejmuje zagadnienia wzrostu gospodarczego i konkurencyjności, Europa cyfrowa to jest hasło, w którym realizowana jest agenda cyfrowa, w tym bezpieczeństwo cybernetyczne, zaś Europa zaangażowana to jest obszar działania prezydencji, w którym nacisk położono na Partnerstwo Wschodnie oraz stosunki międzynarodowe Unii Europejskiej. W ocenie Polski wybór priorytetów w sposób wyważony odzwierciedlał priorytety rocznego programu działania w Komisji Europejskiej przyjętego przez Komisję Europejską w grudniu 2014 r., a odzwierciedlał również priorytety trio prezydencji, w której prezydencji łotewskiej przyszło działać, a także wychodził naprzeciw istotnym problemom poruszonym w obecnej debacie europejskiej na temat najważniejszych kwestii, które należy podjąć.

Ze względu na wydarzenia w Europie, w tym przede wszystkim ataki terrorystyczne, jakie miały miejsce m.in. w Paryżu, tragiczne wydarzenia na Morzu Śródziemnym i rosnącą presję migracyjną, program prezydencji łotewskiej musiał ulec modyfikacji. Koniec prezydencji Łotwy upłynął z kolei pod znakiem niepewności związanej z ryzykiem wyjścia Grecji ze strefy euro i utraceniem przez to państwo płynności finansowej.

W odniesieniu do kwestii migracji, która pojawiła się jako ważny czynnik kształtujący to, czym zajmowała się prezydencja, Polska stale wyrażała przekonanie, że bieżąca sytuacja migracyjna na południu Europy ze względu na swoją skalę wymaga podjęcia wspólnych działań. Rada Europejska w kwietniu i czerwcu potwierdziła zaangażowanie wszystkich państw członkowskich w walkę z przyczynami nielegalnej emigracji oraz w wysiłki mające na celu odciążenie państw, które obecnie są najbardziej narażone

na wspomnianą przeze mnie presję migracyjną. Wyśiłki obejmują działania na rzecz ochrony granicy zewnętrznej Unii, rozwój współpracy z krajami pochodzenia migrantów i tranzytu oraz relokację i przesiedlenia osób potrzebujących ochrony międzynarodowej.

W ostatnich tygodniach w Polsce dokonaliśmy analiz możliwości naszego systemu azylowego, również w kontekście dynamicznej sytuacji na Ukrainie, aby ocenić, jak możemy wesprzeć państwa Europy południowej i ile osób przyjąć. Musieliśmy wziąć pod uwagę możliwości tworzenia warunków, które pozwolą przyjętym osobom na szybką integrację ze społeczeństwem. Nasza oferta przyjęcia 2 tys. osób odzwierciedla rezultaty tych prac.

Jeżeli chodzi o terroryzm, czyli drugi problem, który pojawił się już w trakcie prezydencji jako problem dostatecznie wyrazisty, żeby zaistniała konieczność podjęcia bardzo asertywnych działań w tym zakresie, Polska wspierała działania prezydencji w obszarze zwalczania terroryzmu. W mijającym półroczu ta problematyka była przedmiotem dyskusji na poziomie ministrów do spraw wewnętrznych państw Unii Europejskiej, jak również tematem dyskusji i oświadczenia przyjętego przez szefów państw i rządów podczas posiedzenia Rady Europejskiej w lutym 2015 r. Ostatnie tragiczne wydarzenia w Tunezji przypominały nam, że walka z terroryzmem pozostaje nadal aktualna. Działania podejmowane w tym celu muszą być zatem kontynuowane. W trakcie toczących się dyskusji Polska konsekwentnie podkreślała konieczność zachowania równowagi pomiędzy aspektem bezpieczeństwa a poszanowaniem praw jednostek. W szczególności dotyczyło to rozwiązań dotyczących monitorowania i usuwania treści internetowych, które były treściami propagującymi terroryzm albo umożliwiającymi takie działanie, oraz danych dotyczących lotów pasażerów.

W trzecim temacie, który pojawił się w trakcie prezydencji, to znaczy w temacie perspektywy utraty przez Grecję płynności, z zadowoleniem przyjęliśmy wypracowanie 13 lipca br. wstępnego porozumienia w sprawie programu pomocowego dla tego państwa osiągniętego po długich i trudnych negocjacjach. W naszej opinii jest ono dobre zarówno dla Grecji, jak i dla Unii Europejskiej. Cieszy nas, że obie strony porozumienia były zdolne do istotnych ustępstw. Mamy nadzieję, że porozumienie z jednej strony pozwoli Grecji wyjść z gospodarczych kłopotów, a z drugiej strony pozwoli zaspokoić oczekiwania wierzycieli. Polska nieustannie popierała poszukiwanie długotrwałego, a przy tym możliwie szybkiego rozwiązania problemów Grecji. Należy podkreślić, że wszelka pomoc finansowa dla tego państwa jest oparta przede wszystkim na silnej warunkowości, która nawiązuje do postępów we wdrażaniu reform zmierzających do poprawy konkurencyjności greckiej gospodarki, a także, co za tym idzie, zdolności tej gospodarki do wygenerowania dostatecznych dochodów budżetowych.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far

Bardzo ważnym obszarem funkcjonowania prezydencji, oddziaływania przez prezydencję na debatę polityczną i prawną w Unii Europejskiej, był obszar swobody rynku wewnętrznego Unii Europejskiej. W pierwszym półroczu 2015 r. polski rząd angażował się również w wyjaśnianie kwestii i przeciwdziałanie skutkom wprowadzenia przez Niemcy ustawy o płacy minimalnej i szerokiej interpretacji, rozciągającej się na przedsiębiorców z innych państw członkowskich, w tym na Polskę. Poza intensywnymi kontaktami bilateralnymi ze stroną niemiecką współpracowaliśmy ściśle w ramach koalicji 11 państw członkowskich, czego przejawem był wspólny list skierowany w lutym do Niemiec, wzywający do zawieszenia stosowania nowych przepisów w stosunku do operacji międzynarodowego transportu drogowego. Przypomnę, że m.in. w wyniku działań podejmowanych przez Polskę we współpracy ze wspomnianymi państwami, wspomnianą grupą państw, Komisja Europejska wszczęła formalne postępowanie przeciwko Niemcom w sprawie nowej ustawy, co potwierdza prezentowaną przez Polskę od początku ocenę sytuacji, gdy idzie o niezgodność tej regulacji z prawem Unii Europejskiej, w tym z fundamentalną swobodą świadczenia usług i przepływu towarów.

W zakresie obszaru hasłowo nazwanego przez prezydencję: Europą konkurencyjną, ten obszar obejmuje zarządzanie gospodarcze, rynek wewnętrzny, energię, unię energetyczną i politykę klimatyczną, Polska wspierała prezydencję w realizacji działań pro wzrostowych, ułatwiających zwalczanie skutków kryzysu gospodarczego i finansowego oraz tworzenie nowych miejsc pracy. Bardzo ważnym działaniem w tym zakresie było działanie dotyczące inicjatywy stworzenia Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych. Dyskusje w Unii Europejskiej w tej mierze koncentrowały się wokół propozycji Komisji Europejskiej w sprawie ustanowienia tego rodzaju funduszu. Polska od początku prac popierała i popiera założenia Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych. Jesteśmy również usatysfakcjonowani wynikiem negocjacji w Radzie oraz trilogów w tym zakresie z Parlamentem Europejskim.

Gdy idzie o drugi ważny obszar działania w odniesieniu do hasła Europy konkurencyjnej, tj. rynku energii, ze szczególną satysfakcją odnotowaliśmy koncentrację wysiłków Łotwy na budowie unii energetycznej. Tutaj w szczególności należy podkreślić decyzję szczytu Rady Europejskiej z 19–20 marca 2015 r. i późniejsze wysiłki prezydencji łotewskiej dotyczące przekucia tych decyzji na stosowane prawodawstwo, zwłaszcza to dotyczące wzmocnienia przejrzystości działania rynków energetycznych i solidarności państw członkowskich w przypadku zaburzeń w funkcjonowaniu owego rynku. To była od początku koncepcja polska i większość naszych postulatów została spełniona. Dotyczy to zwłaszcza kwestii regu-

lacji zagadnienia przejrzystości kontraktów, w tym kontraktów komercyjnych, która wywołała największe kontrowersje na wspomnianym marcowym posiedzeniu Rady Europejskiej.

Wśród najważniejszych postulatów podnoszonych przez Polskę w kontekście prac nad utworzeniem unii energetycznej były i nadal pozostają m.in. wykorzystanie własnych zasobów energetycznych Unii Europejskiej, w tym węgla i gazu ziemnego, wykorzystanie źródeł odnawialnych, mających największy potencjał rozwoju w danym państwie członkowskim, zapewnienie odpowiedniego do potrzeb poziomu zdolności przemysłowych energii elektrycznej i gazu ziemnego. Krótko mówiąc, chodziło o zachowanie zasady pomocniczości w tym zakresie.

Gdy idzie o obszar Europy cyfrowej, innego zagadnienia, które zostało podjęte przez prezydencję łotewską, podzielamy stanowisko Łotwy, że silna gospodarka cyfrowa ma istotne znaczenie dla rozwoju i wzrostu konkurencyjności całej Unii Europejskiej. Rozwój technologii informatycznych ma potencjał zapewnienia wzrostu gospodarczego Unii Europejskiej, w tym zwiększenia innowacyjności Europy, która jest bardzo ważnym czynnikiem owej konkurencyjności. Wymiana dóbr i usług online może przynieść Unii Europejskiej zyski gospodarcze, w tym stworzyć nowe miejsca pracy. Jednocześnie dostrzegamy istotne wyzwania, przede wszystkim w zakresie bezpieczeństwa, jakie niesie za sobą cyfryzacja, obejmująca praktycznie wszystkie dziedziny życia. Bezpieczeństwo sieci jest więc koniecznością, o którą musi zadbać władza publiczna.

W zakresie jednolitego rynku cyfrowego prezydencja łotewska zainicjowała dyskusję na temat opublikowanej przez Komisję Europejską na początku maja 2015 r. strategii dotyczącej jego tworzenia. Polska aktywnie uczestniczyła w pracach nad założeniami dokumentu komisji, który wyznacza główne kierunki działań w tym obszarze w perspektywie najbliższych pięciu lat. Dzięki aktywności Polski w strategii podkreślone zostały kwestie szczególnie istotne dla nas, kwestie handlu elektronicznego, modernizacji prawa telekomunikacyjnego, bezpieczeństwa oraz zapewnienia efektywnego i bezpiecznego przetwarzania danych. Polska była aktywnym uczestnikiem prac mających na celu utworzenie europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mających na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie. Polska wyrażała poparcie dla tego celu i podkreślała wagę jak najszybszego przyjęcia projektu jednolitego rynku telekomunikacyjnego, stanowiącego jeden z warunków dokończenia budowy silnej, konkurencyjnej Unii Europejskiej w tym konkretnym wymiarze.

W trosce zarówno o konsumentów, jak i przedsiębiorców telekomunikacyjnych Polska popierała jak najszybszą eliminację wygórowanych opłat za usługi roamingu międzynarodowego. Porozumienie w sprawie daty zniesienia roamingu, którą ustalono na 15 czerwca 2017 r., jest bez wątpienia jednym z najbar-

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far

dziej namacalnych sukcesów prezydencji. Jednocześnie Polska sprzeciwiała się wprowadzeniu skomplikowanych mechanizmów dotyczących funkcjonowania tych usług.

W zakresie cyberbezpieczeństwa cieszy nas, że prezydencja łotewska z uwagą odniosła się do tego zagadnienia. Jesteśmy przekonani, że zagrożenie cyberatakami stanowi obecnie jedno z głównych wyzwań dotyczących bezpieczeństwa gospodarczego. Chodzi o możliwość korzystania przez obywateli ze wszystkich usług. Dzięki aktywnej postawie podczas prezydencji nastąpił wyraźny postęp w pracach nad dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii. Stanowi ona fundament wdrażanej od prawie 2 lat strategii Unii Europejskiej w zakresie cyberbezpieczeństwa. Polska w pełni popierała podstawowy cel projektu, którym jest zapewnienie wspólnego w całej Unii Europejskiej wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci teleinformatycznych i przetwarzanych w nich informacji. Podczas prac nad tym projektem Polska zwracała szczególną uwagę na konieczność zapewnienia spójności pomiędzy przepisami Unii Europejskiej, a także na unikanie nakładania nadmiernych obciążeń administracyjnych na przedsiębiorców. Z inicjatywy Polski do oświadczenia Rady Europejskiej z lutego 2015 r. zostało wprowadzone wezwanie do szybkiego zakończenia prac nad tą dyrektywą. Polska konsekwentnie promowała ten przekaz podczas posiedzenia rady ds. telekomunikacji w dniu 12 czerwca 2015 r. Z tej perspektywy pozytywnie oceniamy wypracowane przez prezydencję łotewską porozumienia z Parlamentem Europejskim dotyczące głównych zasad dyrektywy. Prace nad dyrektywą będą kontynuowane i zakończone, mam nadzieję, w okresie sprawowania prezydencji przez Luksemburg.

Jeżeli chodzi o trzeci obszar dotyczący zaangażowania Europy, działania prezydencji łotewskiej skupiły się na dwóch fundamentalnych, w naszej opinii, kwestiach: wschodnim sąsiedztwie Unii Europejskiej oraz wzmocnieniu relacji transatlantyckich. W związku z pierwszą kwestią bardzo pozytywnie oceniamy zaangażowanie Łotwy we współpracę z przewodniczącym Rady Europejskiej, jeżeli chodzi o organizację szczytu Partnerstwa Wschodniego w Rydze. Podzielamy stanowisko Łotwy, że jest to bardzo ważny instrument służący wzmocnieniu aspiracji europejskich państw Partnerstwa Wschodniego, zwłaszcza w obecnej sytuacji, która jest związana z międzynarodowym bezpieczeństwem w Europie. Wschodnie sąsiedztwo Unii Europejskiej to temat niezwykle ważny i wrażliwy.

Przed szczytem w Rydze Polska aktywnie podejmowała działania mające na celu promowanie na forum Unii Europejskiej polskich propozycji dotyczą-

cych rezultatów szczytu oraz dalszego rozwoju wschodniego wymiaru europejskiej polityki sąsiedztwa. Ostateczny kształt deklaracji ryskiej należy uznać za satysfakcjonujący. W dokumencie, zgodnie z polskimi oczekiwaniami, uznaje się europejskie aspiracje i europejski wybór państw Partnerstwa Wschodniego: Gruzji, Mołdawii i Ukrainy. W odniesieniu do liberalizacji wizowej podkreśla się poważne osiągnięcia Ukrainy i Gruzji. W dokumencie wskazuje się także, że wprowadzenie ruchu bezwizowego musi nastąpić w momencie spełnienia warunków technicznych przez te państwa, które aspirują do uzyskania tego przywileju. Polska zabiegała również o jak najszybsze doprowadzenie do pełnej ratyfikacji umów stowarzyszeniowych z Ukrainą, Gruzją i Mołdawią przez wszystkie państwa Unii Europejskiej. Warto wspomnieć, że do szczytu Partnerstwa Wschodniego w Rydze pełnej ratyfikacji umów dokonało, w zależności od umowy, od 15 do 18 państw Unii Europejskiej. Polska ratyfikowała wymienione umowy jeszcze przed szczytem.

Ważny obszar, którym musiała się zająć prezydencja, dotyczył relacji Unii Europejskiej z Rosją. Główne wyzwania podczas łotewskiej prezydencji w zakresie spraw zagranicznych dotyczyły bezpieczeństwa w Unii Europejskiej i w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Dla Polski, podobnie jak dla Łotwy, fundamentalną kwestią jest osiągnięcie jednolitego stanowiska Unii wobec Rosji, także w odniesieniu do kwestii sankcji. Mimo że polityka zagraniczna nie leży w bezpośrednich kompetencjach prezydencji, Łotwa wykazywała dużą aktywność w zakresie kreowania unijnej polityki wobec Rosji w tym zakresie.

Tematy dotyczące sytuacji na Ukrainie oraz reakcji Unii Europejskiej na aneksję Krymu były obecne na wszystkich posiedzeniach szefów państw i rządów podczas ostatniego półrocza. Wymienić tu przede wszystkim należy decyzję Rady do Spraw Zagranicznych z 29 stycznia 2015 r. o przedłużeniu stosowania sankcji, chodzi o drugą fazę, do września 2015 r. oraz przygotowaniu kolejnych propozycji dotyczących rozszerzenia listy osób objętych sankcjami. Decyzje Unii Europejskiej o rozszerzeniu sankcji zostały przyjęte podczas spotkania Rady Europejskiej w dniu 12 lutego 2015 r. Z kolei 16 lutego 2015 r. weszły w życie uzgodnione przez Radę do Spraw Zagranicznych nowe sankcje wizowe i finansowe wobec kolejnych 19 osób i 9 podmiotów odpowiedzialnych za podważanie integralności terytorialnej Ukrainy. Podczas posiedzenia Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 19–20 marca 2015 r., szefowie państw i rządów podjęli decyzję o konieczności powiązania sankcji sektorowych wobec Rosji z kwestią pełnej implementacji porozumień mińskich, które mają zakończyć dramatyczną sytuację w Donbasie, Ługańsku i sąsiednich terytoriach. Formalną decyzję o przedłużeniu okresu stosowania sankcji do końca stycznia 2016 r. Rada do Spraw Zagranicznych podjęła na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2015 r.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far

Ważny obszar prezydencji Rady Unii Europejskiej dotyczył polityki międzynarodowej. Chodzi o negocjacje dotyczące układu o Transatlantyckim Partnerstwie w dziedzinie Handlu i Inwestycji, TTIP. W pierwszym półroczu 2015 r. miały miejsce dwie techniczne rundy negocjacji. Polska niezmiennie jest orędownikiem zawarcia szerokiej i ambitnej umowy handlowo-inwestycyjnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi i w trakcie ostatnich 6 miesięcy była aktywnie zaangażowana w prace nad tą umową na różnych forach. Jednocześnie Polska zabiegała o zabezpieczenie polskich interesów, przede wszystkim interesów branż energochłonnych, poprzez wprowadzenie dłuższych możliwych okresów przejściowych w liberalizacji stawek celnych oraz wprowadzenie dwustronnej klauzuli ochronnej w przypadku nadmiernego importu ze Stanów Zjednoczonych. W tym celu został wysłany wspólny list Polski, Rumunii i Słowacji do pani Malmström, unijnej komisarz do spraw handlu.

W czasie przewodnictwa Łotwy w Radzie Unii Europejskiej Polska była zatem aktywnym uczestnikiem prac na forum Unii Europejskiej. W celu zabezpieczenia interesów naszego państwa rząd intensywnie i blisko współpracował z rządami innych państw członkowskich, w tym w szczególności z rządami państw Grupy Wyszehradzkiej. Często inicjowaliśmy tę współpracę, jak np. w przypadku przekazania do Komisji Europejskiej informacji na temat stanowiska i priorytetów państw Grupy Wyszehradzkiej wobec strategii w sprawie jednolitego rynku cyfrowego czy podpisania wspólnego listu 11 państw członkowskich skierowanego do Niemiec i Komisji Europejskiej, dotyczącego szerokiej interpretacji wprowadzanej przez Niemcy regulacji odnoszącej się do płacy minimalnej. W ten sposób Polska realizowała własne interesy, umacniała swoją pozycję na forum Unii Europejskiej i wspomagała – tak nam się wydaje czy raczej jesteśmy o tym przekonani – prace prezydencji łotewskiej. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu ministrowi.

Proszę panią posel Agnieszkę Pomaską o przedstawienie uzasadnienia projektu uchwały.

Posel Agnieszka Pomaska:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Panie i Panno! Posłowie! Odnosząc się do treści informacji dla Sejmu i Senatu RP o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń–czerwiec 2015 r., pragnę podkreślić, że czas prezy-

dencji łotewskiej był okresem podejmowania wielu aktywności mających na celu wzmocnienie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej. Dziś jako przewodnicząca Komisji do Spraw Unii Europejskiej temu tematowi chciałabym poświęcić najwięcej czasu, szczególnie że kończy się kadencja Sejmu i warto na to spojrzeć z perspektywy minionych 4 lat. Pan minister przedstawił bardzo wyczerpującą informację o wszystkich zadaniach, które były wykonywane przez ten czas, a ja chciałabym skupić się na zaangażowaniu parlamentarzystów, także polskich, we wzmacnianie roli parlamentów narodowych.

Mocne zaangażowanie Sejmu w unijny proces decyzyjny stało się faktem, chociaż trzeba podkreślić, że jest to proces bardzo trudny. Traktat lizboński zapewnił nam szerokie spektrum działania. Po raz pierwszy w historii integracji wszystkie parlamenty narodowe, w tym Sejm, uznano za integralną część demokratycznej struktury Unii. Realnie rzecz ujmując, polscy parlamentarzyści uzyskali możliwość wywierania silnego wpływu przy rozwiązywaniu wielu problemów, które nie zostały rozwiązane w trakcie wielu lat integracji europejskiej. Uczestniczymy w zapobieganiu konfliktom wynikającym ze sprzecznych interesów krajów i instytucji oraz innych uczestników integracji europejskiej. Sejm włączył się też w realizację funkcji innowacyjnej i misyjnej Unii Europejskiej. Polega to na wprowadzaniu przez parlamenty narodowe nowych reguł i mechanizmów działania, łącznie z próbami reformowania i ulepszania procesu integracji. Redukujemy w ten sposób napięcia i sytuacje kryzysowe, a dziś ich w Unii nie brakuje.

Dzięki Sejmowi i pozostałym parlamentom narodowym zwiększa się przejrzystość działań Unii Europejskiej i promowany jest dialog, szczególnie z obywatelami, także tymi młodymi, aby nie czuli się oni wykluczeni i pozbawieni wpływu na swoje życie i otoczenie. Tu pragnę podkreślić, że młodzież, zarówno polska, jak i unijna, stanowi obiekt naszego szczególnego zainteresowania, bowiem młodzi ludzie to przyszłość integracji europejskiej i nie wolno nam ich stracić z pola widzenia.

Wracając do tematu współpracy parlamentarnej, pragnę dodać, że komisje parlamentarne, w tym ta, którą kieruję w Sejmie, zajmując się problematyką integracyjną, próbują łączyć dwa różne światy: między państwowy, międzyrządowy i ponadpaństwowy, ponadnarodowy. W trakcie dialogu politycznego wspieramy się nawzajem. Biorąc pod uwagę swoje poglądy, wymieniamy się informacjami, wiedzą i doświadczeniami, a tym samym osiągamy porozumienie i spore efekty w wielu ważnych kwestiach.

Sejm i parlamenty narodowe krajów członkowskich tworzą coraz to nowe formy wzajemnych powiązań. W trakcie prezydencji – tak było też w trakcie prezydencji łotewskiej – spotykamy się w różnorodnych wyspecjalizowanych formach współpracy międzyparlamentarnej, np. podczas spotkań COSAC, tj. Konferencji Komisji do Spraw Unijnych Parlamentów Unii Europejskiej. Przy wydatnym udziale Sejmu

Posel Agnieszka Pomaska

powołana została Międzyparlamentarna Konferencja ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony. Izby parlamentów narodowych mają swych przedstawicieli w Parlamencie Europejskim. Nasi posłowie konsultowani są permanentnie w różnych unijnych gremiach.

Bez wątpienia to parlamenty narodowe są dziś odpowiedzialne za doradzanie krajowym i unijnym instytucjom oraz ich kontrolę i rozliczanie, szczególnie przy dokonywaniu oceny, czy lepiej jest przyjąć stosowane prawodawstwo na poziomie narodowym, czy na poziomie europejskim. Służy temu subsydiarność, która stała się naszym narzędziem pozwalającym ocenić w każdym konkretnym przypadku, kto powinien się czym zajmować, a zatem narzędziem pozwalającym zorientować się, czy pewne określone działanie, zważywszy na jego zakres bądź skutki, zostanie skutecznie zrealizowane na poziomie Unii, czy na poziomie państwa członkowskiego. To dzięki zasadzie subsydiarności, którą nazywamy inaczej zasadą pomocniczości, Polacy uzyskali możliwość sprawowania należytej kontroli i nadzoru, jeśli chodzi o Unię Europejską. Sejm Rzeczypospolitej, reprezentując Polaków, bierze udział we wszystkich formach i instytucjach współpracy parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, delegując tam przedstawicieli z największym doświadczeniem oraz angażując się w debaty zarówno merytoryczne, jak i strategiczne. W tym kontekście jest to dobry moment, aby przypomnieć, że w trakcie tego półrocza dyskutowaliśmy nad jakże ważnymi sprawami dotyczącymi współpracy parlamentów narodowych. Wiele spraw do rozwiązania jest jeszcze przed nami. Nadal poszukujemy sposobów jak najlepszego wypełniania zadań parlamentów narodowych w ramach obecnie istniejących instrumentów traktatowych oraz dróg ich współpracy z Parlamentem Europejskim w zakresie priorytetów Unii Europejskiej i w celu poprawy jakości unijnych polityk.

Od dawna postulujemy też wzmocnienie dialogu politycznego Komisji Europejskiej z parlamentami narodowymi. Z tego powodu powołana została specjalna unijna grupa robocza pod kierownictwem przewodniczącej – akurat w tym przypadku moim – Komisji do Spraw Unii Europejskiej, która otrzymała szeroki mandat do przeanalizowania możliwości ulepszenia procedury tzw. żółtej kartki. Procedura ta jest na tyle ważna, że stoi na straży stosowania dwóch najważniejszych zasad integracji europejskiej, jakimi są zasady pomocniczości i proporcjonalności. To przecież Komisja Europejska jako inicjatorka procesu legislacyjnego w Unii jest najważniejszym adresem ostrzegawczej żółtej kartki. W trakcie konferencji wspomnianej grupy roboczej, która odbyła się w Sejmie w czerwcu tego roku, wypracowaliśmy raport końcowy na temat zmian w procedurze przeprowadzania kontroli zasady pomocniczości i wymienia-

liśmy się poglądami z innymi parlamentarzystami narodowymi na temat naszego miejsca i roli w procesie integracji europejskiej.

Uważam, że podstawą do dalszej dyskusji na temat parlamentarnej procedury uzasadnionego opiniowania, zwanej procedurą żółtej kartki, jest ciągła konieczność obserwacji i precyzyjnego analizowania przez parlamenty narodowe coraz bardziej skomplikowanego merytorycznie procesu legislacyjnego na poziomie Unii Europejskiej. Konieczne jest rozwijanie nowego systemu procedur współdziałania izb parlamentarnych w zakresie badania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej pod względem ich zgodności z zasadą subsydiarności. Do tego dochodzi ściślejsza współpraca komisji parlamentarnych w zakresie inicjatywy subsydiarnej zwanej procedurą żółtej kartki i rozbudowa współpracy parlamentów narodowych z Parlamentem Europejskim. Musimy też wzmocnić monitorowanie przestrzegania zasady subsydiarności na poziomie rządowym. Wszystkie te kwestie parę dni temu omawialiśmy szczegółowo w trakcie luksemburskiego spotkania przewodniczących unijnych komisji parlamentarnych.

Na koniec mojego wystąpienia pragnę podkreślić, iż wymiar parlamentarny integracji europejskiej i polityki spójności jest doskonałą polityczną okazją do wzmocnienia zaangażowania i pozycji Polski w Europie. Unia Europejska w okresie pokrzyżsowym potrzebuje nowych mechanizmów politycznych i ustrojowych. Dlatego jestem przekonana, że parlamentarny wymiar integracji europejskiej musi zostać pogłębiony. Zaangażowanie parlamentów w uczestniczenie w najważniejszych forach Unii Europejskiej to konieczność dziejowa, zwłaszcza kiedy trzeba dyskutować nad jej przyszłością. Wierzę gorąco w siłę i skuteczność naszej narodowej dyplomacji parlamentarnej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 10-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 5-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę pana posła Andrzeja Gałazewskiego o zabranie głosu w imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Posel Andrzej Gałazewski:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Zanim odniosę się do informacji rządu na temat udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie prezydentury lotewskiej, chciałbym podziękować pani przewodniczącej za to, że poruszyła problem parlamentarnego wymiaru udziału Rze-

Posel Andrzej Gałazewski

czypospolitej Polskiej w tych pracach, chociaż nie tylko w tej prezydencji, dlatego że siłą rzeczy w informacji rządu ta część jest nieuwzględniona, a dobrze by było, żeby czasami media dowiedziały się, po co jeździmy za granicę i co tam robimy, że ta relacja pomiędzy parlamentem krajowym, polskim parlamentem, a innymi parlamentami to nie są puste wybieczki, ale jest to konkretna praca na rzecz całej Unii Europejskiej.

Dzisiejsza informacja jest już 23. w kolejności przedstawianą informacją. Obecność w Unii Europejskiej nam spowszedniała, wydaje nam się, że to jest już element stały. Emocje w dyskusjach na temat naszego udziału w pracach w Unii są już mniejsze, chociaż owszem, bywają różnice poglądów, szczególnie co do detalicznych rozwiązań, i w dalszym ciągu są widoczne, ale wydaje mi się, że wszystkie kluby parlamentarne, jeżeli debatujemy na tematy konkretne, mają na względzie polski interes, chociaż inaczej rozumiany, dbanie o polski interes w relacjach z Unią, w relacjach wewnątrz Unii Europejskiej. Trudno bowiem powiedzieć o relacjach z Unią Europejską, jako że jesteśmy częścią tej Unii.

Prezydencja łotewska, tak jak kilka poprzedzających ją prezydencji, skupiona była na realizacji konkretnych priorytetów wcześniej przedstawionych, a także na reakcji na nieprzewidziane, niezaplanowane wydarzenia wewnątrz Unii i poza jej granicami. W I półroczu tego roku były to wspomniane – zresztą wszystkie kwestie, o których będę mówił, zostały poruszone przez pana ministra, bo trudno odnosić się do spraw abstrakcyjnych – ataki terrorystyczne przeprowadzane przez bandytów związanych z tzw. Państwem Islamskim prowadzącym krwawą i bezwzględną wojnę w Syrii i Iraku. Na południowych granicach Unii Europejskiej narasta masowy napływ uchodźców z terenów objętych wojnami oraz pojawiła się fala nielegalnej migracji ekonomicznej o niespotykanej dotychczas skali. Organizatorami przerzutu imigrantów, przede wszystkim drogą morską, były zorganizowane grupy przestępcze, a transport ludzi w przepełnionych łodziach często kończył się tragicznie.

Nie bez znaczenia, szczególnie dla bezpieczeństwa Łotwy, Polski i całej Unii Europejskiej, miała i ma sytuacja na wschodzie Ukrainy, gdzie dobrze uzbrojeni przez Rosję tzw. separatyści nie zmiierają do zakończenia konfliktu. Polityka Rosji w stosunku do Ukrainy, Gruzji i Mołdawii – chcę powiedzieć, że nie tylko w stosunku do Ukrainy – czyli tych państw Partnerstwa Wschodniego, które podpisały umowy stowarzyszeniowe z Unią Europejską, jest nastawiona na destabilizację ekonomiczną i polityczną poprzez podsycanie konfliktów lokalnych w Donbasie, Ługańsku, Naddniestrzu i Osetii. Sytuację w okresie łotewskiej prezydencji możemy jeszcze uzupełnić o narastające napięcie w strefie euro spowodowane

kryzysem greckim. Dużo jak na Łotwę, kraj niewielki, debiutujący w sprawowaniu przewodnictwa w Unii Europejskiej.

W oświadczeniu klubowym nie sposób odnieść się do wszystkich tematów przedstawionych w rządowej informacji. Pozwolę sobie skupić się na priorytetach prezydencji łotewskiej i wydarzeniach, które miały znaczenie dla bezpieczeństwa Polski. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego to jedno z priorytetowych długofalowych zadań Unii Europejskiej, a także priorytet prezydencji łotewskiej. Zadanie to będzie realizowane w ramach unii energetycznej zainicjowanej przez Polskę. Jakkolwiek tworzenie unii energetycznej zajmie z pewnością jeszcze kilka lat, to są już widoczne efekty tego przedsięwzięcia.

Wiele państw członkowskich przekonało się do konieczności różnicowania dostaw surowców energetycznych, szczególnie gazu. Zbudowano wiele terminali i magazynów gazu skroplonego pochodzącego z Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu. W Polsce budowa terminalu w Świnoujściu powoli dobiega końca. W celu utrudnienia używania dostaw gazu do nacisków politycznych na państwa importujące gaz z Rosji niektóre państwa członkowskie Unii Europejskiej uruchomiły eksport rosyjskiego gazu do innych państw członkowskich, a także, tak jak w przypadku Słowacji, na Ukrainę.

Utworzono nieformalną grupę państw członkowskich popierających rozwój energetyki jądrowej. Polska jest aktywnym członkiem tej grupy.

Ucichły gwałtowne sprzeciwy Francji w odniesieniu do poszukiwań gazu łupkowego. Nie dało to jeszcze konkretnych rezultatów, ale być może nie będziemy w przyszłości tracić czasu na jałowe spory.

Komisja Europejska po przedstawieniu dokumentów strategicznych zaczęła podejmować stosowne decyzje i rozpoczęła prace nad pakietem legislacyjnym stopniowo wprowadzającym założenia unii energetycznej. Można powiedzieć, że wysiłki polskie nakierowane na uczynienie z energetyki priorytetu z zakresu bezpieczeństwa Unii Europejskiej dają konkretne wyniki.

Przejdę do nielegalnej migracji w jej masowym wymiarze. Jest ona dzisiaj już nie tylko problemem południowych państw członkowskich, lecz także problemem całej Unii Europejskiej. Polska zdecydowanie zgłaszała konieczność oddzielenia tragedii uchodźców z Syrii objętej wojną toczoną na kilku frontach jednocześnie oraz uchodźców z innych regionów Afryki objętych walkami lub terrorem wewnętrznym od imigrantów ekonomicznych. Prezentowaliśmy stanowisko, że pomoc uchodźcom jest obowiązkiem wszystkich państw członkowskich, lecz na zasadzie dobrowolności. Po długich dyskusjach zasada ta została przyjęta przez Komisję Europejską, a rząd zadeklarował gotowość do przyjęcia w ciągu dwóch lat 2 tys. uchodźców.

Posel Andrzej Gałazewski

Jednocześnie uważamy, że Unia Europejska powinna skuteczniej zwalczać przemyt ludzi zarówno drogą morską, jak i lądową, i oferujemy udział naszych służb w operacjach i programach. Niestety Unia Europejska nie zdołała podczas prezydentury Łotewskiej wypracować skutecznych metod walki z nielegalną imigracją, chociaż należy odnotować sukces Hiszpanii, która przez współpracę z Marokiem i innymi państwami afrykańskimi zdecydowanie zredukowała imigrację i przemyt ludzi na jej terytorium.

Sytuacja na Ukrainie była, jest i prawdopodobnie w najbliższym czasie będzie najbardziej istotnym czynnikiem kształtującym stan bezpieczeństwa Polski i innych państw Europy Środkowo-Wschodniej. Agresywna postawa Rosji w stosunku do Ukrainy objętej Partnerstwem Wschodnim zagraża naszemu bezpieczeństwu tym bardziej, im słabsza jest reakcja Unii Europejskiej i Stanów Zjednoczonych. Skuteczne wysiłki polskiego rządu były nakierowane na utrzymanie jedności Unii Europejskiej w sferze wspólnych deklaracji i rozszerzenia sankcji. Nie było to zadanie łatwe, gdyż wiele państw członkowskich uważa, że wojna na wschodzie Ukrainy, w którą bezpośrednio zaangażowana jest Moskwa, to konflikt lokalny zaburzający prowadzenie dobrych interesów z Rosją.

Przed majowym szczytem Partnerstwa Wschodniego z Rydzy z trudem udało się uzgodnić kompromisowy tekst wspólnej deklaracji, która uznaje europejskie aspiracje Ukrainy, Gruzji i Mołdawii. Jednoznaczna postawa Polski i wsparcie dla Łotwy w trudnych negocjacjach pozwoliłyby na przedłużenie sankcji wobec Rosji i zwiększenie jej zakresu. Obserwacja postaw niektórych państw członkowskich każe nam przypuszczać, że sankcje będą jedyną reakcją świata demokratycznego na agresywną politykę rosyjską. Podczas Łotewskiej prezydentury Polska skutecznie zabiegała o finansowe wsparcie Ukrainy, które będzie przeznaczone na reformowanie kraju i – miejmy nadzieję – na postęp w tej dziedzinie.

Bez względu na to, kto będzie rządził po jesiennych wyborach parlamentarnych, priorytetem Polski powinna być pomoc Ukrainie na jej drodze do Unii Europejskiej.

Konkludując, chcę się podzielić z państwem przekonaniem, że podczas prezydentury Łotewskiej w I półroczu br. rząd PO–PSL dobrze reprezentował interesy Polski na forum Unii Europejskiej. Polską racją stanu konsekwentnie realizowaną przez władze Rzeczypospolitej Polskiej jest aktywny udział Polski w pracach Unii Europejskiej i zwiększanie naszego wpływu na politykę Unii.

Klub PO w pełni akceptuje przedłożoną informację rządu. *(Dzwonek)* Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Jarosław Sellin wygłosi oświadczenie w imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Jarosław Sellin:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Gdy zastanawiałem się, które wydarzenie w odniesieniu do obecności i aktywności Polski w Unii Europejskiej w pierwszej połowie 2015 r. ma szansę przejść do historii, doszedłem do wniosku, że będzie nim konkluzja Rady Europejskiej z marca. Podjęto wówczas decyzję o kształcie postulowanej przez Polskę od roku europejskiej unii energetycznej. Rok wcześniej ówczesny polski premier Donald Tusk na użytek propagandowy przedstawił „Mapę drogową na rzecz unii energetycznej dla Europy”. Uważam, że była to akcja propagandowa na użytek wyborów do Parlamentu Europejskiego, a świadczyło o tym choćby zdumienie waszego, z Platformy Obywatelskiej, najważniejszego europosła, byłego szefa Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka, który publicznie przypomniał, że przecież unia energetyczna już od dawna w Unii Europejskiej istnieje. Można było jednak wykorzystać tę ideę na korzyść polskiego interesu narodowego i skłonić naszych partnerów europejskich do większej solidarności w dzieleniu się źródłami energii, do większej dywersyfikacji jej źródeł, do uniezależnienia się od toksycznego politycznie monopolu rosyjskiego na niektóre źródła energii, do odejścia od obłędnej europejskiej polityki klimatycznej, bardzo szkodliwej dla konkurencyjności europejskiej gospodarki, a szczególnie niebezpiecznej dla Polski.

Jeszcze jesienią nowa polska premier Ewa Kopacz z tej tribuny w swym exposé zapewniała, że nie dopuści w sprawie polityki klimatycznej czy unii energetycznej do takich rozwiązań, które mogą oznaczać podwyżkę cen energii dla Polaków. Sugerowała nawet polskie weto w tej sprawie. Tymczasem kilka miesięcy później zgodziła się na to, by przyjęta koncepcja unii energetycznej była w gruncie rzeczy przypisem do szkodliwej polityki klimatycznej. Świadczy o tym nawet nazwa dokumentu, pod którym się podpisała, brzmi ona: „Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu”.

Z propagandowych idei Tuska zostały zgłiszczą i po raz kolejny okazało się, że polska polityka europejska za waszych rządów jest podwykonawcą, przynajmniej w tym wymiarze, polityki niemieckiej. Najgorsze jednak w tym dokumencie jest co innego. Po raz pierwszy od ćwierćwiecza przywódca państwa polskiego, w tym przypadku premier Ewa Kopacz, zgodził się na to i podpisał pod postulatami dekarbonizacji gospodarki, sformułowanym jako jeden z pięciu, cytując, równoważnych i wzajemnie wzmacniających

Posel Jarosław Sellin

cych się filarów unii energetycznej. Kilka miesięcy wcześniej było napinanie mięśni na użytek propagandy politycznej w Polsce, a potem, jak zwykle w przypadku waszych rządów – uszy po sobie i kapitulacja przed interesami silniejszych i przed poprawnością polityczną. Tak się kończy przywództwo słabych osobowości, źle poruszających się na arenie międzynarodowej, pełnych kompleksów i obaw. Odtąd dokumentem tym będzie można wymachiwać przed nosem każdemu kolejnemu polskiemu przywódcy i żądać od niego, by realizował przyjęty przez Ewę Kopacz postulat gospodarczego odejścia od węgla. A powtarzanie slogan, że polska gospodarka węglem stoi i stać będzie, obłudnie przedstawianie w ramach nowej kampanii wyborczej program rozwojowy dla Śląska. W dziedzinie polityki klimatycznej i unii energetycznej Ewa Kopacz zostawia swym następcom po prostu kukulcze jajo.

Taka sama kapitulacja nastąpiła w sprawie planowanych celów na szczyt klimatyczny w Paryżu pod koniec roku. Zamiast wylewać kubel zimnej wody, o co apelujemy od lat, na rozgrzane i nieracjonalne politycznie i ekonomicznie gorące głowy ideologicznie zarażonych ekologiczną quasi-religią wielu polityków europejskich, zgodziliście się na to, by przedstawić tam plan redukcji emisji dwutlenku węgla w całej Unii Europejskiej o co najmniej 40% do 2030 r. w porównaniu z rokiem 1990, mimo że już dzisiaj wiemy, że szaleństwu temu nie uległy i do szczytu w Paryżu prawdopodobnie nie ulegną Chiny, Stany Zjednoczone, Indie, Rosja i wiele innych krajów o wiele bardziej zatrujących środowisko niż kraje Europy razem wzięte. To kolejna kapitulacja sprzeczna z polskim interesem narodowym i zdrowym rozsądkiem.

Drugą sprawą, która przejdzie do historii spośród wydarzeń pierwszej połowy roku, jest poruszana już tutaj sprawa imigrantów i uchodźców. Wiadomo, że Polska już ma problem demograficzny i w przyszłości w jakiejś mierze musi otworzyć się na przybyszów z zewnątrz. Wiadomo też, że w przypadku uchodźców z rejonów wojny należą się ludziom pomoc i solidarne wsparcie. To właśnie jednak obecny problem uchodźców z Afryki i Bliskiego Wschodu jest dla nas precedensem i na jego podstawie powinniśmy przyjąć zasady mądrej długofalowej polityki migracyjnej. Powinniśmy je poznać w Sejmie, powinniśmy usłyszeć, na jakich zasadach tę politykę rząd chce prowadzić. Nic takiego nie usłyszeliśmy. Przecież te 2 tys. uchodźców, których chcemy przyjąć, to w istocie nie jest duży problem, przyznajemy to. Problemem są zasady, które przyjmujemy w przypadku konieczności i potrzeby przyjęcia kolejnych fal nie tylko uchodźców, ale i imigrantów ekonomicznych. Dlatego właśnie proponujemy, by nie popełniać wieloletnich błędów w polityce migracyjnej Niemiec, Francji, Wielkiej Brytanii czy krajów skandynawskich i przyjmować ludzi bliskich nam kulturowo i religijnie, odważ-

nie o tym mówić oraz oznajmić to naszym partnerom na Zachodzie, nie przejmując się po raz kolejny zasadami poprawności politycznej. Z Afryki i Bliskiego Wschodu winniśmy przyjmować przede wszystkim najbardziej narażonych tam na mordy, wypędzenia i tortury chrześcijan, którzy – jak również przecież przed wiekami egzotyczni dla nas Ormianie – mogą stać się w przyszłości dobrymi polskimi patriotami i współtwórcami naszej kultury. Winniśmy też przypominać, że Polska w każdej chwili musi być gotowa do przyjęcia potencjalnie potężnej fali uchodźców z wojennych i niestabilnych rejonów byłego Związku Sowieckiego, obecnie przede wszystkim z Ukrainy, ale nie wiadomo, czy również nie z jakichś innych krajów. To też nie będzie dla nas problem cywilizacyjny czy kulturowy, zważając na wielowiekową koegzystencję z tymi narodami w I Rzeczypospolitej. Mamy też nierozwiązany problem Polaków z Kazachstanu. Od ośmiu lat syn śp. marszałka Macieja Płażyńskiego dobija się o specjalną ustawę w ich sprawie i jakoś nie może znaleźć zrozumienia w rządzie PO–PSL.

Życzylibyśmy sobie zatem więcej odwagi w przedstawianiu byłym kolonialnym potęgom Zachodu takiej właśnie argumentacji. Popełniliście błędy w polityce migracyjnej i jej skali, w fikcji multikulti, co niektórzy przywódcy sami wręcz przyznają. Nie zmuszajcie nas do popełniania takich samych błędów. Mamy swoje doświadczenia i swoją koncepcję polityki migracyjnej. Tak powinien brzmieć polski komunikat w sprawie polityki wobec uchodźców i polityki migracyjnej przedstawiany naszym partnerom na Zachodzie.

Trzecia sprawa to szczyt Partnerstwa Wschodniego w Rydze w maju. Mimo zakłęb politycznych gołym okiem widać, że stoimy w miejscu. Polska przez lata starała się być adwokatem aspiracji europejskich i atlantyckich państw wyłonionych z byłego Związku Sowieckiego. Z powodu waszego odwrócenia się od realizowania podmiotowej, ambitnej polityki wschodniej nikt już na nas nie liczy w tej sprawie. Przywódcy tych państw wolą dzwonić wprost do Waszyngtonu, a zwłaszcza do Berlina. Do Warszawy już nie dzwonią. Polski nawet nie ma przy stole rozmów w sprawie wojny rosyjsko-ukraińskiej, mimo że jesteśmy jedynym państwem Sojuszu Północnoatlantyckiego i Unii Europejskiej, które graniczy z oboma wojującymi państwami. To jest nasz problem w największej mierze, a oddaliśmy pola innym. A tam wola formalnego włączenia tych państw do Zachodu jest słaba lub żadna. Z perspektywy czasu wydaje się nawet, że sama koncepcja Partnerstwa Wschodniego, czyli wrzucenia do jednego worka pięciu krajów post-sowieckich, bardzo zróżnicowanych w poziomie rozwoju gospodarczego, standardów demokracji czy tradycji politycznych, była błędem. Lepiej było prowadzić polityki indywidualne, aktywne w stosunku do każdego z nich, do każdego z tych państw. Pewnie przyspieszyłoby to i urealniło perspektywę wejścia do Unii Europejskiej czy NATO przynajmniej niektórych z tych państw. A tak tylko wzmocniliśmy na

Posel Jarosław Sellin

Zachodzie obawy, że w przypadku tych krajów trzeba decydować się na kolejne wielkie grupowe rozszerzenie, niechętnie przecież tam postrzegane.

Wreszcie czwarta sprawa, ostatnia, którą chciałbym poruszyć, to konflikt z Niemcami o płacę minimalną w branży transportowej, który wybuchł w tym półroczu. Z jednej strony polscy przewoźnicy powinni więcej zarabiać, i szkoda, że chce o to zadbać Angela Merkel, a nie Ewa Kopacz, z drugiej jednak strony wiadomo, że Niemcom chodzi przede wszystkim o wyeliminowanie silnej i konkurencyjnej polskiej branży transportowej z ich własnego rynku. I znów zareagowaliście za późno, choć od połowy 2014 r. było wiadomo, że Niemcy mają takie plany. Nie wiem jak ta sprawa się skończy, po czasie zbudowaliście koalicję sprzeciwu, i dobrze, że ona jest. Ale podpowiadam i inną drogę, może tylko trochę demagogiczną. Zażądajcie od Niemców, by w Kauflandach, sklepach Aldi czy niemieckich koncernach medialnych funkcjonujących w Polsce i zatrudniających Polaków wprowadzili płacę minimalną obowiązującą w Niemczech. W przeciwnym razie niech wkroczą tam polskie inspekcje i nałożą kary. Wzywam do odwagi, może choć raz twardo postawcie się Niemcom, gdy wymaga tego polski interes narodowy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Dziękuję.

Bardzo proszę, pan poseł Andrzej Sztorc wygłosi oświadczenie w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Posel Andrzej Sztorc:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Szanowni Posłowie! Pragnę przedstawić stanowisko Polskiego Stronnictwa Ludowego w sprawie dokumentu, który otrzymaliśmy, tj. informacji dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń–czerwiec 2015 r., przewodnictwo Łotwy w Radzie Unii Europejskiej.

Przypomnę tylko, że przygotowana ona została w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Problem, o którym dzisiaj dyskutujemy, został bardzo dokładnie przedstawiony i opisany w dokumencie, który otrzymaliśmy do oceny. Ponadto na posiedzeniu Komisji do Spraw Unii Europejskiej został on przedyskutowany, wszyscy posłowie, którzy mieli wątpliwości, w imieniu klubów je wyrazili. Rząd poprzez pana ministra wyjaśnił wszystkie te kwestie. Pani przewodnicząca poinformowała wcześniej Wysoką Izbę o pracach komisji. Myślę też, że pan

minister, przedstawiając dzisiaj ten dokument, odniósł się do wszystkich nurtujących problemów, wszystkich spraw, które mogły być zawarte w moim zapytaniu i mogłyby budzić moje wątpliwości. W tej sytuacji nie widzę potrzeby przedłużania dyskusji. Pragnę tylko poinformować, że klub Polskiego Stronnictwa Ludowego będzie głosował za przyjęciem uchwały o przyjęciu informacji przez Wysoką Izbę. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

W imieniu klubu Zjednoczona Prawica miał zabrać głos pan poseł Arkadiusz Mularczyk, ale nie widzę pana posła na sali.

Pan poseł Maciej Wydrzyński zgłosił swoje stanowisko w imieniu Ruchu Palikota na piśmie*).

Również pan poseł Witold Klepacz złożył na piśmie stanowisko w imieniu klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej*).

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Trzech posłów zapisało się do zadania pytania.

Zamykam listę.

Jako pierwsze pytanie zada pan poseł Piotr Pyzik. 1 minuta.

Nie ma pana posła.

Pan poseł Jan Kulas.

Nie ma.

Pan poseł Bogdan Rzońca.

Bardzo proszę, pan poseł ma 1 minutę na zadanie pytania.

Posel Bogdan Rzońca:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Chciałbym zapytać o bardzo drażliwą rzecz, moim zdaniem wielką porażkę tego półroczu. Mianowicie chodzi o kary, które będą płacić polscy rolnicy za przekroczenie kwot mlecznych. Przez najbliższe 3–5 lat polski rolnik, producent mleka z własnej kieszki będzie musiał zapłacić od 800 mln do 1 mld zł kar za przekroczenie kwot mlecznych. Był na to czas, w poprzednim roku minister Sawicki wielokrotnie zapewniał, że uda się przezwyciężyć problem kwot mlecznych i będzie zniesiony limit, co nastąpiło 1 kwietnia tego roku. Tymczasem, jak widzimy, w sprawozdaniu jest lakoniczny zapis, że 26 stycznia 2015 r. Polska przedłożyła propozycję. Ta propozycja oznacza ni mniej, ni więcej, tylko tyle *(Dzwonek)*, żeby zgodzić się na to, że ci polscy rolnicy te kary będą płacić. Czy nie można było zrobić czegoś więcej w tej sprawie? Jest to bowiem absolutnie realna strata dla polskiego rolnika. Dziękuję bardzo.

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Dziękuję panu posłowi.

Do zadania pytania zgłosił się jeszcze pan poseł Jan Kulas z klubu Platforma Obywatelska.

Pan poseł ma 1 minutę.

Bardzo proszę.

Poseł Jan Kulas:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Szanowni Przedstawiciele Rządu! Jak zawsze ta informacja jest dla nas ważna, bo chodzi o rangę i znaczenie Polski we Wspólnocie Europejskiej.

Przedstawiciel Klubu Parlamentarnego PO wyraźnie powiedział, że nasze przedstawicielstwo aktywnie, skutecznie i z godnością reprezentowało nas we Wspólnocie Europejskiej, w strukturach Unii Europejskiej. Oczywiście cieszy nas także aktywność i duże zaangażowanie, jak popularnie mówimy, prezydenta Unii Europejskiej pana Donalda Tuska. Ostatnio miało miejsce szereg szczytów, szereg spotkań i konsultacji. Szczególnie jeżeli chodzi o przyjmowanie przedstawicieli basenu Morza Śródziemnego, ta pomoc naszego kraju niewątpliwie będzie tutaj ważna. Rysuje się w tym zakresie jakiś kompromis. To chyba dobrze. Chciałbym też poprosić o pogłębienie tej informacji z uwagi na to, że jest to debata publiczna.

I ostatnie pytanie: W jakim stopniu zwiększa się liczba Polaków zatrudnionych w strukturach Unii Europejskiej? (*Dzwonek*) Pytam, bo to zawsze jest dla nas istotny problem, żeby jak najwięcej Polaków obejmowało stanowiska kierownicze we wszystkich elementach struktury administracyjnej Wspólnoty Europejskiej. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Czy pan minister zechce odpowiedzieć?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Artur Nowak-Far: Tak.*)

Bardzo proszę, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pan minister Artur Nowak-Far.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Artur Nowak-Far:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowni Pano-
wie! Wszystkie te pytania, które zadaliście, wymaga-
ją w moim przekonaniu znacznego pogłębienia. Kwe-
stie z pierwszego pytania, pana posła Rządy, należą

w części do kompetencji ministra rolnictwa, który ma
w tym zakresie najlepsze rozeznanie.

W odniesieniu do drugiego pytania chciałbym nie
pozostawiać pana posła z pewnymi tylko ogólnymi
informacjami. Wymaga to po prostu przedstawienia
danych liczbowych. Z tego powodu zobowiązuję się
do przedstawienia w obu przypadkach odpowiedzi
rządu na piśmie. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Jan Kulas: Bardzo dziękuję.*)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Dziękuję bardzo.

Wszyscy posłowie zapisani do zadania pytania
zabrali głos.

Dziękuję panu ministrowi za odpowiedź.

Zamykam dyskusję

Proponuję, aby Sejm niezwłocznie przystąpił do
drugiego czytania projektu uchwały.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że
Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do drugiego czytania projektu
uchwały.

Czy ktoś z pań i panów posłów zechce zabrać głos
w drugim czytaniu projektu uchwały?

Nikt się nie zgłasza. Dziękuję bardzo.

Do głosowania nad projektem tej uchwały przy-
stąpimy na kolejnym posiedzeniu Sejmu.

**Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 50.
porządku dziennego: Przedstawiony przez pre-
zesa Rady Ministrów dokument „Informacja
o realizacji ustawy o specjalnych strefach eko-
nomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.”** (druk
nr 3458) **wraz ze stanowiskiem Komisji Gospo-
darki** (druk nr 3494).

W imieniu Ministerstwa Gospodarki głos zabierze
pan minister Jerzy Witold Pietrewicz. Wiem, że jest
w drodze.

2 minuty przerwy.

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 13 min 04
do godz. 13 min 13*)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Witam pana ministra.

Wznawiam obrady.

Rozpatrujemy punkt 50. porządku dziennego.

Proszę sekretarza stanu w Ministerstwie Gospo-
darki pana Jerzego Witolda Pietrewicza o przedsta-
wienie „Informacji o realizacji ustawy o specjalnych
strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.”,
druk nr 3458.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Jerzy Witold Pietrewicz:

Szanowna Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Mam zaszczyt przedstawić coroczną informację o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, obecnie według stanu na koniec 2014 r.

Informację tę chciałbym przedstawić w następującym układzie: zmiany związane z obszarem stref ekonomicznych, udzielone zezwolenia, inwestycje i stworzone miejsca pracy.

Jeśli chodzi o obszar stref ekonomicznych, to w 2014 r. łączny obszar 14 stref ekonomicznych, jakie funkcjonują w Polsce, wzrósł o 1930 ha, do łącznej powierzchni 18 134 ha. Średni stopień zagospodarowania stref wyniósł prawie 62%. W 2014 r. na wniosek ministra gospodarki Rada Ministrów zmieniła granice wszystkich stref. W największym stopniu zwiększono strefy pomorską, wałbrzyską i katowicką.

Jeśli chodzi o udzielone zezwolenia, na koniec 2014 r. przedsiębiorcy posiadali 2056 ważnych zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie stref. Efektem wprowadzenia od lipca ub.r. nowej mapy pomocy publicznej było wydanie w pierwszej połowie roku rekordowej liczby 436 zezwoleń. W porównaniu z 2013 r. liczba udzielonych zezwoleń wzrosła o 72,3%. Tak jak w latach poprzednich najwięcej zezwoleń posiadali przedsiębiorcy w strefie katowickiej – 302, następnie wałbrzyskiej – 261, mieleckiej – 207, łódzkiej – 200, a także tarnobrzeskiej – 184. Przedsiębiorcy prowadzący działalność na terenie wspomnianych pięciu stref uzyskali ponad 56% wszystkich ważnych zezwoleń.

Działalność inwestycyjna. W 2014 r. skumulowana wartość inwestycji wyniosła blisko 102 mld zł, co oznacza jej wzrost o ponad 8,8 mld zł, to jest o ok. 9,5% w stosunku do roku poprzedniego. Tak jak w latach ubiegłych największy udział w skumulowanej wartości inwestycji miały strefy katowicka, wałbrzyska i łódzka. Z kolei najwyższą dynamikę inwestycji w 2014 r. odnotowano w strefie krakowskiej, w której nakłady inwestycyjne wzrosły o ponad 20%. Relatywnie wysokim wzrostem inwestycji charakteryzowały się również strefa pomorska i łódzka. Wyniósł on w nich ponad 15%.

Zainwestowany w strefach kapitał, tak jak w roku 2013, w ponad 74% pochodził z sześciu krajów, tj. Polski, Niemiec, Stanów Zjednoczonych, Holandii, Japonii i Włoch. Struktura branżowa inwestycji nie uległa istotnym zmianom. Największy udział w skumulowanej wartości inwestycji miały firmy z branży motoryzacyjnej – 26%, następnie producenci wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych – ponad 10%, a także produkujący wyroby z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych – 8,7%.

Na koniec 2014 r. inwestorzy zatrudniali łącznie blisko 296 tys. pracowników, z czego 214 tys. to nowe miejsca pracy. W stosunku do 2013 r. ich liczba zwiększyła się o ok. 29 tys., tj. o 11%. Wzrost ten był wyższy niż w roku poprzednim o 3 punkty procentowe. Najwięcej miejsc pracy powstało w strefach katowickiej, wałbrzyskiej i łódzkiej.

W 2014 r. zarządzający strefami przeznaczyli na ich promocję ponad 7,8 mln zł, z kolei na budowę infrastruktury na obszarze stref wydano 390,5 mln zł, z czego nakłady spółek zarządzających stanowiły ok. 25%. Pozostała część wydatków finansowana była przez gminy, gestorów mediów oraz Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad.

W 2014 r. największy zysk wypracowała Katowicka Specjalna Strefa Ekonomiczna, blisko 10 mln zł, Agencja Rozwoju Przemysłu Oddział w Mielcu – 9,4 mln zł oraz Łódzka Specjalna Strefa Ekonomiczna.

Jednocześnie w 2014 r. miały miejsce istotne zmiany legislacyjne. W dniu 28 listopada 2014 r. Sejm przyjął ustawę o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 6 stycznia 2015 r. W ustawie tej doprecyzowane zostały kwestie wygaśnięcia czy też cofnięcia zezwolenia, wprowadzono regulację dotyczącą zwrotu pomocy publicznej, poszerzono katalog głównych zadań spółek zarządzających strefami ekonomicznymi, uporządkowano kwestie dotyczące kontroli przedsiębiorców, jak też wprowadzono jednolite zasady zmiany zezwolenia, bez względu na datę jego wydania.

W 2014 r. miały również miejsce zmiany związane z rozszerzeniem łącznej powierzchni stref ekonomicznych do 25 tys. ha. Wprowadzono także zasadę, że grunty będące własnością jednoosobowych spółek Skarbu Państwa są traktowane jak grunty publiczne.

Jednocześnie na koniec chciałbym podać najbardziej aktualne dane dotyczące roku 2015. W tym roku wydano już 100 zezwoleń na inwestycje, których wartość opiewa na kwotę 2,4 mld zł, z czym wiąże się również utworzenie 2800 nowych miejsc pracy. Na wniosek ministra gospodarki Rada Ministrów zmieniła granice sześciu stref ekonomicznych. Zwiększony został obszar tych stref o dalsze 420 ha. Na koniec I kwartału br. przedsiębiorcy w strefach zainwestowali już 104,5 mld zł, utworzyli prawie 220 tys. nowych miejsc pracy, a w sumie na terenie stref pracuje 302 tys. osób.

Pani Marszałek! Panie, Panowie Posłowie! Bardzo proszę o przyjęcie tej informacji do akceptującej wiadomości. *(Okłaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu ministrowi.

Bardzo proszę panią poseł Katarzynę Stachowicz o przedstawienie sprawozdania Komisji Gospodarki zawartego w druku nr 3494.

Posel Katarzyna Stachowicz:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam przyjemność w imieniu Komisji Gospodarki przedłożyć sprawozdanie o przedstawionym przez prezesa Rady Ministrów dokumencie „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.”, druk nr 3458.

Specjalna strefa ekonomiczna to wyodrębniona administracyjnie część terytorium Polski, gdzie przedsiębiorcy realizujący nowe inwestycje mogą korzystać z pomocy regionalnej w formie zwolnienia od podatku dochodowego dochodu uzyskanego z działalności określonej w zezwoleniu. W Polsce istnieje 14 specjalnych stref ekonomicznych, tj.: kamiennogórska, katowicka, kostrzyńsko-słubicka, krakowska, legnicka, łódzka, mielecka, pomorska, ślupska, starachowicka, suwalska, tarnobrzewska, wałbrzyska oraz warmińsko-mazurska.

Na mocy ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych w brzmieniu obowiązującym w 2014 r. łączny obszar stref nie mógł przekroczyć 20 tys. ha. Na koniec 2014 r. powierzchnia wszystkich stref wynosiła ponad 18,1 tys. ha. Strefy będą funkcjonować do końca 2026 r.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych statusem strefy w 2014 r. mogły być obejmowane grunty stanowiące własność zarządzającego, Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego, tzw. grunty publiczne. Od 2009 r. generalne kryteria włączania gruntów do takich stref określa „Koncepcja rozwoju specjalnych stref ekonomicznych” przyjęta przez Radę Ministrów w styczniu 2009 r.

W stosunku do roku 2013 łączna powierzchnia stref wzrosła o blisko 1930 ha w wyniku włączenia do nich 2125 ha i wyłączenia z nich 194 ha oraz korekty obszaru zmniejszającej powierzchnię stref o blisko 0,07 ha, dokonanej w związku z nowymi pomiarami geodezyjnymi. W 2014 r. zmianie uległy granice wszystkich 14 specjalnych stref ekonomicznych. Wśród terenów włączonych do stref w 2014 r. grunty prywatne stanowiły blisko 31,3%. Na obszarze o powierzchni 659 ha ma być zrealizowanych 41 nowych projektów inwestycyjnych, w tym 22 spełniające kryterium stopy bezrobocia, 18 – kryterium innowacyjności oraz 1 – kryterium sektora usług IT. Niespełna 5,3 ha zostało włączonych do stref w celu pełnej realizacji rozpoczętych już na ich terenie inwestycji zgodnie z tzw. kryterium niezbędności obszaru. Pozostałe tereny, które w 2014 r. uzyskały status specjalnej strefy ekonomicznej, o powierzchni 1460 ha, stanowiły grunty publiczne. W 2014 r. w największym stopniu zwiększony został obszar strefy pomorskiej, o 35%, a następnie wałbrzyskiej i katowickiej odpowiednio o 19% i 17%. W przypadku jednej strefy, ślupskiej, powierzchnia gruntów uległa niewielkiemu zmniejszeniu w stosunku do 2013 r., o 0,9%. Na koniec 2014 r. łączny obszar specjalnych stref ekono-

micznych był zagospodarowany w ponad 61%. Największym stopniem zagospodarowania terenów charakteryzowała się strefa łódzka – 75%, zaś najmniejszym legnicka – 26,1%.

Oceniając efekty ekonomiczne funkcjonowania poszczególnych stref, należy mieć na uwadze to, że w dużym stopniu są one determinowane położeniem geograficznym ich obszarów i związanym z tym poziomem rozwoju infrastruktury oraz dostępnością wykwalifikowanej kadry.

W roku 2014 wydanych zostało 436 zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie specjalnych stref ekonomicznych, co stanowiło 21% ogółu ważnych zezwoleń. W porównaniu z 2013 r. liczba udzielonych zezwoleń wzrosła o 72,3%. W 2014 r. najwięcej zezwoleń uzyskali przedsiębiorcy w strefach: wałbrzyskiej – 64, katowickiej – 58, krakowskiej – 44, mieleckiej – 42 i tarnobrzyskiej – 39. Na pięć wymienionych stref przypadło blisko 56,7% zezwoleń wydanych w 2014 r. Od początku funkcjonowania stref do końca 2014 r. przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia ponieśli nakłady inwestycyjne w wysokości prawie 102 mld zł. W stosunku do roku 2013 wartość inwestycji wzrosła o ponad 8,8 mld zł, tj. o 9,5%. Tempo jej wzrostu było więc wyższe o 1 punkt procentowy w porównaniu z relacją z lat 2013 i 2012.

Tak jak w latach ubiegłych, największy udział w skumulowanej wartości inwestycji miały strefy katowicka, wałbrzyska, łódzka, natomiast najmniejszy, na poziomie 1,4% – strefa ślupska. Z kolei najwyższą dynamikę inwestycji w 2014 r. odnotowano w strefie krakowskiej, w której nakłady inwestycyjne wzrosły o 20,2%. Relatywnie wysokim wzrostem inwestycji charakteryzowały się również strefy pomorska i łódzka, w których wyniósł on 15,3%. Inwestorzy działający na terenie stref na koniec 2014 r. zatrudniali blisko 296 tys. osób, z czego 72,4% stanowiły nowe miejsca pracy, to jest utworzone przez przedsiębiorców w wyniku realizacji nowych inwestycji po dniu uzyskania zezwolenia. W 2014 r. liczba miejsc pracy ogółem wzrosła w stosunku do roku 2013 o blisko 28,9 tys., tj. o 10,8%. Wzrost ten był wyższy niż w roku poprzednim o 3 punkty procentowe. Z kolei liczba nowych miejsc pracy zwiększyła się o 9,1%, przewyższając wzrost odnotowany w 2013 r. Najwyższą dynamikę w zakresie utworzonych nowych miejsc pracy osiągnęły również dwie z wcześniej wymienionych stref, to jest krakowska i kamiennogórska. Łączne nakłady inwestycyjne 15 największych inwestorów na koniec 2014 r. wyniosły blisko 24,3 mld zł, co stanowiło 23,8% całkowitej wartości inwestycji zrealizowanych w strefach.

Tak jak w latach poprzednich, największy udział w łącznych nakładach inwestycyjnych miał sektor motoryzacyjny, tj. 26%, drugie miejsce zajęli producenci wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych z udziałem sięgającym 10%, trzecie – producenci wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych, których udział w inwestycjach wyniósł 8,7%.

Posel Katarzyna Stachowicz

Według informacji przekazanej przez Ministerstwo Finansów łączna wartość zwolnień podatkowych przedsiębiorców i spółek zarządzających strefami do końca 2013 r. wyniosła blisko 14 633 mln zł. W związku z tym, że wartość zwolnienia dla samych spółek zarządzających od początku funkcjonowania stref do końca 2013 r. była równa 214 mln zł, to łączna wielkość pomocy publicznej udzielonej przedsiębiorcom działającym w strefach wyniosła 14 418 mln. Kwota ta stanowi 15,48% nakładów inwestycyjnych poniesionych przez przedsiębiorców do końca 2013 r.

Zgodnie z art. 8 ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych do zadań zarządzającego należy prowadzenie działań zmierzających do rozwoju działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy. Uznając wagę tego zadania, ustawodawca w art. 25 ust. 2 ustawy dopuścił możliwość zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych dochodów zarządzającego w części wydatkowanej na cele rozwoju strefy. Rada Ministrów w rozporządzeniach ustanawiających strefy umożliwiła wszystkim spółkom zarządzającym skorzystanie z tego przywileju. Główne działania zarządzających to budowa infrastruktury i promowanie stref. Znaczące przedsięwzięcia w zakresie infrastruktury z reguły podejmowane są wspólnie z samorządami lokalnymi i gestorami mediów. Łączne nakłady na budowę infrastruktury na terenie specjalnych stref ekonomicznych, które zostały poniesione od początku ich funkcjonowania do końca 2014 r., wyniosły 3,6 mld zł.

Rok 2014 był kolejnym pomyślnym rokiem dla rozwoju specjalnych stref ekonomicznych. Świadczy o tym nie tylko znaczący wzrost liczby udzielonych przedsiębiorcom zezwoleń na działalność w strefach, ale również rozszerzenie powierzchni stref oraz wzrost dynamiki inwestycji i nowych miejsc pracy. W 2014 r. przyrost powierzchni stref, który wyniósł przeszło 1,9 tys. ha, był ponadpięciokrotnie większy niż w 2013 r. Było to drugie co do wielkości rozszerzenie granic stref w rozpatrywanym okresie. Największy wzrost ich powierzchni, o ok. 2,8 tys. ha, miał miejsce w 2007 r. i było wówczas wynikiem zwiększenia w 2006 r. łącznego limitu ich obszaru z 8 do 12 tys. ha.

Rok 2014 był kolejnym rokiem, w którym zwiększeniu uległa dynamika inwestycji. Wprawdzie nie osiągnęła ona jeszcze poziomu z lat 2005–2009, kiedy to odnotowano harmonijny wzrost nakładów inwestycyjnych, wynoszący ok. 10 mld zł rocznie, ale w porównaniu z latami 2010–2012 sytuacja uległa poprawie. W 2013 r. inwestycje zwiększyły się o ponad 7,3 mld zł. Tempo ich wzrostu było wyższe o 0,8 punktu procentowego w porównaniu z relacją z lat 2012–2011. Z kolei w 2014 r. wzrost inwestycji wyniósł 8,8 mld zł i był wyższy o 1 punkt procentowy w stosunku do roku 2013.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Komisja Gospodarki zapoznała się z przedstawionym

przez Radę Ministrów dokumentem „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.” i po debacie na posiedzeniu w dniu 11 czerwca br. wnosi o jego przyjęcie przez Wysoką Izbę. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję pani posel sprawozdawcy.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i kół.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwsza głos zabierze pani posel Alicja Olechowska z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Posel Alicja Olechowska:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Ustawa o specjalnych strefach ekonomicznych powstała w dniu 20 października 1994 r. Stanowią one wyodrębnioną administracyjnie część terytorium Polski do prowadzenia działalności na korzystniejszych warunkach. Minęły już prawie 22 lata. W roku 2014 ustawa o specjalnych strefach ekonomicznych przeszła wiele nowelizacji.

Informacje dotyczące funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych obejmują zagadnienia dotyczące, po pierwsze, lokalizacji, po drugie, stopnia zagospodarowania każdej ze stref i, po trzecie, działalności spółek zarządzających.

Lokalizacja specjalnych stref ekonomicznych w regionach to kluczowy atut funkcjonowania, nie tylko ze względu na położenie geograficzne, ale również ze względu na zasoby ludzkie, które odgrywają ogromną rolę w tym aspekcie.

W roku 2014 stopień zagospodarowania powierzchni pod funkcjonowanie specjalnych stref ekonomicznych, tak jak tu już dwukrotnie zostało powiedziane, wzrósł aż o blisko 2 tys. ha.

Oprócz wielu wskaźników ekonomicznych bardzo istotne dla rozwoju stref ekonomicznych jest zwiększenie ilości miejsc pracy. Na uwagę zasługuje dynamika zatrudnienia w Kamiennej Górze, tam w specjalnej strefie ekonomicznej przyrost miejsc pracy wyniósł aż 28,7%. Przyrostem miejsc pracy również może się szczycić strefa kostrzyńsko-słubicka i krakowska. Natomiast udział w zatrudnieniu największy był w roku 2014 w strefie katowickiej, wałbrzyskiej i łódzkiej.

Największe nakłady inwestycyjne w specjalnej strefie ekonomicznej odnoszą się do branż, sektorów takich jak: motoryzacyjny – 26% wzrostu w roku 2014, wyroby z gumy i z tworzyw sztucznych – 10,2%, wyroby z mineralnych surowców niemetalicznych – 8,7%.

Na uwagę w informacji o działaniu stref ekonomicznych zasługuje fakt, że od wielu lat krakowska

Posel Alicja Olechowska

strefa ekonomiczna angażuje się w inicjowanie współpracy klastrowej, rozwijają się innowacyjne dziedziny gospodarki opartej na rozwoju technik IT, czy w innych strefach, na przykład w Legnickiej Specjalnej Strefie Ekonomicznej, gdzie powstał klaster motoryzacyjny. Specjalna strefa ekonomiczna w Łodzi wraz z 11 izbami bilateralnymi była współorganizatorem wydarzenia 1st Grand Speed Business Mixer. Inne strefy ekonomiczne proponują przedsiębiorcom nieopłatne usługi, na przykład z zakresu informacji o ochronie wartości intelektualnych.

Rok 2014 był dobrym rokiem dla przedsiębiorców i zarządców specjalnych stref ekonomicznych, nie tylko ze względu na wspomniany wzrost powierzchni rozbudowanej, ale głównie ze względu na wdrażanie wielu innowacyjnych dziedzin działalności i poprawy jakości gospodarki w wielu sektorach. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

W imieniu klubu Prawo i Sprawiedliwość głos zabierze pan poseł Wojciech Zubowski.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Wojciech Zubowski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość wobec przedstawionej przez prezesa Rady Ministrów „Informacji o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.”. Omawiany dokument jest zawarty w druku sejmowym nr 3458 i powinien przedstawiać pełną informację na temat stanu specjalnych stref ekonomicznych w Polsce.

Z dokumentu wynika, że w 2014 r. przyrost powierzchni stref, który wyniósł ponad 1,9 tys. ha, był ponadpięciokrotnie większy niż w roku 2013. Było to drugie co do wielkości rozszerzenie granic stref w rozpatrywanym okresie. Największy wzrost ich powierzchni, o ok. 2,8 tys. ha, miał miejsce w 2007 r. i był wówczas wynikiem zwiększenia w 2006 r. łącznego limitu ich obszaru z 8 do 12 tys. ha.

Warto też przytoczyć dane o zwolnieniach podatkowych przedsiębiorców i spółek zarządzających specjalnymi strefami ekonomicznymi. W samym 2013 r. było to ponad 2 mld zł. Jak czytamy, specjalna strefa ekonomiczna to wyodrębniona administracyjnie część terytorium Polski, gdzie przedsiębiorcy realizujący nowe inwestycje mogą korzystać z pomocy regionalnej w formie zwolnienia od podatku dochodowego dochodu uzyskanego z działalności określonej w zezwoleniu. W Polsce istnieje 14 specjalnych

stref ekonomicznych, to jest kamiennogórska, katowicka, kostrzyńsko-słubicka, krakowska, legnicka, łódzka, mielecka, pomorska, śląska, starachowicka, suwalska, tarnobrzaska, wałbrzyska oraz warmińsko-mazurska. Na mocy ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, w brzmieniu obowiązującym w 2014 r., łączny obszar stref nie mógł przekroczyć 20 tys. ha. Na koniec roku 2014 powierzchnia wszystkich stref wynosiła ponad 18 tys. ha. Strefy mają funkcjonować do końca 2026 r.

Niestety, tak jak i w innych dokumentach przedstawianych przez stronę rządową, brak jest informacji najważniejszych, tzn. w tym przypadku o efektywności funkcjonowania specjalnych stref ekonomicznych. Wiemy, jakie były zwolnienia podatkowe wobec podmiotów działających na ich terenie, brak jest jednak odpowiedzi na pytanie, na ile to właśnie strefy nakłoniły przedsiębiorców do zatrudnienia nowych osób i rozpoczęcia bądź poszerzenia już wcześniej prowadzonej działalności. Brak informacji, na ile często mamy do czynienia z sytuacją taką jak ta, która sygnalizowana była na posiedzeniu Komisji Gospodarki, że przedsiębiorca przestawił tylko przyszłowiowy płot po to, by znaleźć się w strefie, a tym samym skorzystać ze zwolnień podatkowych. Brak też informacji na temat odsetka firm rozpoczynających działalność w strefie, na temat tego, na ile te firmy, które rozpoczynają działalność w strefie, to są po prostu firmy, które przenosiły działalność z innego miejsca, a prowadziły już ją gdzieś wcześniej.

Tworzenie nowych miejsc pracy i rzeczywiste ożywienie gospodarcze były głównymi powodami uchwalenia przepisów, które strefy miały utworzyć. Dlatego też w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość składam wnioszek o odrzucenie przedstawionej przez prezesa Rady Ministrów informacji na temat realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Poseł Jerzy Borkowski: To jest fakt oczywisty.)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Dziękuję.

Otrzymałam od pana posła wniosek.

Pan poseł Andrzej Sztorc w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Bardzo proszę.

Posel Andrzej Sztorc:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Pragnę przedstawić stanowisko klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego wobec dokumentu: „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.”

Otrzymaliśmy dokument szczegółowy, analityczny, dotyczący praktycznie dwóch lat. Możemy cofnąć się do pierwszych lat, ale szczególnie te dwa lata po-

Posel Andrzej Sztore

kazują rozwój stref, ich umiejscowienie, efekty działalności. Chciałbym odnieść się do tych dwóch lat, powiedzieć kilka zdań, dlatego że praktycznie towarzyszyłem w swoim życiu powstaniu mieleckiej strefy ekonomicznej i pierwszego klastra i bliskie są mi Kraków i strefa krakowska. Jasno wynika z danych, że te obawy, jakie towarzyszyły zamysłowi utworzenia stref, dzisiaj się nie potwierdziły. I jeśli mój przedmówca wyraził bardzo krótką opinię, że Prawo i Sprawiedliwość jest za odrzuceniem informacji (*Poruszenie na sali*), to trudno jednym zdaniem to zakończyć, trudno zrozumieć, o co chodzi.

Wymienię przyrost miejsc pracy, przyływ kapitału, przyływ nowych technologii, ale chcę wskazać coś, co jest jeszcze bardziej widoczne. Odniosę się do kwestii Mielca. Po 1989 r. widać było całkowity upadek Mielca, zakładów lotniczych. Wydawało się, że nic nie jest w stanie ruszyć gospodarki i ożywić tego regionu, nie tylko Mielca. I cóż dzieje się dzisiaj? Dokładnie 10 dni temu byłem w strefie mieleckiej i muszę powiedzieć, że wprowił mnie w zdumienie rozwój nie tylko samego miasta i tej strefy, ale i regionu, powiatów mieleckiego, dębickiego. Oddziaływanie strefy mieleckiej obejmuje również mój powiat, tarnowski, położony już w Małopolsce.

Różna jest ocena tych przebytych lat. Wiele spraw, które miały być ratunkiem dla naszej gospodarki, impulsem do rozwoju Polski, nie wypaliło, ale akurat przyjęcie tej ustawy w 1994 r. i utworzenie tych stref wypaliło. W mojej działalności nie spotkałem się ze złą opinią mieszkańców, złą opinią inwestorów. Owszem, pojawiają się, jak w przypadku każdej działalności związanej z rozwojem, przyrostem terenów problemy, ale w tym wypadku akurat ocena jest bardzo dobra, rząd reaguje płynnie i na czas rozwiązuje te problemy. Po okresie rozwoju w latach 2005–2009 przyszła stagnacja, ale wszystko wskazuje na to, że w ostatnich dwóch latach nastąpił szybki rozwój i taka tendencja utrzyma się przez czas dłuższy.

Nie przedłużając swojej wypowiedzi, chcę jednoznacznie stwierdzić, że Polskie Stronnictwo Ludowe będzie głosować za przyjęciem informacji o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Pan poseł Marek Niedbała w imieniu klubu Sojuszu Lewicy Demokratycznej złożył swoje oświadczenie na piśmie*).

Bardzo proszę, pan poseł Jerzy Borkowski w imieniu koła Ruch Palikota.

Posel Jerzy Borkowski:

Dziękuję bardzo.

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Koła Poselskiego Ruch Palikota wobec sprawozdania komisji dotyczącego informacji o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, druki nr 3458 i 3494.

Szanowni Państwo! Nie będę przytaczał wszystkich liczb i faktów na potwierdzenie tego, jakim dobrem są strefy ekonomiczne, uważam tak w przeciwieństwie do kolegi z PiS, przedmówcy, który złożył wniosek o odrzucenie informacji. Panie posle, można złożyć wniosek, jeżeli pan nie zgadza się z zasadami prowadzenia działalności w tych strefach, ale złożenie wniosku w sprawie informacji o tym, jak te strefy wykonywały swoje zadania, jest porównywalne ze złożeniem wniosku w sprawie tego, że dzisiaj nie jest piątek. A dzisiaj jest piątek, panie posle.

(*Posel Wojciech Zubowski*: To jest oczywistość.)

Jest pewna różnica. Informacja dotyczy działalności tych stref, a nie sposobu prowadzenia działalności w tych strefach czy ich użyteczności.

(*Posel Wojciech Zubowski*: Informacja powinna zawierać te dane.)

Panie posle, niech pan nie krzyczy.

Powinny być te dane i dane są, dlatego nie będę ich przytaczał po raz kolejny.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo proszę, panowie posłowie, nie dyskutujcie ze sobą.

(*Posel Maria Nowak*: To niech pan odnosi się do informacji, a nie do nas.)

Bardzo proszę.

Posel Jerzy Borkowski:

Pani marszałek, przepraszam bardzo, pani jest po to, aby pilnować porządku.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Pan ma głos, panie posle.

Bardzo proszę, pan poseł Jerzy Borkowski.

Posel Jerzy Borkowski:

Bardzo dziękuję.

Specjalne strefy ekonomiczne, jak wiemy, umożliwiają rozwój gospodarczy, rozwój przedsiębiorczości. Bolączką jest to, że są zbyt mało wykorzystywane w niektórych regionach. W moim regionie katowickim czy też, jak pan wspominał, w Mielcu te strefy

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Posel Jerzy Borkowski

dość dobrze sobie radzą i przyciągają przedsiębiorców. Należałoby zastanowić się nad zwiększeniem pomocy dla przedsiębiorców, którzy próbują lokować tam swoje biznesy i rozwijać działalność w tych strefach. Tak samo jest w przypadku specjalnej strefy w Katowicach. Mieszkam w Dąbrowie Górniczej i chcę powiedzieć, że mamy świetną strefę ekonomiczną, która obejmuje obszerne tereny, teraz wybudowano drogi. Takie inwestycje pozwalają na rozwój gospodarczy i rozwój przedsiębiorczości.

Niewątpliwie olbrzymie znaczenie ma reklama takich województw i miast, bo wiadomo, że pojawiają się informacje o takiej czy innej strefie i o produkcji. Wspomnę też o kwestii zmniejszenia bezrobocia. Tak więc oceniając efekty ekonomiczne poszczególnych stref, należy mieć również na uwadze to, że w dużym stopniu są one zdeterminowane położeniem geograficznym obszarów i związanym z tym poziomem rozwoju infrastruktury społeczno-gospodarczej oraz dostępnością wykwalifikowanej kadry. Strefy, które należą do wiodących pod względem liczby udzielonych zezwoleń, wartości inwestycji i liczby utworzonych zezwoleń, utworzonych miejsc pracy, są zlokalizowane w części zachodniej, południowej i centralnej Polski, o czym wspominałem wcześniej.

Nakłady inwestycyjne – należy zwrócić uwagę na olbrzymie nakłady inwestycyjne, jakie zostały poczynione. Od początku funkcjonowania stref do końca 2014 r. przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą na podstawie zezwolenia ponieśli nakłady w wysokości 102 mld zł. Są to znaczące kwoty, tego by nie było, gdyby nie specjalne strefy ekonomiczne. W stosunku do roku 2013 inwestycje wzrosły o prawie 10 mld zł, tj. o ok. 10%, a więc tempo ich wzrostu było wyższe, praktycznie o 1 punkt procentowy, w porównaniu z relacją z lat 2012–2013. Dlatego też, biorąc pod uwagę wszystkie fakty i prawidłową realizację według mnie założeń działalności specjalnych stref ekonomicznych, posłowie Koła Poselskiego Ruch Palikota będą głosować za przyjęciem sprawozdania. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Dziękuję panu posłowi.

Na tym wyczerpaliśmy listę posłów zapisanych do głosu.

Zgłosiło się kilka osób do zadania pytań.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze się dopisać?

Nie. Zamykam listę.

Jako pierwsza pytanie zada pani poseł Maria Nowak.

Ma pani minutę.

Posel Maria Nowak:

Dziękuję, pani marszałek, ale minuta to naprawdę jest bardzo niewiele.

Panie ministrze, na Śląsku jest wiele terenów poprzemysłowych, które są zdegradowane, ale czekają na inwestorów. Chciałabym się dowiedzieć, o ile zwiększyła się katowicka strefa i czy w ogóle do stref trafiają także tereny pohutnicze, pokopalniane. Bardzo często zwracają się do mnie samorządowcy z prośbą o pomoc, bo mówią, że do strefy, owszem, przychodzi się tereny tzw. dziewicze, ma to być równa łąka, albo teren już uzbrojony, ale nie np. teren pohutniczy. W Chorzowie jest teren po Hucie Kościuszko, od kilku dobrych lat albo może nawet kilkunastu lat czynione są starania, by ten teren do strefy można było wpisać. Czy w ogóle takie tereny poprzemysłowe, zdegradowane do strefy trafiają (*Dzwonek*) i o ile powiększyła się, i czy gdziekolwiek się powiększyła, strefa katowicka o takie właśnie tereny? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Pytanie zada pan poseł Kazimierz Gołojuch, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Kazimierz Gołojuch:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Ministrze! W Polsce istnieje 14 specjalnych stref ekonomicznych. Działają one na 18,1 tys. ha i mają funkcjonować do końca 2026 r. Obszar stref ekonomicznych jest zagospodarowany w ponad 60%, do zagospodarowania zostało jeszcze prawie 40%. I pytania. Czy rząd podjął lub zamierza podjąć działania, które prowadzą do tego, żeby wydłużyć funkcjonowanie specjalnych stref ekonomicznych po roku 2026, i czy są prowadzone rozmowy z Komisją Europejską na ten temat?

Drugie pytanie dotyczy zasiedlania stref ekonomicznych. Jak już wcześniej wspominałem, są one zasiedlone tylko w ponad 60%. (*Dzwonek*) Czy rząd zamierza pomóc zdynamizować i podjąć takie działania, które zmierzałyby do tego, żeby zwiększyć zatrudnienie, zwiększyć zasiedlenie właśnie w już istniejących 14 specjalnych strefach ekonomicznych? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo proszę, pan poseł Bogdan Rzońca, Prawo i Sprawiedliwość.

Ma pan minutę na pytanie, panie pośle.

Poseł Bogdan Rzońca:

Dziękuję bardzo, pani marszałek.

Ja mam praktyczne pytanie do pana ministra na kanwie tego sprawozdania, ponieważ kilka dni temu uczestniczyłem w Brzozowie w konferencji mającej na celu budowanie dobrego klimatu dla stworzenia specjalnej strefy czy włączenia pewnych terenów miasta Brzozowa i powiatu brzozowskiego do mieleckiej strefy ekonomicznej. Pytanie jest takie. Gdy już będą dopełnione wszystkie formalności, np. gdyby były dopełnione dzisiaj, jak długo trwa proces decyzyjny w Radzie Ministrów, jeśli chodzi o utworzenie, wydanie zgody na utworzenie np. brzozowskiej podstrefy ekonomicznej? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Bardzo proszę, pan poseł Jan Kulas.

Przepraszam, pan poseł Piotr Pyzik.

Panie pośle, proszę.

Poseł Piotr Pyzik:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ze względu na krótki czas od razu przystąpię do zadawania pytań. Pierwsza kwestia. Jedną z przesłanek powstawania stref były dysproporcje w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego regionu. Proszę ocenić, jaki dystans mamy jeszcze do pokonania w tej materii, jak resort to ocenia.

Kwestia następna, bezrobocie. Jak wygląda rynek bezrobocia, zwłaszcza w segmencie bezrobotnych niefachowców, wykształconych kierunkowo i absolwentów?

Następne pytanie. Co jest głównym narzędziem rozwoju inwestycji w Polsce na dzień dzisiejszy? Czy zamierzacie państwo obniżyć daniny przedsiębiorcom? Czy macie państwo zamiar uprościć prawo, zwłaszcza w przestrzeni gospodarczej? Czy macie państwo zamiar, jeżeli tak, to w jaki sposób, odbiurokratyzować gospodarkę i państwo polskie? Dziękuję uprzejmie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Teraz pora na pana posła Jana Kulasa.

Panie pośle, bardzo proszę.

Poseł Jan Kulas:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Bardzo dziękuję.

Panie ministrze, chciałbym potwierdzić informację, o której pan mówił, i to, co mamy w materiałach pisemnych. Strefy się rozwijają, granice się poszerzają, pojawiają się nowi inwestorzy i są kolejne pozwolenia na działalność gospodarczą. Pan przytaczał konkretne liczby, konkretne fakty. Jako poseł województwa pomorskiego doskonale znam Pomorską Specjalną Strefę Ekonomiczną. Jako mieszkaniec Tczewa powiem, że właśnie z Tczewa bardzo dobrze widać, jak specjalna strefa ekonomiczna wpływa na rozwój miasta i regionu. Chcę też podkreślić, że pomorska strefa ekonomiczna jest znakomicie zarządzana. Warto o managementie też tu coś powiedzieć. Pani Teresa Kamińska bardzo dobrze tą strefą zarządza. I teraz moje pierwsze pytanie. Jaka jest ogólna ocena pana ministra, jeżeli chodzi o osoby zarządzające specjalnymi strefami ekonomicznymi?

Do stref napływa także różnorodny kapitał: europejski, światowy, można powiedzieć, zagraniczny. W jakimś sensie inwestycje i inwestorzy, którzy pojawiają się w specjalnych strefach, wpływają na innowacyjność polskiej gospodarki *(Dzwonek)*, bo to w tej chwili jedna z najważniejszych kwestii: innowacyjność polskiej gospodarki. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu posłowi.

Pytanie zada pani poseł Alicja Olechowska z klubu Platforma Obywatelska.

Poseł Alicja Olechowska:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Bardzo krótko. Chciałabym dołączyć tylko rekomendację klubu Platformy Obywatelskiej dotyczącą przyjęcia informacji o strefach ekonomicznych jako bardzo dobrej.

Przechodząc do pytania, pragnę zadać panu ministrowi pytanie dotyczące specjalnej strefy ekonomicznej w Ożarowie Mazowieckim, czyli w miejscowości, gdzie kiedyś istniała fabryka kabli. Ze względu na wielość przedsiębiorstw produkcyjnych znajdujących się kiedyś w zachodnich powiatach położonych wokół Warszawy łatwo zauważyć, że przestały one istnieć, tak jak kiedyś przedsiębiorstwo kabli w Ożarowie. Chciałabym zapytać, panie ministrze, czy istnieje szansa na to, by również postarać się o *(Dzwonek)* zagospodarowanie pracowników i przedsiębiorców, którzy z przyczyn obiektywnych, czyli likwidacji tych przedsiębiorstw, nie znaleźli dotychczas miejsca w swojej branży, w strefie ożarowskiej lub jakiegokolwiek innej filii, jaka mogłaby powstać w powiatach położonych na zachód od Warszawy? Dziękuję. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Jako ostatni pytania zada pan poseł Wojciech Zubowski, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Wojciech Zubowski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Chciałbym powiedzieć, że mam wrażenie, że niektórzy parlamentarzyści nie zrozumieli powodu złożenia wniosku o odrzucenie. Owszem, informacja została przedstawiona przez rząd, natomiast moim zdaniem jest ona niepełna, nie zawiera istotnych danych.

Państwo przedstawiliście informację na temat liczby osób, które zostały zatrudnione w poszczególnych strefach, i to mnie oczywiście cieszy. Chciałbym jednak spytać, czy zamierzacie państwo w przyszłości przedstawiać dane dotyczące wpływu stref na zmniejszanie bezrobocia, bo oczywiście takie było założenie. To po pierwsze. A po drugie, czy w jakikolwiek sposób państwo monitorujecie wynagrodzenia, jakie otrzymują pracownicy zatrudnieni w strefach? To znaczy tak, żebyśmy wiedzieli, czy są to osoby, które pracują na najniższej płatnych stanowiskach, czy też być może są to specjaliści, którzy zarabiają odpowiednio więcej pieniędzy? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję.

Dwaj panowie posłowie z Prawa i Sprawiedliwości Jan Warzecha i Andrzej Szlachta złożyli swoje pytania na piśmie^{*)}, stąd domniemywam, że nie oczekują od pana ministra odpowiedzi.

Odpowiedzi na zadane pytania udzieli sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Jerzy Witold Pietrewicz.

Oddaję panu głos.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki
Jerzy Witold Pietrewicz:**

Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Po pierwsze, chciałbym podziękować paniom i panom posłom za to, że z nielicznymi wyjątkami to sprawozdanie i działalność stref ekonomicznych otrzymują tak pozytywną ocenę.

Strefy funkcjonują w Polsce od roku 1995 i wpisały się trwale w krajobraz polskiej gospodarki i z roku na rok odgrywają coraz większą rolę aktywizującą lokalny rozwój gospodarczy, tworzącą nowe miejsca

pracy, a dzisiaj stają się one załączkami nowych okręgów przemysłowych. To jest ważny element rozwoju gospodarczego Polski wpisujący się w politykę gospodarczą i strategię rozwoju kraju.

Mamy w Polsce 14 stref ekonomicznych o zróżnicowanym profilu działania. Wszystkie z nich wykazują wysoką dynamikę rozwojową, dodatnie wyniki finansowe, odnotowują przyrost nowych pozwoleń i nowych miejsc pracy. My pozytywnie oceniamy kierownictwo wszystkich stref ekonomicznych. Tak że nie tylko wysoko oceniamy strefę pomorską, ale również pozostałe, bo inna ocena wiąże się z tym, że po prostu dziękujemy menadżerom i poszukujemy jeszcze lepszych, bo również od ich jakości zależy to, jaka jest dynamika rozwojowa, jak wygląda pozyskiwanie inwestorów i jak to wpisuje się w lokalny rozwój.

Pani poseł pytała o katowicką strefę ekonomiczną. To nasza największa strefa ekonomiczna, o największej powierzchni, z największą liczbą zezwoleń, sukcesywnie zwiększająca i tworząca kolejne miejsca pracy. Włączanie nowych terenów do stref ekonomicznych odbywa się w ramach oddolnego procesu. Oto zainteresowane samorządy, które chcą się rozwijać, mają i widzą perspektywy i szanse na pozyskanie ewentualnych inwestorów na danym terenie, zwracają się do nas, do Ministerstwa Gospodarki, z tego rodzaju inicjatywą, która następnie jest przedmiotem analizy własnościowej odnośnie do tych terenów i szeregu innych analiz formalnoprawnych, które pozwalają nam później włączyć te grunty w granice stref ekonomicznych. W związku z tym jeśli chodzi o to, który grunt przynależy do strefy, a który nie, to ten proces zaczyna się od tego, który samorząd z jaką wystąpi propozycją. Oczywiście włączamy też i grunty prywatne, czyli poza działalnością samorządu, które przechodzą ten sam proces weryfikacyjny, ale w tym wypadku istnieje bezwzględny wymóg pokazania, że za włączeniem danego obszaru stoi konkretna propozycja inwestycyjna.

Samorządy z reguły występują o przyłączenie stref, które są już w jakimś stopniu przygotowane do tego, żeby na tym terenie mogły powstać inwestycje. W przypadku obszaru katowickiej strefy ekonomicznej obecnie przygotowywane są wnioski dotyczące terenów zlokalizowanych w takich miastach jak Zawiercie, Krzepice, Zabrze, Rudziniec, a więc na obszarach, które też są, powiedziałbym, bardzo zróżnicowane pod względem dotychczasowego zagospodarowania. Myślę, że dla katowickiej strefy ekonomicznej bardzo ważny będzie program rewitalizacji „Śląsk 2.0”, który zakłada m.in. poszerzenie katowickiej strefy ekonomicznej właśnie pod kątem szerszego jej włączenia się i ułatwień inwestycyjnych pozwalających na rozwój regionu.

Pan poseł Gołojuch zwracał uwagę na kwestię perspektywy inwestycyjnej i rozwojowej, tak potrzebnej w przypadku długofalowych decyzji inwestycyjnych, i na to, że ten 2026 r. jest już coraz bliżej. Decyzja o wydłużeniu funkcjonowania stref ekonomicznych do 2026 r. zapadła w roku 2013. Dzisiaj, można powiedzieć, dyskontujemy właśnie dalekowzroczność

^{*)} Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki
Jerzy Witold Pietrewicz**

tej decyzji. Między innymi dzięki decyzji związanej z wydłużeniem tego do 2026 r., ale nie tylko, również za sprawą różnego rodzaju ułatwień i zachęt, które zostały wprowadzone, przez te ostatnie dwa lata mogliśmy obserwować ożywienie i cieszyć się z tego ożywienia inwestycyjnego i rozwojowego, które nastąpiło w strefach ekonomicznych. W związku z tym dzisiaj prace nad dalszym wydłużeniem funkcjonowania stref ekonomicznych nie są prowadzone, byłyby chyba przedwcześnie, natomiast niewykluczone, że po kilkuletnim okresie funkcjonowania stref ekonomicznych, w zależności od tego, jak będzie wyglądała dynamika rozwojowa i sposób zagospodarowania tych stref, przyszły rząd czy rządy taką decyzję podejmą.

Pan poseł Bogdan Rzońca pytał o to, jak wygląda sam proces decyzyjny związany z decyzją o włączeniu danej powierzchni, danego obszaru do specjalnej strefy ekonomicznej. Wszystko zależy od tego, jak przygotowany jest sam wniosek, na ile precyzyjnie granice tych obszarów, które są włączane do strefy ekonomicznej, są opisane, na ile stosunki własnościowe są uregulowane i nie budzą żadnych wątpliwości. W związku z tym jest to kwestia jakości dokumentacji, co do której weryfikacja i dialog, które temu towarzyszą, czasami się wydłużają. Natomiast jeśli już wniosek jest przygotowany i sprawdzony i jest poprawny, to ten kolejny proces decyzyjny związany z przygotowaniem wniosku i jego zaopiniowaniem przed przedstawieniem do oceny komitetowi Rady Ministrów i Radzie Ministrów trwa od dwóch do trzech miesięcy.

Pan poseł Pyzik przedstawił cały zestaw pytań dotyczących roli stref ekonomicznych, ale w kontekście dylematów rozwojowych, które towarzyszą decyzjom związanym ze strefami ekonomicznymi, ale również z polityką gospodarczą.

Strefy ekonomiczne występują jakby w podwójnej roli. Z jednej strony rzeczywiście są elementem aktywizacji i ożywienia regionów zaniedbanych, dlatego też są one dedykowane w pierwszej kolejności obszarom charakteryzującym się wysokim bezrobociem oraz obszarom o niższym dochodzie na jednego mieszkańca. Dlatego też Polska jest dzisiaj podzielona na kilka obszarów wsparcia – od 10% dla miasta stołecznego Warszawy po 2017 r., po 50% dla województw śląski, łódzki, mazowiecki, lubelski, świętokrzyski, łódzki, mazowiecki, lubelski, świętokrzyski. To jest funkcja związana właśnie z nadrobieniem dystansu, jaki dzieli od reszty kraju te obszary, które są relatywnie mniej zindustrializowane i charakteryzują się niższym poziomem dochodu na jednego mieszkańca.

Z drugiej strony do stref ekonomicznych zostało wprowadzone kolejne kryterium, związane z innowacyjnością. Dzisiaj inwestycje w strefach ekonomicznych mogą być objęte tymi ulgami i przywilejami, które są właściwe dla stref ekonomicznych, nie

tylko z uwagi na bezrobocie, ale i na innowacyjny charakter podejmowanych tutaj inwestycji. W tej chwili to się już dzieli mniej więcej pół na pół, mam na myśli kryterium innowacyjności i kryterium aktywizacyjne. W związku z tym, znowu nawiązując do wystąpienia pana posła Kulasa, realizowana jest ta prorozwojowa i proinnowacyjna funkcja stref ekonomicznych. Tworzą one system podatkowych zachęt do tego, żeby przyciągać inwestycje i działalność proinnowacyjną.

Inwestycje są kluczowym elementem decydującym o rozwoju gospodarczym. W związku z tym różne kraje stosują różne zachęty do tego, żeby pobudzić wzrost inwestycji, żeby przyciągnąć inwestycje zagraniczne, żeby zaktywizować eksport – bo każdy z tych elementów jest inwestycją albo quasi-inwestycją, i działa, generuje efekty mnożnikowe związane ze wzrostem produktu krajowego brutto. Do tego, żeby inwestycje się rozwijały, potrzebne jest spełnienie podstawowego warunku stabilnej, przewidywalnej, racjonalnej polityki gospodarczej. Bo do inwestycji potrzebne jest zaufanie, że warunki, w których przychodzi podejmować decyzje o inwestycjach, nie ulegną zmianie, nie pogorszą się, że pozwolą na osiągnięcie oczekiwanego dochodu. To jest duży obszar niepewności i ryzyka ze strony inwestorów. Dlatego też klimat zaufania i stabilności jest warunkiem wstępnym tego, żeby inwestycje się rozwijały. Dalej jest kwestia kosztów podejmowania działalności inwestycyjnej, poziomu stóp procentowych, co jest związane z określeniem możliwości finansowych i kosztów wsparcia finansowego. Jest również kwestia środków finansowych, które są w dyspozycji przedsiębiorstw, bo inwestycje to jest zawsze miks środków własnych i środków obcych. To, ile środków własnych jest w dyspozycji przedsiębiorstw, jest m.in. pochodną polityki fiskalnej, ale i stanu koniunktury gospodarczej w danym kraju, warunków konkurencji, warunków prowadzenia biznesu. Zatem całe to spektrum uwarunkowań inwestycyjnych jest bardzo szerokie.

Chciałbym podkreślić, że dzisiaj w Polsce jest dobry klimat inwestycyjny. Oto po okresie kryzysu i pewnej stagnacji inwestycyjnej w roku ubiegłym był już blisko 10-procentowy wzrost inwestycji w naszym kraju. Inwestycje stanowią dzisiaj ważny element ciągnący produkt krajowy brutto w naszym kraju.

Odbiurokratyzowanie gospodarki jest również warunkiem wzrostu inwestycji. Z jednej strony biurokracja jest bolączką, a z drugiej odbiurokratyzowanie gospodarki jest zadaniem praktycznie wszystkich ekip rządzących. Zresztą to jest nie tylko nasza polska bolączka, ale całej Unii Europejskiej, gdzie dyskusje poświęcone konkurencyjności zaczynają się koncentrować wokół kwestii odbiurokratyzowania gospodarki, która jest tak samo zadaniem nr 1 czy jednym z kluczowych zadań Unii Europejskiej. Ministerstwo Gospodarki, podejmując wyzwanie odbiurokratyzowania gospodarki, podjęło już cztery inicjatywy deregulacyjne w postaci właśnie tych ustaw deregulacyjnych, które zmierzają do tego, żeby elimi-

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki
Jerzy Witold Pietrewicz**

nować te przestarzałe, zbędne przepisy, które hamują i ograniczają przedsiębiorczość i tę inicjatywę. W ramach nowelizacji ponad setki ustaw i rozporządzeń zostały wprowadzone chociażby przepisy umożliwiające składanie oświadczeń zamiast zaświadczeń. Tych zamian oświadczeń na zaświadczenia dokonaliśmy już ponad 200.

Oto w ostatnim okresie miała miejsce inicjatywa deregulacyjna, z którą wiąże się dużo pozytywnych korzyści dla polskiej gospodarki. Chodzi o pakiet portowy, wprowadzony w ostatniej ustawie deregulacyjnej. Zostały wprowadzone regulacje, które zobowiązują nasze służby celne do tego, żeby odprawa celna statków w portach odbywała się w czasie nie dłuższym niż 24 godziny. Dzisiaj są to najbardziej konkurencyjne warunki do odpraw celnych w Europie. Dzięki temu polskie porty odnotowują kolejne rekordy wzrostu obrotów. Te odprawy portowe w tym roku wzrosły już o blisko 11%. To są wymierne dochody, zarówno te związane z cłami, odprawami, jak i później dla naszych polskich przewoźników, którzy rozwożą te towary w głąb kraju i do innych krajów.

Wielkim wyzwaniem, które podejmujemy, jest projekt ustawy Prawo działalności gospodarczej, która zmierza do tego, żeby otworzyć nową przestrzeń do gospodarczej aktywności, eliminując te rozwiązania, które dzisiaj są niepotrzebnym balastem dla rozwoju przedsiębiorczości. Projekt ustawy Prawo działalności gospodarczej został w dniu wczorajszym pozytywnie zaopiniowany przez komitet Rady Ministrów i skierowany pod obrady. Głęboko wierzę, że panie i panowie posłowie uchwalicie tę ustawę jeszcze w tej kadencji parlamentu. *(Oklaski)*

Powinienem kończyć? W takim razie jeszcze tylko w takim szerszym skrócie. Kwestia Ożarowa Mazowieckiego i strefy tarnobrzeskiej. Pani poseł, mogę powiedzieć, że decyzja o włączeniu tego obszaru do strefy była strzałem w dziesiątkę. Dzisiaj zostało tam stworzonych więcej miejsc pracy, aniżeli było wcześniej, kiedy funkcjonowała ta fabryka kabli. W związku z tym to jest ta regionalna szansa, która została wykorzystana.

Z kolei stref ekonomicznych nie można traktować jako elementu, który zastępuje politykę walki z bezrobociem i aktywizacji zasobów pracy. Ona może być tylko jej częścią, ale jednocześnie statystyki pokazują, że działania, które rząd podejmował na przestrzeni ostatnich lat... Bo to nie jest aktywność, to jest systematyczna praca, wskazująca różne ścieżki aktywizacji zawodowej, a więc szkolenia, podnoszenie kwalifikacji i rozwój przedsiębiorczości Polek i Polaków. Wierzę, że rozwiąże to też bolączki regionu Ożarowa Mazowieckiego.

I kwestia ostatnia. Nie mam informacji, jaki jest poziom wynagrodzeń w strefach ekonomicznych. Nie mamy dostępu do tego rodzaju sprawozdawczości. Jest to autonomiczna kwestia funkcjonujących tam

spółek. Pokazujemy natomiast pewne zagregowane dane, które dają możliwość oceny, czy strefy ekonomiczne funkcjonują i wnoszą wartość dodaną do polskiej gospodarki. Myślę, że ocena większości z nas jest jednoznaczna i pozytywna, ale jednocześnie wobec pewnych ograniczeń informacyjnych śledzenie tego i te pogłębione analizy związane z efektywnością tych procesów inwestycyjnych wymagałyby rozbudowania sprawozdawczości, które to wymogi nie są najmilej odbierane przez firmy. W związku z tym one nie są nakładane na te przedsiębiorstwa, ale żeby śledzić i obserwować te procesy, prowadzone są badania, prace naukowo-badawcze podejmowane przez różne ośrodki. Jedną z takich prac została wykonana na przełomie 2013 i 2014 r., zespół składający się z uczonych Uniwersytetu Łódzkiego był poszerzony o osoby z innych ośrodków.

Chciałbym powiedzieć, że w ramach tych badań wskazano, że 1 mln pomocy publicznej w 2012 r. wygenerował 6,95 mln inwestycji, że jednocześnie wygenerował 0,37 mln zł podatku dochodowego i 4,11 mln zł podatku VAT, stworzył średnio 31 miejsc pracy. To pokazuje, jak efektywne potrafią być i są inwestycje w specjalnych strefach ekonomicznych. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

(Poseł Jan Kulas: Dziękujemy.)

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu ministrowi.

(Poseł Maria Nowak: Chciałabym bardzo krótko sprostować.)

Pani poseł Maria Nowak – sprostowanie.

Pan minister źle zrozumiał pani wypowiedź?

(Poseł Maria Nowak: Tak myślę.)

Proszę, ma pani 1 minutę na sprostowanie.

Poseł Maria Nowak:

Dziękuję, pani marszałek.

Myślę, że pan minister nie zrozumiał, bo mnie absolutnie nie chodziło o tereny czy grunty prywatne, mówiłam o terenach przemysłowych, a głównie w tym przypadku o pchutniczych, które są terenami Skarbu Państwa, a więc nie prywatnymi. Pan minister mi odpowiadał tak, jakbym pytała o tereny prywatne.

Rozumiem, że pan minister nie ma gotowych liczb, dlatego prosiłabym o odpowiedź na piśmie na postawione pytania. Dziękuję za to, że pan wymieniał, które miasta z województwa śląskiego starają się o przystąpienie do strefy. Jeżeli można by tę odpowiedź rozszerzyć o Chorzów, czy starał się, a jeżeli się starał, dlaczego nie został włączony? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję pani poseł.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Bardzo panu ministrowi dziękuję za udzielenie wyczerpujących odpowiedzi.

Zamykam dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie informacji z druku nr 3458.

Do głosowania w tej sprawie przystąpimy na następnym posiedzeniu Sejmu.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Czy ktoś z państwa jeszcze chce się zgłosić do wygłoszenia oświadczenia?

Nie widzę.

Zgłosiła się trójka posłów do wygłoszenia oświadczeń.

W takim razie listę uważam za zamkniętą.

Bardzo proszę, jako pierwszy oświadczenie poselskie wygłosi pan poseł Roman Jacek Kosecki, klub Platformy Obywatelskiej.

Posel Roman Jacek Kosecki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W ostatnich dniach opinię publiczną, ale także, z tego co wynikało z publicznych wypowiedzi ministra sprawiedliwości, również i jego zbulwersowała sprawa wypuszczenia z aresztu człowieka handlującego dopalaczami, w tym środkiem o nazwie „Mocarz”. Mimo iż podejrzany może mataczyć w śledztwie, sąd zdecydował się na zezwolenie temu człowiekowi na odpowiadanie z wolnej stopy.

Bulwersująca jest również sprawa 20-latka, który pod Toruniem pod wpływem alkoholu, mimo iż miał sądowy zakaz prowadzenia pojazdów za jazdę pod wpływem alkoholu, potrafił śmiertelnie 11-letniego Kacpra. Odpowiada przed sądem z wolnej stopy, ponieważ prokurator nie wystąpił o areszt śledczy, mimo iż podejrzany złamał zakaz sądowy i może znów sięść za kółko pod wpływem alkoholu.

Kolejny bulwersujący przykład, sąd w Gdańsku wypuścił na wolność podejrzanego o gwałt, który odpowiadał z wolnej stopy, mógł zastraszać ofiarę, na dodatek w czasie procesu dopuścił się po raz kolejny gwałtu. Takich przypadków jest wiele.

Dlaczego o tym mówię? Bo dostrzegam w tym miejscu olbrzymi dysonans ze sprawą pana Macieja Dobrowolskiego, człowieka, który od ponad 3 lat jest pozbawiony wolności, przebywa w areszcie śledczym. Z doniesień medialnych oraz z rozmów z rodziną Maćka – spotkałem się z ojcem w ramach dyżuru poselskiego, napisałem interpelację do ministra sprawiedliwości – wynika, iż jedynym dowodem w sprawie są zeznania tzw. świadka koronnego, które nie

mają jak dotąd żadnego, choćby poszlakowego, potwierdzenia w innych środkach dowodowych. Zarzuca mu się rolę tłumacza podczas transakcji narkotykowych. Inny świadek koronny zaprzecza temu. Panu Dobrowolskiemu ogranicza się również widzenia z rodziną oraz kontakt z adwokatem.

Z opinii nr 1445/2015 napisanej przez Helsińską Fundację Praw Człowieka wynika, iż oceniając wagę czynu i potencjalną długość orzeczonej kary, nie można jednakowo podchodzić do sytuacji oskarżonego, któremu zarzuca się najcięższe zbrodnie, w tym podżeganie do zabójstwa, oraz sytuacji oskarżonego Macieja Dobrowolskiego. Konieczne jest zatem przeprowadzenie przez sąd indywidualnej analizy dotyczącej zasadności dalszego stosowania tymczasowego aresztowania dla każdego spośród współoskarżonych w niniejszej sprawie. Podkreślić należy, że tymczasowe aresztowanie nie jest obligatoryjnym środkiem zapobiegawczym, jest środkiem ultima ratio i jego stosowanie powinno mieć charakter ostateczny.

Niestety w żadnym z postępowań dotyczących przedłużenia wobec Macieja Dobrowolskiego tymczasowego aresztowania nie skorzystano z możliwości zastosowania innego środka zapobiegawczego ani nie odpowiedziano jednoznacznie na pytanie, dlaczego tymczasowe aresztowanie miało być jedynym środkiem zapobiegawczym mogącym skutecznie zabezpieczyć toczące się w tej sprawie postępowanie. Za taką analizę trudno bowiem uznać ograniczenie się do sztamkowej formuły, iż tymczasowe aresztowanie jest jedynym środkiem mogącym zabezpieczyć prawidłowy bieg postępowania.

Podsumowując, z opinii Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka wynika, iż występuje tu poważny problem naruszenia standardów Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz naruszenia art. 5 ust. 3 Europejskiej konwencji praw człowieka w kontekście stosowania tymczasowego aresztowania wobec pana Macieja Dobrowolskiego. Konkludując, należy zadać pytanie: Czy Polska przestrzega konwencji rzymskiej z 1950 r. w całości, czy też wybiórczo? Czy tak mają wyglądać standardy demokratycznego państwa? Muszę pokazać to.

(Poseł Roman Jacek Kosecki pokazuje kartkę z napisem „Uwolnić Maćka”)

Przyłączam się do akcji „Uwolnić Maćka”. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Do wygłoszenia oświadczenia zgłosiła się również pani poseł Maria Nowak, Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, pani poseł.

Posel Maria Nowak:

Dziękuję, pani marszałek.

Wysoka Izbo! We wtorek, w trakcie tego posiedzenia Sejmu, przedstawiłam Wysokiej Izbie oświadczenie, w którym informowałam o obchodach 20. rocznicy działalności Stowarzyszenia Polonia w Jakucji, w których miałam zaszczyt uczestniczyć. Dziś chciałabym uzupełnić tę wypowiedź o informacje i wrażenia ze spotkań, jakie odbyłam w czasie pobytu w Jakucji.

Jakucja, czyli inaczej Republika Sacha, to część Federacji Rosyjskiej obejmująca wschodnią część Syberii. Jej obszar jest 10-krotnie większy od Polski, a mieszka tam jedynie 1100 tys. ludzi. Wielu z mieszkańców przyznaje się do posiadania polskich przodków. Według informacji przekazanych nam w czasie spotkania w ministerstwie Republiki Sacha szacuje się, że co czwarty mieszkaniec Jakucji ma wśród przodków Polaków. Polacy docierali do Jakucji już w XVII w. wraz z oddziałami moskiewskimi, które podbijały te tereny, następnie w XIX w. do Jakucji dotarło wielu zesłańców carskich. Ostatnia fala Polaków to okres represji stalinowskich, czyli głównie lata 40. ubiegłego wieku.

Ponieważ wielu zesłańców z Polski odcisnęło bardzo pozytywne ślady w historii Jakucji, np. Wacław Sieroszewski, prowadząc badania etnograficzne, Edward Piekarski, spisując pierwszy słownik języka jakuckiego, Jan Czerski i Aleksander Czekanowski, prowadząc badania geologiczne, architekt Leszewicz, projektując budynki użyteczności publicznej, które dzisiaj są perełkami w Jakucku, student medycyny Aleksander Sipowicz, lecząc bezpłatnie miejscową ludność i wielu, wielu innych, Jakuci często z dumą podkreślają swoje związki z Polską. Niejednokrotnie mieliśmy okazję przekonać się o tym, gdy w czasie rozmowy podchodzili do nas i pytali, czy mówimy po polsku i czy jesteśmy z Polski. Gdy potwierdzaliśmy, sami chwalili się związkami z naszym krajem, oczywiście w języku rosyjskim, ponieważ znajomość języka polskiego jest tam bardzo, bardzo niska. Spotkaliśmy także młodych Jakutów, którzy wprawdzie nie mieli bezpośrednich korzeni polskich, ale ze względu na zainteresowania naukowe dobrze opanowali język polski i nawiązali współpracę z polskimi ośrodkami naukowymi.

W czasie pobytu w Jakucji odwiedziliśmy także wsie leżące poza Jakuckiem, w których zachowały się polskie ślady. Jedną z nich była wieś Maguty, w której spotkaliśmy panią Katarzynę Wolnorską, liczącą już 95 lat, wnuczkę polskich zesłańców. Odwiedziliśmy też miejsce, w którym przebywał zesłaniec Sipowicz, gdzie w ubiegłym roku postawiono pomnik upamiętniający jego pobyt i bezinteresowne leczenie miejscowej ludności, niejednokrotnie z narażeniem się na dalsze represje ze strony carskiej administracji. We wsi Appany, miejscu pobytu Wacława Sieroszewskiego, zwiedziliśmy muzeum, w którym jest stała wystawa poświęcona jego działalności.

Gospodarze republiki Sacha ukazywali nam także swoje tradycje, przyrodę i historię. Zwiedziliśmy

muzeum historyczne, muzeum skarbów Jakucji, muzeum przyrodnicze oraz królestwo wiecznej zmarzliny. Wielkie wrażenie zrobiła na mnie przyroda, dziewicza, nieskażona jeszcze działalnością człowieka. Przyrodę mogliśmy podziwiać, płynąc Leną, największą rzeką Syberii, a także podróżując terenami tajgi do wsi pod Jakuckiem. Wszędzie spotykaliśmy się z życzliwością, wielkim szacunkiem i uznaniem dla naszych przodków, którzy jako zesłańcy żyli na terenie Jakucji, przyczyniając się do rozwoju tych terenów. Powinniśmy umieć to wykorzystać do promocji Polski i zacieśniać stosunki środowisk naukowych, ale także gospodarczych z Jakucją. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję.

Bardzo proszę, jako ostatni oświadczenie wygłosi pan poseł Bogdan Rzońca, Prawo i Sprawiedliwość.

Posel Bogdan Rzońca:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Dnia 14 lipca 2015 r. w Dydni, powiat brzozowski, województwo podkarpackie, odbyła się konferencja naukowa pod nazwą „Związki Prymasa Tysiąclecia Kardynała Stefana Wyszyńskiego z Podkarpaciem”. Konferencja została zorganizowana przez wójta gminy Dydnia, Zespół Szkół w Dydni oraz Stowarzyszenie „Razem dla Rozwoju Szkoły” w ramach obchodów jubileuszowych 50-lecia kapłaństwa księdza prof. Józefa Mandziuka. Nie bez znaczenia jest też lokalizacja spotkania, bowiem gimnazjum wchodzące w skład Zespołu Szkół w Dydni od pięciu lat nosi imię kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Na program konferencji złożyły się wystąpienia zaproszonych gości – prelegentów, którzy wygłosili tematyczne referaty. Jako pierwszy głos zabrał Bogdan Adamski, dyrektor Zespołu Szkół nr 3 w Krośnie, który przedstawił prezentację pt. „Internowanie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Komańczy na Podkarpaciu”. Następnie Katarzyna Kyc z Oddziałowego Biura Edukacji Publicznej Instytutu Pamięi Narodowej w Rzeszowie ukazała „Wspólne drogi Prymasa Tysiąclecia Kard. Stefana Wyszyńskiego i Ks. Arcybiskupa Ignacego Tokarczuka”. Z kolei Dorota Chilik, radna Sejmiku Województwa Podkarpackiego, przedstawiła opracowanie „Wizyta Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Sanktuarium w Starej Wsi”.

Na zakończenie Jerzy Ferdynand Adamski, wójt gminy Dydnia, historyk i samorządowiec, przedstawił działalność Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie oraz dorobek naukowy księdza prof. Józefa Mandziuka. Po wystąpieniu prelegentów wszyscy zgromadzeni na konferencji wzięli udział w uroczystej mszy świętej z okazji złotego jubileuszu kapłaństwa księdza prof. Józefa Mandziuka. Msza była odprawiana w kościele parafialnym pw. św. Michała Archaniola i św. Anny w Dydni.

Posel Bogdan Rzońca

Pragnę z Sejmu złożyć księdzu prof. Józefowi Mandziukowi, wybitnemu historykowi Kościoła, najserdeczniejsze wyrazy wdzięczności za 50 lat tak owocnej posługi kapłańskiej. Życzę wielu łask bożych oraz życzliwości ludzkiej z modlitewną pamięcią. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Elżbieta Radziszewska:

Bardzo dziękuję panu posłowi.
Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych w załączniku.

Informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie dostępna jest w Systemie Informacyjnym Sejmu.

Na tym kończymy 97. posiedzenie Sejmu.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Porządek dzienny 98. posiedzenia Sejmu, zwołanego na dni 4 i 5 sierpnia 2015 r., został paniom i panom posłom doręczony.

Zamykam posiedzenie.

Dziękuję bardzo, do widzenia.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza łaską marszałkowską)

(Koniec posiedzenia o godz. 14 min 39)

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Informacja dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń – czerwiec 2015 r. (przewodnictwo Łotwy w Radzie Unii Europejskiej) wraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Unii Europejskiej

– punkt 49. porządku dziennego

Poseł Witold Klepacz

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Podsumowujemy kolejne półrocze obecności Polski w Unii Europejskiej. Był to okres prezydencji łotewskiej. Z całą pewnością nasi wschodni sąsiedzi zapadną na długo w pamięci obywateli Unii ze względu na doprowadzenie do kompromisu w sprawie zlikwidowania dodatkowych opłat za rozmowy z telefonów komórkowych za granicą. Uciążliwy roaming niedługo odejdzie w niepamięć, ale warto podkreślić, że ten jakże medialny sukces to tylko jeden z wielu elementów prezydencji łotewskiej, która została bardzo dobrze oceniona.

Podobnie jak w poprzednich latach, również Łotysze musieli zmierzyć się z problemem konfliktu na Ukrainie. W tym kontekście najważniejszym momentem prezydencji łotewskiej był majowy szczyt Partnerstwa Wschodniego w Rydze. Podczas niego przywódcy Unii Europejskiej zwrócili uwagę w Rydze na znaczenie podpisanych przez Gruzję, Mołdawię i Ukrainę umów stowarzyszeniowych. Podkreślono wagę postanowień o ustanowieniu stref wolnego handlu. Wskazano również na znaczące postępy w liberalizacji wizowej, dzięki którym obywatele Mołdawii, a wkrótce także Gruzji i Ukrainy, mogą bez problemów przekraczać granice Unii Europejskiej. Szczególnie na tej ostatniej deklaracji zależało władzom Ukrainy.

Szczyt został zakończony kompromisowym dokumentem końcowym, który podkreśla, że zarówno UE, jak i jej wschodni partnerzy przykładają wagę do współpracy w ramach Partnerstwa Wschodniego. Stwierdza on, że każdy kraj Partnerstwa Wschodniego ma suwerenne prawo do wolnego wyboru poziomu ambicji i celów, do których aspiruje w swych relacjach z UE. Jest to ważna i oczekiwana deklaracja. W dokumencie końcowym zawarto również zobowiązanie

do wprowadzania reform wynikających z Agendy Stowarzyszeniowej i gotowość Unii Europejskiej do konsekwentnego wspierania tego procesu.

Jednym z najważniejszych tematów półrocza łotewskiej prezydencji był plan inwestycyjny szefa Komisji Europejskiej Jean-Claude’a Junckera. Kluczowym elementem tego planu było utworzenie Europejskiego Funduszu Inwestycji Strategicznych, który w latach 2015–2017 ma zmobilizować inwestycje w unijną gospodarkę o wartości co najmniej 315 mld euro. Stworzony podmiot będzie dysponował bazą kapitałową w wysokości 21 mld euro, z czego 16 mld euro stanowić będą gwarancje budżetu UE, a 5 mld euro wyasygnuje Europejski Bank Inwestycyjny.

Nowy Europejski Fundusz Inwestycji Strategicznych może sobie radzić bez wkładów krajowych. Jednak wiele państw deklaruje tworzenie krajowych platform inwestycyjnych przy pomocy ich banków rozwojowych. Fundusz brałby na siebie część ryzyka, co byłoby wartością dodaną takiej platformy. Według deklaracji ministra finansów Mateusza Szczurka Polska poprzez rządowe podmioty, takie jak BGK oraz PIR, zasili fundusz kwotą wynoszącą do 8 mld euro. Również Francja, Włochy i Niemcy zadeklarowały wpłacić po ok. 8 mld euro na inwestycje finansowane przez EFSI. Hiszpania ogłosiła, że wpłaci 1,5 mld euro, a Luksemburg ok. 100 mln.

Łotysze położyli również nacisk na prace nad wzmocnieniem jednolitego rynku UE, zwłaszcza unijnego rynku cyfrowego, który sprzyja wzrostowi konkurencyjności gospodarki UE. Chodzi m.in. o prace dotyczące pakietu telekomunikacyjnego. Jak już wspominałem na początku, również w tej materii prezydencja łotewska może pochwalić się sukcesem w postaci kompromisu dotyczącego opłat za roaming.

Należy zaznaczyć, że Ryga, która czuje się zagrożona agresywnymi działaniami Moskwy, starała się nie zaogniać relacji Unii z Rosją. Wynika to z faktu, że coraz więcej mieszkańców Łotwy przyjmuje rosyjskie obywatelstwo. Oficjalnie rosyjska mniejszość stanowi ok. 26% mieszkańców Łotwy, jednak są to zaniżone dane, ponieważ ok. 300 tys. to nieposiadający pełni praw bezpieczeństwa, głównie Rosjanie, którzy nie spełnili warunków koniecznych do uzyskania obywatelstwa.

Nasi wschodni sąsiedzi otwarcie przyznają, że na Łotwie daje się odczuć mobilizację prorosyjskiej propagandy. Z tego powodu Łotwa i Litwa wprowadziły

ograniczenia emisji rosyjskich mediów w związku z nieobiektywnymi relacjami dotyczącymi sytuacji na Ukrainie. Dlatego polityka Łotwy wobec Rosji była nastawiona na dialog polityczny i starania dyplomatyczne. Mimo to w czerwcu Unia Europejska jednomyślnie przedłużyła sankcje gospodarcze wobec Rosji za wspieranie separatystów na wschodzie Ukrainy. Restrykcje będą obowiązywać do 31 stycznia 2016 r.

Warto podkreślić, że Łotwa może być dla innych państw Unii przykładem państwa dobrze sobie radzącego mimo sankcji nałożonych na Rosję. Zeszły rok – według prognoz KE – zakończy bowiem wzrostem PKB na poziomie 2,6%, a w latach 2014–2016 ma być jednym z najszybciej rozwijających się gospodarczo państw w UE, z dynamiką PKB wynoszącą w sumie 9,3%.

Sprawując prezydencję w Radzie UE, Łotwa postawiła sobie również za cel doprowadzenie do nowego kompromisu w polityce klimatycznej. W maju doprowadzono do uzgodnień łotewskiej prezydencji, KE i PE, co dotyczyło wcześniejszego wejścia w życie rezerwy stabilizacyjnej na unijnym rynku pozwoleń na emisję CO₂.

Negocjatorzy państw członkowskich oraz Parlamentu Europejskiego porozumieili się w sprawie utworzenia rezerwy stabilizacyjnej dla unijnego rynku pozwoleń na emisję CO₂. Wypracowany przez nich kompromis przewiduje, że rezerwa będzie działała od 1 stycznia 2019 r., a nie, jak wcześniej proponowała Komisja Europejska, od 2021 r.

Uzgodnienia prezydencji łotewskiej z Komisją i Parlamentem Europejskim w zakresie rezerwy stabilizacyjnej są szczególnie niekorzystne dla naszej gospodarki. Polska konsekwentnie blokowała ten aspekt negocjacji. Warto wspomnieć, że MSR to instrument, który ma stabilizować niską obecnie cenę pozwoleń na emisję CO₂ na unijnym rynku. Polska była przeciwna utworzeniu rezerwy z obawy o obciążenia dla przemysłu, a później starała się, by weszła ona w życie jak najpóźniej. W tym aspekcie z pewnością polski rząd nie wykazał się skutecznością ani nie zyskał sojuszników wśród innych państw członkowskich, zwłaszcza tych, które w tym czasie co Polska i później weszły do UE.

Klub Poselski SLD mimo tych zastrzeżeń będzie głosował za przyjęciem informacji.

Posel Maciej Wydrzyński
(Koło Poselskie Ruch Palikota)

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Koła Poselskiego Ruch Palikota mam przyjemność przedstawić stanowisko koła w sprawie informacji dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń – czerwiec 2015 r. (przewodnictwo Łotwy w Radzie Unii Europejskiej) wraz ze stanowiskiem komisji, druk nr 3611.

Okres sprawowania przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej przez Republikę Łotwy był trudnym czasem, jeżeli spojrzymy na wydarzenia geopolityczne wokół samej Unii, a także ze względu na wewnątrzspółnotowe uregulowania. Z jednej strony, w warunkach geopolitycznych towarzyszy nam (szczególnie Polsce, a także Łotwie ze względu na bliskie sąsiedztwo) problem relacji z Federacją Rosyjską w odniesieniu do konfliktu zbrojnego we wschodniej Ukrainie, z drugiej strony, wewnątrzunijnej, mamy do czynienia z problemami gospodarczymi, szczególnie grupy strefy euro, w kontekście kryzysu greckiego, a także wcześniejszej mocnej dyskusji ze strony Wielkiej Brytanii odnośnie do wystąpienia ze struktur wspólnotowych (dość dobrze opisują to skrócone nazwy tych problemów: Brexit i Grexit). Prezydencja Łotwy zbiegła się w czasie m.in. z wyborami parlamentarnymi, które zaczęły wprowadzać porządek w relacjach z ww. krajami (o ile próba redefinicji wzajemnych relacji UE – Wielka Brytania jest m.in. odłożona do czasu debaty nad referendum angielskim, o tyle kwestie greckie, które są najświeższe w debacie publicznej, mają swoje odbicie w dzisiejszym kształcie również gospodarczej kondycji nie tylko państw Eurolandu).

Ważna z punktu widzenia spraw społecznych jest problematyka napływu imigrantów do Unii, szczególnie z Syrii, Iraku i Libii. Najwięcej osób zostało przyjętych przez Włochy. Na jednym ze szczytów unijnych poruszono propozycję Komisji Europejskiej w zakresie redystrybucji uchodźców w państwach członkowskich UE. Wiadomo, że rząd polski wyraził zgodę na przyjęcie określonej liczby imigrantów. Trzeba pamiętać, że słusznie podnoszą się głosy, że naszemu krajowi kiedyś również niesiono pomoc, niemniej jednak w dyskutowanej informacji rządu brakuje opisu przebiegu debaty w trakcie łotewskiej prezydencji o tym problemie. Pomocy nie można odmawiać potrzebującym (wedle informacji wiemy o propozycji pożyczki dla rządu Ukrainy rozłożonej na 10 lat w kwocie 100 mln euro), niemniej jednak warto zawsze poznać mechanizmy i wskaźniki, jakimi kierowano się przy wyrażeniu propozycji przyjęcia konkretnej liczby imigrantów, ponieważ to wiąże się z bezpośrednimi kosztami, jakie zostaną poniesione przez nasze państwo.

Jednym z najistotniejszych naszym zdaniem tematów z punktu widzenia polskiego interesu w trakcie prezydencji łotewskiej jest uruchomienie nowego mechanizmu, jakim będzie Europejski Fundusz Inwestycji Strategicznych (EFIS), dzięki któremu ma być realizowany ambitny postulat zwalczania skutków kryzysu gospodarczego i finansowego oraz tworzenia nowych miejsc pracy jako realizacja agendy pro wzrostowej. Dzięki efektywnemu działaniu i pracom wdrożeniowym ten instrument może zacząć funkcjonować w drugim półroczu roku 2015. Jednym z elementów, na który zwracała uwagę strona Polska, była obawa, że wdrożenie tego mechanizmu będzie

skutkowało obniżeniem wysokości środków z Funduszu Spójności, którego Polska jest znaczącym beneficjentem. Jeżeli nasze obawy będą skutecznie rozwiązane, można zakładać, że nowy fundusz przyniesie dużo korzyści, m.in. z powodu planowanego promowania wśród przedsiębiorców nowych mechanizmów finansowania inwestycji, m.in. zwiększą się środki na badania i rozwój nowych technologii (co jest tożsame z priorytetami strategii rozwoju kraju).

Ciekawym rozwiązaniem może okazać się Międzyinstytucjonalne Porozumienie ws. lepszych regulacji. Jego celem jest po prostu wdrożenie mechanizmu stanowienia lepszego prawa i ponownego zbliżenia Unii do obywateli w kontekście deregulacji prawnych (jak wiemy, w niektórych aspektach można mówić o przesadnej unijnej biurokratyzacji przepisów życia codziennego). Jeżeli inicjatywa non-paper ze strony Polski w odniesieniu do Grupy Wyszehradzkiej dotyczy tego porozumienia, chcielibyśmy poznać jej treść, ponieważ w dyskutowanym dokumencie jedynie wspomniano o inicjacyjnym charakterze wystąpienia naszego kraju jako prezentującego stanowisko grupy.

Ważnym i od dawna podnoszonym przez polską stronę tematem jest wspólna polityka energetyczna zmierzająca w kierunku unii energetycznej. Nie można zapominać, że to właśnie nasz kraj jest inicjatorem dążeń do jej utworzenia i tym samym zwiększenia dywersyfikacji zasobów energetycznych i zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego wewnątrz Unii. Dlatego z zadowoleniem należy przyjąć fakt przedłożenia przez Komisję Europejską 25 lutego dokumentu „Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu”. W okresie prezydentury łotewskiej widać było, że położono silny nacisk na szybsze zmierzanie do formalizacji przedmiotowego zagadnienia. Kolejne spotkania i konferencje w Rydze czy Luksemburgu kończyły się przyjmowaniem nowych dokumentów i konkluzji. Wydaje się, że jest polityczny dobry klimat na sukcesywne zamienianie debat nad danym problemem w konkretne systemowe rozwiązania, i to ten temat powinien być głównym zadaniem np. ministra środowiska.

W informacji w sprawie aktywności Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej mamy również informacje na temat kwestii finansowego zaangażowania środków krajowych w proporcji do środków europejskich. Cieszy dodatni bilans. Niemniej jednak chcemy zapytać również o stan implementacji prawa unijnego do porządku krajowego i liczbę niewprowadzonych aktów prawnych, których czas implementacji już upłynął. Jednocześnie warto zapytać, czy w omawianym półroczu toczyły się przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości sprawy przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej z tytułu nieterminowej implementacji prawa unijnego.

Poza tym wszystkim informacja jest obszerna i Koło Poselskie Ruch Palikota jest za jej przyjęciem.

Przedstawiony przez prezesa Rady Ministrów dokument: „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.” wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki

– punkt 50. porządku dziennego

Poseł Marek Niedbała

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu w sprawie „Informacji o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.” wraz ze stanowiskiem komisji (druki nr 3458 i 3494).

Specjalne strefy ekonomiczne wpisały się już na stałe w krajobraz naszego kraju. Od wielu lat obserwujemy zmiany, jakie dzięki istnieniu stref zachodziły w polskiej gospodarce. Wraz z tymi zmianami następowało również dostosowywanie przepisów, na podstawie których strefy funkcjonują obecnie.

Według danych za rok 2014 w Polsce funkcjonowało 14 stref ekonomicznych, których łączny obszar wynosi 18 tys. ha. W tym samym roku zanotowaliśmy również wzrost wielkości gruntów objętych strefami o 1900 ha. Stopień zagospodarowania stref oszacowany został na 62%. Wzrosła również liczba podmiotów działających w strefach, przy czym należy zauważyć, że najczęściej zezwoleń posiadali przedsiębiorcy w strefie katowickiej, a najmniej – w strefie tarnobrzeskiej.

Skumulowana wartość inwestycji wyniosła 102 mld zł, a zainwestowany w strefach kapitał pochodził głównie z sześciu krajów: z Polski, Niemiec, USA, Holandii, Japonii i Włoch. Jeśli chodzi o branże, 1/4 wszystkich inwestycji dotyczy branży motoryzacyjnej.

Cieszy niewątpliwie wzrastająca liczba miejsc pracy w strefach. Jak wynika z informacji na koniec 2014 r., łącznie w strefach zatrudniano 296 tys. osób. W samym tylko roku sprawozdawczym liczba zatrudnionych wzrosła o 30 tys. osób.

Wszystkie strefy ekonomiczne oprócz jednej zanotowały zyski, z których część przeznaczono na promocję i budowę infrastruktury. Nadal w budowę infrastruktury w strefach zaangażowane były jednak samorządy, instytucje rządowe i firmy, które dostarczały media do SSE. Biorąc pod uwagę zyski, jakie SSE wygenerowały w 2014 r., udział własny w inwestycjach infrastrukturalnych w strefach jest, zdaniem KP SLD, zbyt niski. Cały czas mamy do czynienia z wysokimi kosztami przygotowania SSE, jakie leżą po stronie samorządów, które nie zawsze mogą pozwolić sobie na tak duże wydatki. Musimy pamiętać, że przy powiększaniu stref mamy do czynienia z częstą degradacją infrastruktury, która leży poza daną strefą, ale służy do realizacji jej celów. Nie zrównoważy tego budowa dróg ekspresowych i autostrad.

Niewątpliwie za pozytywny aspekt działalności stref i wpływu, jaki wywierają na gospodarkę i roz-

wój, należy uznać zwiększenie zainteresowania młodzieży szkolnictwem zawodowym. Większa liczba miejsc pracy, które strefy oferowały i oferują, miała na to niewątpliwie duży wpływ.

Wysoki Sejmie! Cieszy oczywiście fakt, że strefy pobudziły wiele terenów dotychczas nieaktywnych gospodarczo, o dużym strukturalnym bezrobociu i słabej infrastrukturze. Cieszy również to, że nadal jest duże zainteresowanie inwestycjami w SSE i coraz większe szkoleniem kadr dla przedsiębiorstw, jakie się w nich znajdują lub będą się znajdować w nadchodzących latach. To niewątpliwie pozytywne strony ich działalności. Nie możemy jednak pozwolić sobie na brak zainteresowania przedsiębiorcami, którzy muszą radzić sobie, mając ulokowane firmy poza nimi. Trudno jest konkurować, nie mając dostępu do instrumentów, jakie daje podmiotom gospodarczym SSE. Należy również z wielką rozwagą podchodzić do zagadnienia rozszerzania stref ekonomicznych, tak by o rozwoju firm działających w Polsce decydowała zdrowa konkurencja, a nie zwolnienia i ulgi podatkowe. To, co kiedyś było determinantą do powstawania i rozwoju stref, a mianowicie wysokie bezrobocie strukturalne, dziś staje się tylko jednym z powodów, dla których zapadają decyzje o przyłączaniu kolejnych obszarów do poszczególnych stref. W niektórych miejscach kraju przedsiębiorcy działający od lat poza strefami mówią wprost o tym, że trudno jest im pogodzić się z nierównym traktowaniem podmiotów w strefie i poza nią. To trudne pytania, na które będziemy musieli sobie odpowiedzieć.

Wysoka Izbo! Informacja daje nam obraz tego, jak na przestrzeni roku strefy działały, jak radziły sobie ze zmianami i realiami polskiej gospodarki, jak odpowiadały na zapotrzebowanie ze strony przedsiębiorców, samorządów i instytucji rządowych oraz samorządowych. Ten obraz jest pozytywny i, zdaniem KP SLD, należy kontynuować działalność specjalnych stref ekonomicznych, jednakże z uwagą przyglądać się temu i reagować na to, co dzieje się poza nimi, tak by równowaga w sferze prowadzenia działalności gospodarczej została zachwiana.

W związku z powyższym Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej będzie głosował za przyjęciem tej informacji. Dziękuję.

Posel Andrzej Szlachta

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Z informacji o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych, stan na 31 grudnia 2014 r., wynika, że na koniec 2014 r. łączny obszar specjalnych stref ekonomicznych był zagospodarowany w ponad 61,6%. Największym stopniem zagospodarowania terenów charakteryzowała się strefa łódzka – 75,1%. Dwie strefy znajdujące się na terenie województwa podkarpackiego, z którego jestem posłem, wykazują się wysokim procentem zagospodarowania: mielecka strefa

zagospodarowała 71% gruntów, a strefa tarnobrzeska – blisko 69%. Niepokoi niski procent zagospodarowania strefy legnickiej, tylko 26%. Stąd moje pytanie: Czym można wytłumaczyć niski procent zagospodarowania strefy legnickiej? Czym można wytłumaczyć najmniejszy udział w skumulowanej wartości inwestycji w strefie śląskiej?

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Po zmianach wydłużono okres funkcjonowania stref do 2026 r. Z jednej strony rząd poprzez udogodnienia w specjalnych strefach ekonomicznych, takich jak pomoc publiczna, zwolnienia podatkowe, stara się przyciągnąć do kraju jak najwięcej inwestorów zagranicznych i pomóc polskim, natomiast nie koresponduje z tym decyzja Banku Gospodarstwa Krajowego o utworzeniu Funduszu Ekspansji Zagranicznej. Miałby on oferować pomoc finansową podmiotom z sektora małych i średnich przedsiębiorstw, które chcą inwestować za granicą. Środki zaangażowane przez BGK w to przedsięwzięcie mają wynieść w 2015 r. 100 mln zł, a w ciągu 7 lat – aż 1,5 mld zł. BGK uzasadnia, że w ten sposób chce wspierać rozwój gospodarki polskiej.

Panie ministrze, jak to mamy rozumieć? Przyzna pan, że jest to osobiwa argumentacja. Proszę mi powiedzieć: Czy transfer polskich środków pieniężnych za granicę i tworzenie tam nowych miejsc pracy służy rozwojowi polskiej gospodarki? To sektor małych i średnich przedsiębiorstw wymaga szczególnego wsparcia. Czy twórcy Funduszu Ekspansji Zagranicznej z BGK nie pomyśleli o pomocy dla tych firm?

Czy nie po to wydaje się setki milionów złotych na dotacje, ulgi podatkowe? Czy grantów inwestycyjnych nie przyznaje się zagranicznym firmom tylko po to, aby zwiększały liczbę miejsc pracy w Polsce? To właśnie w tym celu tworzy się i powiększa specjalne strefy ekonomiczne.

Jak Urząd Zamówień Publicznych odnosi się do zmian wprowadzonych w 2014 r., które zwalniają firmy zarządzające strefami ekonomicznymi z procedury przetargowej?

Oświadczenia poselskie

Posel Piotr Chmielowski

(Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej)

Oświadczenie w sprawie zarobków w Polsce

Europejski Urząd Statystyczny opublikował niedawno dane dotyczące średnich zarobków w Europie. Wyniki są dla Polski zatrważające. Jesteśmy jednym z najgorzej opłacanych narodów. Średnia płaca Polaka wynosi 865 euro.

Najlepiej w Europie zarabiają Luksemburczycy – 4663 euro. To prawie sześć razy więcej niż Polacy. Nasi sąsiedzi, Czesi i Niemcy, zarabiają średnio odpowiednio 970 i 2995 euro.

Popularne kierunki migracji zarobkowej w Polsce to Anglia i Irlandia. Porównując średnie zarobki w tych krajach, wiadomo dlaczego. Średnia pensja w Anglii wynosi 3460 euro, w Irlandii – 3949 euro.

Wiadomo, że pojęcie średniej pensji jest bardzo szerokie i należy je rozpatrywać przez pryzmat wieku, doświadczenia zawodowego, kwalifikacji i wykształcenia. Niemniej jeżeli czegoś w tej sprawie się nie robi, już wkrótce w Polsce nie będzie nikogo w wieku produkcyjnym.

Posel Artur Gierada

(Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Oświadczam do protokołu 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek! W dniu 24 lipca w trakcie 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w punkcie 47. porządku dziennego: Powołanie rzecznika praw obywatelskich popełniłem błąd techniczny podczas głosowania. Widząc na ekranie urządzenia do głosowania nazwisko kandydata na rzecznika praw obywatelskich Adama Bodnara, zatwierdziłem głosowanie, wciskając biały przycisk. Jak się okazało, pominąłem etap zatwierdzenia wyboru kandydata, który jest wyświetlony na ekranie, przyciskiem zielonym. Spowodowało to nieodwracalny skutek w postaci zamknięcia głosowania bez wyboru kandydata, co system głosowania zakwalifikował jako głos przeciwko obu kandydatom.

Chciałbym, składając niniejsze oświadczenie do protokołu 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, wyrazić moją prawdziwą intencję pełnego poparcia dla kandydatury dr. Adama Bodnara.

Posel Robert Maciaszek

(Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Oświadczam do protokołu 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek! W dniu 24 lipca w trakcie 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w punkcie 47. porządku dziennego: Powołanie rzecznika praw obywatelskich popełniłem błąd techniczny podczas głosowania. Widząc na ekranie urządzenia do głosowania nazwisko kandydata na rzecznika praw obywatelskich Adama Bodnara, zatwierdziłem głosowanie, wciskając biały przycisk. Jak się okazało, pominąłem etap zatwierdzenia wyboru kandydata, który jest wyświetlony na ekranie, przyciskiem zielonym. Spowodowało to nieodwracalny skutek w postaci zamknięcia głosowania bez wyboru kandydata, co system głosowania zakwalifikował jako głos przeciwko obu kandydatom.

Chciałbym, składając niniejsze oświadczenie do protokołu 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, wyrazić moją prawdziwą intencję pełnego poparcia dla kandydatury dr. Adama Bodnara.

Posel Wanda Nowicka

(Posłanka niezrzeszona)

Oświadczam, że w dniu 24 lipca 2015 r. podczas 97. posiedzenia Sejmu w głosowaniu nr 146, dotyczącym punktu porządku dziennego: Sprawozdanie komisji o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz niektórych innych ustaw, moją intencją było zagłosowanie za przyjęciem ustawy.

Posel Agnieszka Pomaska

(Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Oświadczam do protokołu 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek! W dniu 24 lipca w trakcie 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w punkcie 47. porządku dziennego: Powołanie rzecznika praw obywatelskich popełniłam błąd techniczny podczas głosowania. Widząc na ekranie urządzenia do głosowania nazwisko kandydata na rzecznika praw obywatelskich Adama Bodnara, zatwierdziłam głosowanie, wciskając biały przycisk. Jak się okazało, pominęłam etap zatwierdzenia wyboru kandydata, który jest wyświetlony na ekranie, przyciskiem zielonym. Spowodowało to nieodwracalny skutek w postaci zamknięcia głosowania bez wyboru kandydata, co system głosowania zakwalifikował jako głos przeciwko obu kandydatom.

Chciałabym, składając niniejsze oświadczenie do protokołu 97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, wyrazić moją prawdziwą intencję pełnego poparcia dla kandydatury dr. Adama Bodnara.

Posel Józef Rojek

(Klub Parlamentarny Zjednoczona Prawica)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Wiele wskazuje na to, że po niedawnej decyzji sądu Słupsk znajdzie się w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Po przegranym w sądzie arbitrażowym procesie, który wytoczył miasto wyrzucony z budowy słupskiego aquaparku wykonawca, miasto ma około miesiąca na zapłacenie firmie Termochem 24 mln zł. W związku z powyższym nowy prezydent Słupska Robert Biedroń szuka ratunku, gdzie tylko może, a nawet napisał w tej sprawie list do premier Ewy Kopacz.

Nic dziwnego, ponieważ ta sprawa może być nieprzyjemna dla obecnego wóldarza Słupska. Wyciągnięcie z miejskiej skarboxy tak wielkiej sumy może w pewnych okolicznościach zakończyć się bankrutstwem miasta, a co za tym idzie, wprowadzeniem

komisarza w miejsce prezydenta i rady miasta. Obecnie Słupsk bez poważniejszych problemów może zapłacić prawie 17 mln zł, natomiast brakuje mu jeszcze ponad 7 mln zł. Zdaniem prezydenta Biedronia pomoc dla Słupska ze strony rządu mogłaby mieć charakter dotacji budżetu państwa do jednej z miejskich inwestycji infrastrukturalnych.

W związku z wyżej wspomnianym listem czekam z niecierpliwością na decyzję w tej sprawie premier Ewy Kopacz, a w razie pozytywnej odpowiedzi osobiście natychmiast zwrócę się także o pomoc finansową dla mojego Tarnowa. W tym miejscu przypomnę tylko, że w czasach rządów poprzedniego, popieranego przez Platformę Obywatelską prezydenta w Tarnowie wybudowany został łącznik z autostradą za 40 mln zł, podczas gdy taka inwestycja, zdaniem ekspertów, powinna była kosztować ok. 13 mln zł. W rezultacie związanych ze złą przetargową nieprawidłowości miasto decyzją rady miasta i prezydenta zdecydowało się zwrócić ponad 17 mln zł unijnej dotacji.

Zdaję sobie sprawę z tego, że sytuacja Słupska jest nie do pozazdroszczenia, tak samo jak sytuacja Tarnowa i innych miast, niemniej jednak w tej sytuacji nie jest żadnym rozwiązaniem tworzenie precedensów w postaci ewentualnej pomocy finansowej dla wybranych, lecz raczej stworzenie systemu, który skuteczniej zacznie pociągać do odpowiedzialności za decyzje zarówno urzędników, jak i obecnych oraz byłych samorządowców.

Posel Henryk Siedlaczek

(Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Zapłacić ziemią za VAT

Czy można płacić zobowiązania podatkowe gruntami? Zastanawiałem się nad tym, kiedy dowiedziałem się o ewentualnych kłopotach Kompanii Węglowej związanych z regularnym płaceniem podatku VAT. Wielce prawdopodobne, że tego typu problemy może mieć wkrótce Katowicki Holding Węglowy. Oczywiście chciałbym, żeby to były tylko plotki. Jednak codzienna walka obu firm o utrzymanie płynności może skończyć się niewypłacalnością wobec fiskusa. Gdyby to były firmy spoza branży węglowej, problem byłby do rozwiązania.

Są różne prawne sposoby, aby fiskus nie niszczył takiej firmy. Jednak w przypadku górnictwa węgla kamiennego mamy sytuację wyjątkową. Otóż każde rozłożenie na raty zobowiązań albo ich przesunięcie w czasie może być uznane przez Komisję Europejską za niedozwoloną pomoc publiczną. Gdyby problem ograniczał się tylko do podatku VAT, zapewne nasi dyplomaci daliby radę tak przeciągnąć sprawę, aby obyło się bez wielkich konsekwencji. Niestety Komisja Europejska przygląda się polskiemu górnictwu i działaniom polskiego rządu bardzo uważnie, ponieważ od pół roku realizowany jest rządowy program wsparcia dla spółek górniczych. Unijni urzędnicy analizują, czy nie zawiera on elementów niedozwolo-

nej pomocy publicznej. W dodatku unijna polityka wobec węgla jest jednoznaczna – węgiel jest zły i trzeba go eliminować. W takiej atmosferze każde poluzowanie podatkowe może przysporzyć nowych kłopotów.

Stąd moja propozycja – niech spółki węglowe zapłacą przynajmniej część swoich zobowiązań gruntami. Kompania Węglowa i Katowicki Holding Węglowy to nie tylko firmy górnicze, ale także właściciele setek hektarów gruntów w atrakcyjnych miejscach śląskich miast. Problem polega na tym, że w czasie stagnacji na rynku nieruchomości trudno sprzedać tyle ziemi. Jednak można byłoby nią zapłacić zobowiązania. Co państwo zrobiłoby z gruntami? Mogłoby zgodnie z prawem skomunalizować je, czyli przekazać nieodpłatnie gminom. Wiem, że ta operacja ma wiele wad, ale sądzę, że warto zastanowić się nad nią, bo ma jedną podstawową zaletę – Komisja Europejska nie może nas oskarżyć o niedozwoloną pomoc publiczną. Nawet gdyby okazało się, że komunalizacja z różnych powodów jest niemożliwa, państwo miałoby grunty niezbędne dla nowych inwestycji, w które mają zaangażować się między innymi Polskie Inwestycje Rozwojowe.

Nie jest to mój autorski pomysł, jedynie zasłyszany. Jednak na tyle ciekawy, że pozwolę sobie złożyć interpelację w tej sprawie do ministra finansów i ministra skarbu. Uważam, że gra jest warta świeczki.

Dlatego pytam ministrów skarbu i finansów:

1. Czy spółki górnicze mogłyby regulować swoje zobowiązania podatkowe, przekazując zamiast pieniędzy grunty, które często leżą w atrakcyjnych miejscach śląskich miast? Wydaje się, że taki sposób regulowania części zobowiązań podatkowych nie byłby pomocą publiczną dla górnictwa. Natomiast za taką pomoc Komisja Europejska mogłaby uznać rolowanie zobowiązań podatkowych bądź rozkładanie ich na raty.

2. Czy w następnym etapie możliwa byłaby komunalizacja tych gruntów, czyli nieodpłatne przekazanie ich gminom?

3. W planie rządowym dla Śląska pod nazwą Śląsk 2.0 mówi się o reindustrializacji regionu i inwestycjach w nowoczesny przemysł. Czy zdaniem pana ministra można byłoby tak pozyskane grunty wykorzystać do realizacji przynajmniej części programu rządowego Śląsk 2.0?

Posel Andrzej Szlachta

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Oświadczenie w sprawie podwyżek wynagrodzeń cywilnych pracowników Policji

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Do mojego biura poselskiego wpłynęło pismo pracowników cywilnych Policji w sprawie uwzględnienia w projekcie budżetu państwa na 2016 r. podwyżek wynagrodzeń dla tej grupy zawodowej.

Autorzy pisma uważają, że poziom wynagrodzenia pracowników cywilnych Policji jest bardzo niski. Sytuacja taka jest wynikiem zamrożenia płac przez

prawie 9 lat bez inflacyjnej rewaloryzacji. Płace te od dłuższego czasu oscylują na granicy najniższej płacy krajowej. Tegoroczna podwyżka w kwocie 145 zł brutto dodana do wynagrodzenia nie do końca objęła wszystkich pracowników cywilnych Policji. Pracownicy o najniższych wynagrodzeniach otrzymali z tej kwoty wyrównanie do najniższej płacy krajowej, a dopiero pozostała część została dodana do wynagrodzenia, co dało kwotę ok. 40–50 zł.

Pracownicy cywilni Policji to w większości osoby z długoletnim stażem pracy, z wyższym wykształceniem i wieloma specjalistycznymi kursami, często finansowanymi z własnych środków finansowych. Według autorów przedmiotowego pisma pomijanie podwyżek dla pracowników cywilnych Policji świadczy o marginalizacji i lekceważeniu tej grupy zawodowej oraz dyskryminowaniu w stosunku do innych grup zawodowych pracujących w sferze budżetowej.

Dzięki przywróceniu relacji minimalnego wynagrodzenia do kwoty bazowej w granicach od 40% do 50% cała służba cywilna Policji poczuje się nie tylko doceniona, ale wpłynie to na zahamowanie migracji doświadczonych i zaangażowanych pracowników do innych instytucji. Dlatego zwracam się do ministra spraw wewnętrznych o uwzględnienie w projekcie budżetu państwa na 2016 r. podwyżek wynagrodzeń dla cywilnych pracowników Policji.

Posel Beata Szydło

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

W związku z dzisiejszym głosowaniem w sprawie wyboru rzecznika praw obywatelskich, 47. punkt porządku dziennego, oświadczam, że w moim głosowaniu doszło do pomyłki. Moją intencją było oczywiście poparcie w głosowaniu kandydatury Zofii Romaszewskiej.

Jak słusznie powiedziano w trakcie prezentacji tej kandydatury, pani Zofia Romaszewska jest nieformalnym rzecznikiem praw obywatelskich od ponad czterdziestu lat. Pani Romaszewska całą swoją działalnością publiczną broniła ludzi, ich praw i godności. Robiła to w czasach, gdy za takie działania groziły najbardziej dotkliwe konsekwencje. Trudno wyobrazić sobie lepszą kandydatkę na stanowisko rzecznika praw obywatelskich.

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Niniejsze oświadczenie poselskie chciałbym poświęcić krótkiemu przedstawieniu sytuacji w Polsce po ośmiu latach rządów koalicji PO–PSL oraz wskazaniu głównych propozycji Prawa i Sprawiedliwości dotyczących rozwiązania problemów, z którymi obecny rząd sobie nie poradził, a wręcz je pogłębił.

Rządy PO i PSL przyniosły naszemu państwu ogromne straty – ciągle afery korupcyjne, nepotyzm,

kumoterstwo nadszarpnęły wizerunek Polski, ale przede wszystkim zaufanie Polaków do władzy. Nie można im się dziwić, że opowiadają się za zmianami i emigrują za granicę w poszukiwaniu lepszego, a przede wszystkim – godnego życia, którego tu niestety wieść nie mogą.

W 2013 r. w skrajnym ubóstwie żyło aż 7,4% Polaków. Liczba ta ciągle rośnie. Najgorzej sytuacja wygląda w rodzinach wielodzietnych – 20% rodzin z trojgiem dzieci nie stać na jedzenie mięsa co drugi dzień, jak podaje Główny Urząd Statystyczny. Polaków nie stać także na wyjazdy wakacyjne. W 2014 r. tylko co trzeci Polak wykorzystał swój urlop w ten sposób, a zwykle są to krótkie, tanie wakacje w kraju. Dzieje się tak dlatego, że musimy ciągle wybierać, co jest ważniejsze: wakacje czy zakup podręczników dla dzieci, większy samochód dla całej rodziny czy remont mieszkania.

Brak należytej opieki zdrowotnej, ograniczony dostęp do specjalistów, fakt, że Polaków nie stać na zakup potrzebnych leków, to tylko niektóre tragiczne skutki rządów koalicji PO–PSL. Nawet NIK ocenia, że polityka prorodzinna w Polsce praktycznie nie istnieje. Polacy chcą mieć dzieci, ale zwyczajnie ich na to nie stać. Przede wszystkim wynika to z problemów młodych ludzi ze znalezieniem pracy, co uniemożliwia wynajęcie mieszkania, nie wspominając już o wzięciu kredytu na jego zakup. Brak dostępu do żłobków i przedszkoli to kolejny nierozwiązany przez rząd problem. To wszystko budzi w Polakach ogromne frustracje, złość, niezadowolenie i poczucie wyzyskiwania przez elity rządzące, a w końcu prowadzi do poszukiwania lepszego życia poza granicami naszego kraju.

W odpowiedzi na problemy i oczekiwania Polaków Prawo i Sprawiedliwość przygotowało kompleksowe rozwiązania programowe, które pomogą całym rodzinom.

Jednym z nich jest wprowadzenie zasiłku w wysokości 500 zł na pierwsze dziecko w najbiedniejszych rodzinach, na drugie i kolejne – w tych zamożniejszych. Kolejnym istotnym punktem naprawy sytuacji w naszym kraju jest zapewnienie dostępności i bezpłatności przedszkoli, wprowadzenie zerowej stawki VAT na ubranka i obuwie dziecięce. Ważne jest również, aby w każdej szkole powstały gabinety medyczno-stomatologiczne, w których każdy uczeń będzie mógł skorzystać z bezpłatnej opieki pielęgniarki i dentysty. Natomiast program „Twoje mieszkanie” opracowany przez PiS spowoduje, że na zakup własnego mieszkania będzie stać również osoby z niższymi dochodami, które obecnie nie mogą wziąć kredytu.

Rozwiązania te są szansą dla polskich rodzin na lepsze i godne życie, szansą na zahamowanie masowej emigracji młodych Polaków z naszego kraju.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Głęboko wierzę, że polskie społeczeństwo nie da się dłużej wykorzystywać tej władzy i w zbliżających się wyborach parlamentarnych poprze rozwiązania systemowe przygotowane przez Prawo i Sprawiedliwość. Dziękuję.

Porządek dzienny^{*)}

97. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 21, 22, 23 i 24 lipca 2015 r.

1. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o świadczeniach rodzinnych (druki nr 3584, 3618 i 3618-A).

2. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i ustawy Prawo budowlane (druki nr 2964 i 3640).

3. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (druki nr 3581 i 3639).

4. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka oraz Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o uzgodnieniu płci (druki nr 1469 i 3648).

5. Sprawozdanie Komisji Kultury i Środków Przekazu o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o opłatach abonamentowych (druki nr 3363 i 3532).

6. Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3523 i 3641).

7. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3590 i 3613).

8. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (druki nr 3431, 3624 i 3624-A).

9. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3586, 3612 i 3612-A).

11. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zdrowiu publicznym (druk nr 3675).

12. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3643).

13. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o pracy na morzu (druk nr 3645).

14. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3661).

15. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3658).

16. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3662).

17. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury, Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o rewitalizacji (druki nr 3594, 3679 i 3679-A).

^{*)} Punkty 10. i 26. nie zostały zrealizowane – patrz str. 53 i 238.

18. Sprawozdanie Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o sporcie, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druki nr 3655 i 3698).

19. Sprawozdanie Komisji Regulaminowej i Spraw Poselskich w sprawie wniosku komendanta głównego Policji z dnia 22 września 2014 r. o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej za wykroczenie posła Armanda Ryfińskiego (druk nr 3635).

20. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych (druki nr 3574 i 3637) – trzecie czytanie.

21. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o sprawozdaniu z wykonania budżetu państwa za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r. wraz z przedstawioną przez Najwyższą Izbę Kontroli analizą wykonania budżetu państwa i założeń polityki pieniężnej w 2014 r. oraz komisyjnym projektem uchwały w przedmiocie absolutorium (druki nr 3459, 3509 i 3649).

22. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o przedstawionej przez prezesa Rady Ministrów „Informacji o poręczeniach i gwarancjach udzielonych w 2014 roku przez Skarb Państwa, niektóre osoby prawne oraz Bank Gospodarstwa Krajowego” (druki nr 3546 i 3650).

23. Sprawozdanie z działalności Narodowego Banku Polskiego w 2014 roku (druk nr 3439) wraz ze stanowiskiem Komisji Finansów Publicznych (druk nr 3557).

24. Sprawozdanie z działalności Najwyższej Izby Kontroli w 2014 roku (druk nr 3508) wraz z opinią Komisji do Spraw Kontroli Państwowej (druk nr 3642).

25. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3288, 3632 i 3632-A).

27. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o poselskich projektach ustaw o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1441, 3425, 3426 i 3699).

28. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3522, 3687 i 3687-A).

29. Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy Prawo o zgromadzeniach (druki nr 3518, 3693 i 3693-A).

30. Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności (druki nr 3603 i 3694).

31. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3652 i 3716).

32. Pytania w sprawach bieżących.

33. Informacja bieżąca.

34. Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia lotników polskich walczących w czasie II wojny światowej (druki nr 3480 i 3617).

35. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (druki nr 3432, 3630 i 3630-A).

36. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz Kodeksu postępowania cywilnego (druki nr 2361 i 3631).

37. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny (druki nr 2682 i 3633).

38. Informacja z działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2014 roku (druk nr 3479) wraz ze stanowiskiem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druk nr 3634).

39. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o szczególnych zasadach restrukturyzacji walutowych kredytów mieszkaniowych w związku ze zmianą kursu walut obcych do waluty polskiej oraz o zmianie niektórych ustaw (druk nr 3660).

40. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (druk nr 3644).

41. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3659).

42. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3651 i 3703).

43. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (druki nr 3653 i 3709).

44. Sprawozdanie Komisji Gospodarki o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo własności przemysłowej oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3654 i 3695).

45. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego, ustawy Prawo o notariacie oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3722 i 3732).

46. Głosowania nad poprawkami Senatu w sprawie ustawy o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (druk nr 3656).

47. Powołanie rzecznika praw obywatelskich (druki nr 3535 i 3583).

48. Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 3739).

49. Informacja dla Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń–czerwiec 2015 r. (przewodnictwo Łotwy w Radzie Unii Europejskiej) (druk nr 3611) wraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Unii Europejskiej (druk nr 3669).

50. Przedstawiony przez prezesa Rady Ministrów dokument „Informacja o realizacji ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych. Stan na 31 grudnia 2014 r.” (druk nr 3458) wraz ze stanowiskiem Komisji Gospodarki (druk nr 3494).

51. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (druk nr 3697).

52. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o poselskim projekcie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (druki nr 3475, 3602 i 3602-A) – trzecie czytanie.

53. Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o kontroli niektórych inwestycji (druki nr 3726 i 3736).

54. Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3724 i 3737).

55. Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3723 i 3733).

56. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (druki nr 3728 i 3734).

57. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3727 i 3742).

58. Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (druki nr 3609 i 3720).

59. Sprawozdanie Komisji Zdrowia o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarstwa i położnej oraz niektórych innych ustaw (druki nr 3589, 3721 i 3721-A).

60. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz ustawy o kierujących pojazdami (druki nr 1859 i 3704).

61. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskich projektach ustaw:

— o zmianie ustaw o straży gminnej, ustawy prawo o ruchu drogowym oraz ustawy kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia,

— o zmianie ustawy Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druki nr 2973, 3222 i 3705).

Obecni posłowie według załączonej do protokołu listy obecności

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU: redakcja i skład – Sekretariat Posiedzeń Sejmu, druk – Wydawnictwo Sejmowe. Nakład 41 egz.

PL ISSN 0867-2768. Cena 4,10 zł + 5% VAT

